
ÂLİ İMRAN SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(Al-i İmran 3/1)

الَمْ

ELİF! LÂM! MÎM!

(Al-i İmran 3/2)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

Allah; O'ndan başka ilâh yoktur, daima diridir, sürekli işinin başındadır.

(Haşr 59/22)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

O Allah'tır; O'ndan başka ilâh yoktur. Gizliyi de açığı da bilendir. O'nun rahmeti sonsuz, merhameti boldur.

(Ta Ha 20/98)

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

Sizin ilâhınız sadece ve sadece Allah'tır, öyle ki; O'ndan başka ilâh yoktur. İlmiyle her şeyi kuşatmıştır.

(Enam 6/102)

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir. O'ndan başka ilâh yoktur. O her şeyin yaratıcısıdır. O halde O'na kulluk edin. Her şey üzerinde vekil olan O'dur.

(Rahman 55/29)

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi, isteklerini O'na sunarlar. O, her gün iş ve oluşları yürütür.

(Secde 32/5)

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

Gökten yere kadar olan bütün işleri O düzenler. Sonra işler, sizin hesabınıza göre bin yılı bulan bir gün içinde O'na yükselir.

(Secde 32/6)

ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Böyledir; O, gizli ve açık her şeyi bilendir, daima en üstündür, merhameti boldur.

(Al-i İmran 3/3)

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

Gerçekleri içeren ve kendinden öncekileri doğrulayan bu kitabı sana, O indirmiştir. Tevrat'ı ve İncil'i de O indirmiştir.

(Bakara 2/97)

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

De ki: “Kim Cebrail’e düşmanlık ederse bilsin ki kendinden öncekileri doğrulayan ve inanıp güvenenlere müjde veren bu rehberi o, senin kalbine Allah’ın izni ile indirmiştir.”

(Maide 5/46)

وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Arkalarından, onların izini takip eden ve önündeki Tevrat'ı doğrulayan Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. İsa'ya da içinde doğru yol rehberi ve bir nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan, kendilerini koruyanlar için bir rehber ve bir öğüt olan İncil'i verdik.

(Maide 5/48)

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Gerçekleri içeren bu kitabı sana, kendinden öncekileri doğrulayıcı ve koruyucu özellikte indirdik. O halde aralarında Allah’ın indirdiği ile hüküm ver. Sana gelen gerçekleri bırakıp onların arzularına uyma. Hepiniz için bir yol ve bir yöntem oluşturduk. Allah isteseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Böyle olması, verdiği şeylerle sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek içindir. Siz hayırlarda yarışın. Hep birlikte dönüp geleceğiniz yer Allah’ın huzurudur. Anlaşmazlığa düştüğünüz konuları size bildirecektir.

(Fatır 35/31)

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

Sana kitaptan vahyettiklerimiz tümüyle gerçeklerden oluşur ve kendinden öncekileri doğrular. Şüphesiz Allah kullarından haberdardır, kullarını görendir.

(Ahkaf 46/29)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

Bir gün, cinlerden bir grubu Kuran'ı dinlesinler diye sana yönlendirmiştik. Onu dinlerken birbirlerine: “Sessiz olun!” dediler. Bitince, uyarmak için topluluklarına geri döndüler.

(Ahkaf 46/30)

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

“Ey Halkımız! Musa’dan sonra indirilmiş bir kitap dinledik. Kendinden önceki kitapları doğruluyor. Gerçeğe ve doğru yola rehberlik ediyor.”

(Al-i İmran 3/4)

مَنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

Daha önce de insanlar için doğruyu yanlıştan ayıran bir rehber indirmiştir. Allah'ın âyetlerini inkâr edenlerin cezası şiddetlidir. Allah daima en üstündür, intikam sahibidir.

(Enfal 8/29)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Ey inanıp güvenenler! Allah’tan korkarak kendinizi korursanız, O sizde doğruyu yanlıştan ayırma yeteneği oluşturur, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah muazzam lütuf sahibidir.

(Enbiya 21/48)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

Kuşkusuz Musa ile Harun’a doğruyu yanlıştan ayıran kitabı, kendilerini koruyanlar için bir nur ve bir hatırlatma olsun diye verdik.

(Enbiya 21/49)

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

Onlar, içten içe Rablerinden çekinen ve o saatten dolayı içleri titreyen kimselerdir.

(Furkan 25/1)

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

Bütün insanlığa bir uyarıcı olması için kuluna doğruyu yanlıştan ayıran kitabı indiren Allah, bereketin kaynağıdır.

(Al-i İmran 3/5)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

Şüphe yok ki, göklerde ve yerde hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

(Enam 6/59)

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Gizli bilgilerin anahtarları O'nun katındadır; onları O'ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi, O bilir. O'nun bilgisi olmadan, bir tek yaprak bile düşmez. Yerin karanlıkları içinde bir tohum, yaş veya kuru herhangi bir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta olmasın.

(Yunus 10/61)

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Ne işle meşgul olursan ol, bir âyet kümesinden bağlantılarını okuyor olsan ya da başka bir iş yapıyor da olsanız o işe daldığınızda mutlaka size şahit oluruz. Yerde ve gökte, ister zerre ağırlığında, ister ondan daha küçük ister büyük olsun, hiçbir şey O'ndan uzak kalmaz. Hepsi apaçık bir kitaptadır.

(İbrahim 14/38)

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

Rabbimiz! Biz neyi gizlese ve neyi açıklasak Sen bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

(Neml 27/74)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Kesinlikle Rabbin, sinelerinin neyi gizlediğini ve onların neyi açıkladıklarını bilir.

(Neml 27/75)

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Göklerde ve yerde, gizli saklı hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta olmasın.

(Lokman 31/16)

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

Lokman: "Oğulcuğum! İşlediğin şey, bir hardal tanesi ağırlığında olsa, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, Allah onu ortaya çıkarır. Şüphesiz ki, Allah en ince ayrıntısına kadar, her şeyden haberdardır."

(Al-i İmran 3/6)

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Sizi rahimlerde, nasıl isterse öyle biçimlendiren O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Teğabün 64/3)

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

Gökleri ve yeri gerçek varlıklar olarak yaratmış, sizi en güzel biçimde biçimlendirmiştir. Dönüş O'nadır.

(Müminun 23/12)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ

Kuşkusuz, insanı çamurdan süzülen bir özden yarattık.

(Müminun 23/13)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu, sağlam bir yerde döllenmiş yumurta haline getirdik.

(Müminun 23/14)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra döllenmiş yumurtayı, rahim duvarına asılı embriyo haline getirdik. O embriyoyu bir çiğnem et haline getirdik. O et parçasını kemikler haline getirdik ve kemiklere et giydirdik. Sonra da onu farklı bir yaratılışla yapılandırdık. Yaratana en güzeli Allah, bereketin kaynağıdır!"

(Secde 32/9)

ثُمَّ سَوَّيْهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

Sonra onu düzenlemiş, dengesini kurmuş ve ruhundan üflemiş; böylece sizin için dinleme, ileriye görme özellikleri ve gönüller var etmiştir. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

(Nahl 16/78)

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Allah sizi analarınızın karnından çıkardığında, hiçbir şey bilmiyordunuz. Sizin için dinleme, ileriye görme özellikleri ve gönüller var etti. Belki şükredersiniz.

(Al-i İmran 3/7)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu kitabı sana indiren O'dur. Âyetlerinin bir kısmı hüküm bildirir; onlar kitabın ana âyetleridir. Diğerleri hüküm bildirenlerle benzer olanlardır. Kalplerinde eğrilik olanlar, istedikleri bağlantıyı kurup istedikleri fitneyi çıkarmak için, kitaptan kendi eğrilikleriyle benzeşen şeye uyarlar. Oysa onun âyetleri arasındaki bağlantıyı sadece Allah bilir. Bu ilimde sağlam bilgi sahibi olanlar da şöyle derler: "Biz bu ilme inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." Bunu ancak aklıselim olanlar hatırlar.

(Bakara 2/269)

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

İsteyene Allah, hikmeti verir. Kime hikmet verilirse, kuşkusuz ona çok hayır verilmiştir. Bunu, aklıselim olanlardan başkası hatırlamaz.

(Araf 7/52)

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Gerçekten onlara, bir ilme göre açıkladığımız bir kitap getirdik. O, inanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Hud 11/1)

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

ELİF! LÂM! RÂ! Kitabın âyetleri hem hikmetle birbirine bağlanmış, hem de daima en doğru hükmü veren ve her şeyden haberdar olan tarafından ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

(Sad 38/29)

كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu, hem âyetlerini derinlemesine düşünmeleri hem de akliselim olanların hatırlamaları için sana indirdiğimiz bereketli bir kitaptır.

(Zümer 39/18)

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyanlardır. Onlar, Allah'ın rehberlik ettiği kimselerdir. İşte akliselim olanlar onlardır.

(Zümer 39/23)

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

Allah sözlerin en güzelini, birbirine benzer, ikiyeşerli âyetlerden oluşan bir kitap olarak indirmiştir. Bu, Rablerinden korkanların tüylerini ürpertir. Sonra, Allah'ı hatırlamak vücutlarını ve kalplerini yumuşatır. İşte bu, Allah'ın rehberliğidir. O, isteyene rehberlik eder. Allah kimi saptığı yolda bırakırsa artık ona kimse rehberlik edemez.

(Al-i İmran 3/8)

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

Rabbimiz! Bizi yoluna kabul ettikten sonra, kalplerimizin eğrilmesine izin verme. Bize katından bir rahmet bağışla! Çünkü Sen, karşılık beklemeden bol bol verensin.

(Al-i İmran 3/9)

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Rabbimiz! Geleceğinde şüphe olmayan bir günde, insanları bir araya getirecek olan Sen'sin. Sen asla sözünden dönmezsın.

(Al-i İmran 3/193)

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

Rabbimiz! Bize çağrıda bulunan birini dinledik; ‘Rabbimize inanıp güvenin’ diyerek îmana çağırıyordu, hemen îmân ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört. Ruhumuzu erdemlilerin yanına al.”

(Al-i İmran 3/194)

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Rabbimiz! Elçilerin aracılığı ile vadettiklerini bize ver. Kıyamet günü bizi rezil etme. Çünkü Sen sözünden dönmezsin."

(Al-i İmran 3/10)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

Gerçek şu ki, kâfirlerin malları da çocukları da Allah'tan gelecek olana karşı bir fayda sağlamaz. Onlar cehennem yakıtıdır.

(Maide 5/36)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Gerçekten de kâfirler, yeryüzündeki her şey hatta bir o kadarı daha ellerinde olsa ve kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye olarak verseler kabul edilmeyecektir. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Yunus 10/54)

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Kendine zulmetmiş her bir kişinin elinde yeryüzünün bütün malları olsa, onu mutlaka fidye olarak verirdi. Azabı görünce için için pişmanlık duyacaklardır. Aralarındaki yargılama hakka uygun şekilde yapılmış ve haksızlığa uğratılmamışlardır.

(Mearic 70/11)

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ

Birbirlerine gösterilirler. Suçlu olan: "Keşke oğullarımı versem de bugünün azabından kurtulsam!" diye derin bir istek duyar.

(Mearic 70/12)

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ

Karısını, kardeşini,

(Mearic 70/13)

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ

Kendisini koruyan aşiretini,

(Mearic 70/14)

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

Yeryüzünde olan herkesi vermeyi... Sonra kurtulmayı.

(Hakka 69/27)

يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ

Ah! Keşke iş bitmiş olsaydı!

(Hakka 69/28)

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ

Malım ihtiyacımı gidermedi!

(Hakka 69/29)

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ

Yetkilerim yok olup gitti!”

(Hakka 69/30)

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

“Tutun onu, bağlayın!

(Hakka 69/31)

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

Sonra alevli ateşe yaslayın!

(Hakka 69/33)

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

Çünkü o, Yüce Allah’a inanıp güvenmezdi. ”

(Al-i İmran 3/11)

كَذَّابٍ أَلِ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Bunların durumu, Firavun hanedanı ve daha öncekilerin durumu gibidir. Onlar da âyetlerimizi yalanladılar, Allah da onları günahları sebebiyle yakaladı. Allah’ın cezası şiddetlidir.

(Enam 6/21)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden veya O'nun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kimdir? Gerçek şu ki zâlimler kurtuluşa eremezler.

(Enfal 8/52)

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Bunların durumu, tıpkı Firavun hanedanının ve daha önceki kâfirlerin durumu gibidir. Onlar Allah'ın âyetlerini inkâr etmişler, Allah da onları günahları sebebiyle yakalamıştır. Allah çok güçlüdür, cezası da şiddetlidir.

(Enfal 8/53)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Böyledir; bir toplumun fertleri kendilerini değiştirmezse Allah o topluma verdiği nimeti değiştirmez. Şüphesiz Allah, her şeyi dinleyendir ve her şeyi bilendir.

(Enfal 8/54)

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ

Bunların durumu Firavun hanedanının ve daha önceki kâfirlerin durumu gibidir. Onlar, Rablerinin âyetlerini yalanladılar. Biz de onları günahlarına karşılık helak ettik. Firavun hanedanını da suda boğduk. Hepsi zâlim oldular.

(Neml 27/13)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

Her şeyi açıkça gösteren âyetlerimiz onlara gelince: “Bu apaçık bir büyüdür” dediler.

(Neml 27/14)

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

İçlerinde en küçük şüphe olmadığı halde zâlimliklerinden ve büyüklüklerinden dolayı bile bile inkâr ettiler. Bak bakalım, o doğal düzeni bozanların sonu nasıl oldu?

(Al-i İmran 3/12)

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبُئْسَ الْمِهَادُ

Kâfirlere de ki: “Sonunda yenilecek ve cehenneme toplanacaksınız! Ne kötü yerleşim yeri!”

(Araf 7/40)

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْتُحُ لَهُمُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

Âyetlerimizi yalanlayan ve büyüklük taslayanlar var ya; işte onlara göklerin kapıları açılmayacak, deve iğne deliğinden geçinceye kadar da cennete giremeyeceklerdir. Suçluları işte böyle cezalandırırız.

(Araf 7/41)

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

Onlar için cehennem döşegi ve üzerlerinde örtüler olacaktır. Zâlimleri işte böyle cezalandırırız.

(Enfal 8/36)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

İnkâr edenler, mallarını Allah yolundan engellemek için harcamaktadırlar, harcamaya da devam edeceklerdir. Sonra o mallar onlar için bir yürek acısı olacak ve mağlup olacaklardır. O kâfirler, cehennemde bir araya getirileceklerdir.

(Rad 13/18)

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

Rablerinin davetini kabul edenlere en güzeli vardır. Daveti kabul etmeyenler ise yeryüzündeki her şeye ve bir o kadarına sahip olsalar hepsini verip kurtulmak isterler. Onları kötü bir hesaplama bekler. Varacakları yer cehennemdir. Ne kötü yerleşim yeri!

(Al-i İmran 3/13)

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ النَّفَثَةِ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için bir âyet vardır. Bir topluluk Allah yolunda savaşıyordu, diğeri ise kâfirlerdi. Onlar kendilerini göz kararıyla diğerlerinin iki katı görüyorlardı. Allah, isteyeniyi yardımıyla destekler. İleri görüşlüler için bunda mutlaka bir ibret vardır.

(Al-i İmran 3/123)

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Doğrusu Bedir'de çok zayıf durumdaydınız, Allah size yardım etti. Öyleyse Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Belki şükredersiniz.

(Al-i İmran 3/124)

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ

O zaman müminlere şöyle diyordun: “İndirilen meleklerden üç bini ile Rabbinizin imdadınıza yetişmesi size yetmez mi?”

(Al-i İmran 3/125)

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

Evet! Eğer sabreder, kendinizi korursanız, onlar da böyle ani bir baskınla üzerinize gelirlerse; Rabbiniz, görevlendirilen meleklerden beş bini ile imdadınıza yetişir.

(Al-i İmran 3/126)

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Allah bu desteği, sadece bir müjde olsun ve kalpleriniz yatışsın diye verir. Zafer yalnızca, daima en üstün olan, en doğru hükmü veren Allah katındandır.

(Enfal 8/7)

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

Allah, o iki topluluktan birinin sizin olacağını vadettiği zaman, siz güçsüz olanına hevesleniyordunuz. Allah ise kelimeleriyle gerçeği ortaya çıkarmak ve o kâfirlerin kökünü kesmek istiyordu.

(Enfal 8/8)

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

Suçlular istemeseler de gerçeği ortaya çıkarıp uydurmaları iptal etmek için.

(Enfal 8/9)

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ

Rabbinizden yardım istediğiniz zaman, O da: “Bir biri ardınca bin melek ile size destek veriyorum” diye cevap vermişti.

(Enfal 8/10)

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Allah bunu, sırf size bir müjde olsun ve kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa zafer, sadece Allah katındandır. Allah daima en üstündür, en doğru hükmü verendir.

(Enfal 8/42)

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَا خُلْفًا فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ
وَيَخِلَى مَنْ حَيٍّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

O zaman siz vadinin alt tarafında, onlar vadinin üst tarafında, kervan ise sizden daha aşağıda idi. Sözleşmiş olsaydınız, sözleştiğiniz yer ve zaman konusunda anlaşılmazdınız. Ama Allah, kararlaştırdığı işi yapmak, helak olacakları açıkça ortaya çıkarmak öyle helak etmek, yaşayacakları da açıkça ortaya çıkarmak öyle yaşatmak için böyle yaptı. Elbette Allah, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Enfal 8/43)

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَايَكُمْ كَثِيرًا لَفَسَّدْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ
اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

O zaman rüyada, Allah onları sana az gösterdi. Eğer çok gösterseydi telaşa düşer, o konuda çekişirdiniz. Ama Allah sizi bundan uzak tuttu. Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Enfal 8/44)

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيَقْلُلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ
مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

Onlarla karşılaştığınızda da Allah, onları sizin gözünüze az göstermiş, sizi de onların gözlerine az göstermişti. Allah, karar verdiği işi ortaya çıkarmak için böyle yapmıştı. Bütün işler, Allah'a döner.

(Enfal 8/45)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler, bir birlikle karşı karşıya geldiğiniz zaman sıkı durun ve Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.

(Al-i İmran 3/14)

رُزِقَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْمَبَإِ

Kadınlar, çocuklar, yığınla altın ve gümüş, soylu atlar, büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ve ekinler; insana içi gidecek kadar süslü gösterilmiştir. Bunlar, dünya hayatının geçici menfaatleridir. Kalıcı güzellikler Allah katındadır.

(Enfal 8/28)

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız sadece bir imtihandır. Muhteşem ödül, yalnız Allah katındadır.

(Tevbe 9/24)

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

De ki: “Atalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, mensup olduğunuz topluluk, elde ettiğiniz mallar, durgunlaşmasından korktuğunuz ticaret ve beğendiğiniz evler, eğer size Allah’tan, elçisinden ve onun yolunda elinizden gelen bütün gayreti göstermekten daha sevimli geliyorsa bekleyin, nasıl olsa Allah’ın emri gelecektir. Allah, sınırı aşanlar topluluğuna rehberlik etmez.”

(Kasas 28/60)

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Size verilen her şey, dünya hayatının geçici menfaati ve süsüdür. Allah katındakiler ise hem daha hayırlı, hem daha kalıcıdır. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Hadid 57/20)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Bilin ki dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda malların ve çocukların çokluğu hakkında övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan, bereketli bir yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama ahirette hem ağır bir azap, hem de Allah’ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Al-i İmran 3/15)

قُلْ أُوْنِبِّكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَمُ الَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

De ki: "Size bundan daha hayırlısını haber vereyim mi? Kendilerini koruyanlar için Rableri katında; içinde ölümsüz olarak kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah’ın rızası vardır. Allah kullarını daima görmektedir.”

(Saf 61/10)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

Ey inanıp güvenenler! Sizi acıklı azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi?

(Saf 61/11)

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Allah’a ve elçisine inanıp güvenmeniz, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla elinizden gelen bütün gayreti göstermenizdir. Bilseniz sizin için hayırlı olan budur.

(Saf 61/12)

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ
عَذْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Günahlarınızı bağışlayacak ve sizi altlarından ırmaklar akan Adn cennetlerindeki tertemiz ve güzel mekânlara yerleştirecektir. Muhteşem başarı işte budur!

(Saf 61/13)

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ

Seveceğiniz bir başkası da; Allah'ın yardımı ve yakın zamanda bir fetihtir. Müminleri müjdele!

(Al-i İmran 3/16)

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlar şöyle derler: "Rabbimiz! Biz îmân ettik, günahlarımızı bağışla, bizi ateşin azabından koru!"

(Al-i İmran 3/17)

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

Onlar sabreden, özü sözü doğru olan, Allah'a içten boyun eğen, mallarından hayra harcayan ve seher vakitlerinde bağışlanma dileyen kimselerdir.

(Al-i İmran 3/18)

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

Allah'tan başka ilâh olmadığına; Allah, melekler ve hakka uygun davranan ilim sahipleri şahittir. O'ndan başka ilâh yoktur. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Enam 6/19)

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ
بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ
وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

De ki: "En büyük şahit kimdir? De ki: Allah'tır! O, benimle sizin aranızda şahittir. Bu Kuran bana vahiy edildi ki sizi ve ulaştığı kişileri onunla uyarayım." De ki: "Siz Allah ile birlikte başka ilâhların olduğuna şahit misiniz? Ben şahit değilim." De ki: "O tek İlah'tır. Ben, sizin ortak koştuklarınızdan uzağım."

(Ankebut 29/52)

قُلْ كَفَى بِاللّٰهِ بَيِّنًا وَبَيِّنٰتُكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا بِاللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ

De ki: “Sizinle aramızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir.” Allah’ı inkâr ederek uydurma şeylere inananlar var ya, kaybedecek olanlar işte onlardır.

(İsra 17/96)

قُلْ كَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيْرًا بَصِيْرًا

De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarından haberdardır, kullarını görendir.”

(Al-i İmran 3/53)

رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ

“Rabbimiz! İndirdiklerine îmân ettik ve elçinin yoluna uyduk. Bizi şahitlerle birlikte yaz.”

(Al-i İmran 3/19)

اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ

Allah katında din, İslam’dır. Kendilerine kitap verilenler, bu bilgi geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan kaynaklanan aşırılıkları yüzünden anlaşmazlık çıkarırlar. Kim Allah’ın âyetlerini inkâr ederse, Allah onun hesabını çabuk görür.

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيْنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمْ الْبَيِّنٰتُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدٰى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِ اللّٰهِ يَهْدِيْ مَنْ يَشَآءُ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Ardından Allah müjde veren ve uyarılarda bulunan nebiler görevlendirmiş; onlarla birlikte gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında onunla hükmetsinler. Anlaşmazlığa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık âyetler geldikten sonra birbirlerine duydukları kıskançlık nedeniyle arzuladıkları aşırılıklardan kaynaklanır. Sonra Allah anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında, inanıp güvenenleri izniyle gerçeğe ulaştırır. Allah isteyen doğru yola iletir.

(Al-i İmran 3/83)

اَفَعَيِّرْ دِيْنَ اللّٰهِ يَّعْبُوْنَ وَلَهٗ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ

Allah’ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde kim varsa, gönüllü veya zorunlu olarak O’na teslim olmuştur ve O’nun huzuruna döndürülecektir.

(Al-i İmran 3/85)

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Kim İslam'dan başka bir din arayışına girerse, ondan asla kabul edilmez. O, ahirette kaybedenlerden olur.

(Al-i İmran 3/86)

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Elçinin hak olduğuna ve her şeyi açıkça ortaya koyan belgeleri getirdiğine şahit olup îmân ettikten sonra, bütün bunları inkâr ederek kâfir olan bir topluluğa, Allah nasıl rehberlik eder? Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Al-i İmran 3/87)

أُولَئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

İşte onların cezası; Allah, melekler ve bütün insanlar tarafından dışlanmaktır.

(Casiye 45/17)

وَأَنبَيَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Onlara, görevleri hakkında açık belgeler vermiştik. Ama onlar, kendilerine o bilgi geldikten sonra birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Senin Rabbin, anlaşamadıkları konularda kıyamet günü aralarındaki hükmünü yerine getirecektir.

(Al-i İmran 3/20)

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ

Seninle tartışılırsa de ki: “Ben her şeyimle Allah’a teslim oldum; bana uyanlar da öyle!” Kendilerine kitap verilenler ile önceki kitaplardan bilgisi olmayanlara de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olurlarsa, doğru yola gelmiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca bildirmektir. Allah kullarını görmektedir.

(Enbiya 21/108)

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

De ki: “Bana, ilâhınızın sadece tek bir ilâh olduğu vahyolunmaktadır. Artık O’na teslim olursunuz değil mi?”

(Enbiya 21/109)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ

Yüz çevirirlerse de ki: “Her şeyi size olduğu gibi bildirdim. Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır yoksa uzak mıdır, onu ben bilmem.

(Nur 24/54)

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

De ki: “Allah’a itaat edin, elçisine itaat edin! Yüz çevirirlerse elçi sadece kendine yüklenenden sorumludur, siz de kendinize yüklenenden sorumlusunuz. Elçiye itaat ederseniz doğru yolu bulursunuz. Elçiye düşen sadece açıkça bildirmektir.

(Nahl 16/80)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ

Allah evlerinizi sizin için dinlenme yeri kıldı. Büyükbaş ve küçükbaş hayvanların derisinden, göçtüğünüz gün ve konakladığınız gün kolayca taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından da bir süre yararlanacağınız ev eşyalarını ve diğer ihtiyaçlarınızı üretme imkânı verdi.

(Nahl 16/81)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

Allah, yarattığı şeylerden size gölgeler oluşturdu. Dağlarda korunaklar oluşturdu. Sizi sıcaktan koruyan giyecekler ile çatışmalarda koruyan giyecekler yapma imkânı oluşturdu. Allah size olan nimetini işte böyle tamamlar, belki teslim olursunuz.

(Nahl 16/82)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

Yüz çevirirlerse, sana düşen sadece açıkça bildirmektir.

(Nahl 16/83)

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

Allah’ın nimetini bilirler, sonra onu inkâr ederler. Onların çoğu kâfirdir.

(Al-i İmran 3/21)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Gerçek şu ki Allah’ın âyetlerini inkâr edenlere, nebîlerini haksız yere öldürenlere ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenlere; onlara acıklı azabı müjdele!

(Bakara 2/90)

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَآؤُا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

Allah'ın kullarından istediğine, lütfundan indirmesini kıskandıkları için, Allah'ın indirdiğini inkâr edenler, kendilerini ne kötü satmış oldular! Öfke üzerine öfkeye uğradılar. Kâfirler için alçaltan bir azap vardır.

(Bakara 2/91)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Onlara: “Allah'ın indirdiğine inanıp güvenin!” denince: “Biz bize indirilene inanıp güveniriz!” der, gerisini inkâr ederler. Hâlbuki o, tümüyle gerçektir ve yanlarındakini doğrular. De ki: “Eğer müminseniz Allah'ın nebîlerini niçin öldürüyordunuz?”

(Nisa 4/155)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, nebîleri haksız yere öldürmeleri ve "Bizim kalplerimiz kapalı!" demeleri yüzünden cezalarını buldular. Aksine, inkâr etmeleri sebebiyle, Allah onların kalplerinde yeni bir yapı oluşturmuştur. Pek azı hariç inanıp güvenmezler.

(Al-i İmran 3/112)

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَآؤُا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

Allah'ın ipine veya insanların uzattığı ipe sarılanlar hariç, bulundukları her yerde üzerlerine alçaklık çöker ve Allah'ın öfkesine uğrarlar. Üzerlerine çaresizlik de çöker. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr eder ve nebîlerini haksız yere öldürürler. Bu, isyan etmelerine ve yasakları çiğnemelerine karşılıktır.

(Al-i İmran 3/22)

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

Yaptıkları, dünyada da ahirette de boşa çıkacak olanlar onlardır. Onlara yardım edecek hiç kimse de olmayacaktır.

(Araf 7/147)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Âyetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı yalanlayanların yaptıkları boşa çıkar. Onlara yaptıklarından başkasıyla mı karşılık verilir?”

(Hud 11/16)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar, ahirette ateşten başka alacağı kalmamış kimselerdir. Dünyada işledikleri boşa çıkmış ve bütün yaptıkları iptal olmuştur.

(Muhammed 47/8)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

İnkâr edenlere gelince, onların hakkı yıkılıp gitmektir. Onların yaptıkları hedefine ulaşmaz.

(Muhammed 47/9)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

Böyledir, çünkü onlar Allah'ın indirdiğinden hoşlanmazlar. Bu yüzden yaptıkları boşa gider.

(Al-i İmran 3/23)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

Allah'ın kitabından nasip verilenleri görmedin mi? Aralarında hükmü kitap versin diye Allah'ın kitabına davet edilince onlardan bir bölümü yüz çevirerek dönüyorlar.

(Maide 5/43)

وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

Yanlarında Tevrat, içinde de Allah'ın hükmü varken nasıl oluyor da seni hakem yapıyor sonra da yüz çeviriyorlar? Onlar mümin değildir.

(Maide 5/44)

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَا وَلَا تَتَّبِعُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

Kuşkusuz içinde bir rehber ve nur olan Tevrat'ı biz indirdik. Allah'a teslim olmuş nebîler, yahudiler arasında onunla hükmederlerdi. Kendilerini Rabblerine adayanlar ve âlimler ise kendilerinden Allah'ın kitabını korumaları istenmesi sebebiyle onunla hükmederler ve ona şahit olurlardı. Siz, insanlardan çekinmeyin; Benden çekinin! Âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar kâfirlerdir.

(Nur 24/47)

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

Kimileri: “Allah’a ve elçisine îmân ettik ve itaat ettik” derler. Sonra bunun arkasından onlardan bir takımı geri döner. Onlar mümin değildir.

(Nur 24/48)

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ

Aralarında hüküm versin diye Allah’a ve elçisine davet edildikleri zaman bir kısmı bundan yüz çevirir.

(Al-i İmran 3/24)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Bunun sebebi: “O ateş bizi yaksa yaksa peş peşe birkaç gün yakar!” demeleridir. Dinleri konusunda uydurdukları şeyler, onları aldatmaktadır.

(Bakara 2/80)

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Ateş bize, peş peşe birkaç gün dışında dokunmaz!” derler. De ki: “Allah katından söz mü aldınız? Eğer öyleyse Allah sözünden dönmez. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?”

(Bakara 2/81)

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Evet! Kazancı kötülük olan ve hata üstüne hata yapanlar cehennem ahalisidirler, orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Al-i İmran 3/25)

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Geleceğinde şüphe olmayan bir gün onları topladığımızda halleri nasıl olacak? O gün herkese, kazandığı tam olarak verilir ve kimseye haksızlık yapılmaz.

(Nisa 4/41)

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz zaman onların halleri nasıl olacaktır? Seni de bunlara şahit getireceğiz.

(Kehf 18/49)

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

Kitapları önlerine koyulur. Suçluların, kitapta olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvah! Bu nasıl kitap ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

(Zümer 39/69)

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanacak, kitap ortaya konacak, nebiler ve şahitler getirilecektir. Aralarında hakıyla bir yargılama yapılacak, onlara haksızlık yapılmayacaktır.

(Mücadele 58/6)

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onların hepsini dirilteceği gün, Allah onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Kendileri unutmuş olsalar bile, Allah onların hesabını tutar. Allah her şeye şahittir.

(Al-i İmran 3/26)

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Ey tüm yetkilerin sahibi Allah’ım! İsteddiğin kişiye yetki verir, istediğinden yetkiyi alırsın. İsteddiğin kişiyi üstün kılar, istediğın kişiyi alçaltırsın. Hayrın tamamı Senin elindedir. Çünkü Sen, her şeye bir ölçü koyansın.

(Al-i İmran 3/73)

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبَعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِينَا أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Sizin dininize uymuş olandan başkasına inanıp güvenmeyin!” De ki: “Gerçek rehberlik, Allah’ın rehberliğidir.” Size verilenin bir denginin başkasına da verildiğine veya Allah katında size karşı delil getireceklerine de inanmayın. De ki: “Lütuf Allah’ın elindedir. Onu, istediğine verir. Allah, ilmiyle her şeyi kuşatandır.”

(Al-i İmran 3/74)

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Allah, rahmetini istediği kişiye has kılar. Allah, muazzam lütuf sahibidir.

(Al-i İmran 3/27)

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü de gecenin içine sokarsın. Ölüden diriği çıkarırsın, diriden de ölüyü çıkarırsın. İstediyin kişiye hesapsız rızık verirsın.”

(Müminun 23/80)

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Hayat veren de öldüren de O’dur. Gece ile gündüzün art arda gelmesi O’na aittir. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Nur 24/37)

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

Onlar öyle adamlardır ki, ne ticaret, ne alış veriş onları Allah’ı hatırlamaktan, namazı düzgün ve sürekli kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoyamaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin döneceği bir günden korkarlar.

(Nur 24/38)

لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Allah’ın onları, yaptıklarının en güzeli ile karşılması ve lütfundan daha da artırması için böyle yaparlar. Allah, istediği kişiye hesapsız rızık verir.

(Rum 30/19)

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

Allah ölüden diriği, diriden de ölüyü çıkarır. Ölümünden sonra yeri canlandırır. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

(Zümer 39/10)

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

De ki: “Ey inanıp güvenen kullar, Rabbinizden korkarak kendinizi koruyun! Bu dünyada iyilik eden, iyilik bulur. Allah’ın toprakları geniştir. Hesapsız ödül, sadece sabredenlere verilecektir.”

(Mümin 40/40)

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

Kim kötü bir iş yaparsa, asla onun dengi dışında ceza görmez. İster kadın, ister erkek olsun; kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, işte onlar da cennete girer; onlara orada hesapsız rızık verilir.

(Hadid 57/5)

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

Göklerin ve yerin hâkimiyeti O'na aittir. Bütün işler O'na döndürülür.

(Hadid 57/6)

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. O sinelerin özünü bilir.

(Al-i İmran 3/28)

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقْيَةً وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Müminler, kâfirleri kendilerine dost edinmesinler. Onlardan bir şekilde kendinizi korumanız haricinde bunu yapanın Allah'tan bir beklentisi olamaz. Allah, sizi kendisine karşı uyarır. Dönüp varacağınız yer, Allah'ın huzurudur.

(Nisa 4/144)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

Ey inanıp güvenenler! Müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmeyin. Allah'a karşı aleyhinizde açık bir delil olmasını ister misiniz?

(Mümtehin 60/1)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Ey inanıp güvenenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları, evliya/dostlar edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi gösteriyorsunuz. Oysa onlar, size Hak'tan geleni inkâr etmişlerdir. Rabbiniz Allah'a inanıp güvendiniz diye hem elçiyi hem de sizi yurdunuzdan çıkarmaktalar. Eğer Benim yolumda ve Benim rızamı kazanma arzusuyla elinizden bütün gayreti göstermek için çıktıysanız böyle yapmayın. Onlara duyduğunuz sevgi sebebiyle sır veriyorsunuz. Ben, gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilirim. Kim bunu yaparsa düzgün yoldan sapmış olur.

(Mümtehin 60/2)

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

Sizi ellerine geçirseler, size düşman kesilirler. Ellerini ve dillerini size kötülük için kullanırlar. Kâfir olmanızı da çok isterler.

(Mümtebine 60/3)

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Yakınlarınızın da çocuklarınızın da size bir faydası olmayacaktır. Kıyamet günü, aranızı ayırır. Allah, yaptığınız her şeyi görendir.

(Al-i İmran 3/29)

قُلْ إِنْ تَخْشَوْنَ مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُونَ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Gizleseniz de açıklasanız da Allah içinizde olanı bilir. O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bilir. Her şeye bir ölçü koyan Allah’tır.”

(Bakara 2/284)

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تَخْشَوْهُ يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerde ve yerde olan her şey Allah’ındır. İçinizde olanı, açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi ondan hesaba çeker. Affımı isteyen affeder, azabımı hak edene de azap eder. Her şeye bir ölçü koyan Allah’tır.

(Hadid 57/4)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan sonra yönetime geçen O’dur. Yere ne girer ve yerden ne çıkarsa, gökten ne iner ve göğe ne yükselirse onların hepsini bilir. Nerede olursanız olun, O, sizinle birlikte. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

(Al-i İmran 3/30)

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ

Herkes, yaptığı iyilikleri de yaptığı kötülükleri de karşısında bulduğu gün, kötülükleri ile kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını ister. Allah sizi kendisine karşı uyarır. Allah kullarına karşı çok şefkatlidir.

(Hakka 69/25)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَّةً

Kitabı sol eline verilenler de derler ki: “Keşke bana kitabım verilmeseydi!

(Hakka 69/26)

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيهِ

Hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim!

(Hakka 69/27)

يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ

Ah! Keşke iş bitmiş olsaydı!

(Hakka 69/28)

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ

Malım ihtiyacımı gidermedi!

(Hakka 69/29)

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ

Yetkilerim yok olup gitti!”

(Enam 6/27)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Ateşin önünde durduruldukları gün onları bir görsen! Derler ki: “Ah, keşke geri gönderilsek de Rabbimizin âyetlerini bir daha yalanlamasak, biz de müminlerden olsak!

(Furkan 25/27)

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

Zâlim, o gün iki elini ısırarak diyecek ki: “Keşke, elçi ile birlikte bir yola girseydim.

(Ahzab 33/66)

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

Yüzleri ateşte çevrildiği gün diyecekler ki: “Ah! Keşke, Allah'a itaat etseydik ve elçiye itaat etseydik!”

(Zümer 39/58)

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

Yahut der ki: “Keşke elimde bir fırsat daha olsa da güzel davrananlardan olsam.”

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalisi içinde olmazdık” derler.

(Al-i İmran 3/31)

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

De ki: "Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur."

(Yusuf 12/108)

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: “Bu benim yolumdur; ben ileri görüşlülükle Allah’a davet ediyorum; bana uyanlar da öyle. Allah her türlü eksiklikten uzaktır. Ben, Allah’a ortak koşanlardan değilim.”

(İbrahim 14/36)

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّيَّ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Rabbim! Onlar insanlardan birçoğunu saptırdılar. Kim bana uyarsa bendendir, kim de bana isyan ederse, şüphesiz Senin bağışlayan bol, merhametin sınırsızdır.

(Al-i İmran 3/32)

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

De ki: “Allah’a ve elçisine itaat edin.” Yüz çevirirlerse, Allah kâfirleri sevmez.

(Nisa 4/80)

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

Kim elçiye itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Yüz çeviren çevirsin; seni onların üzerine koruma olarak göndermedik.

(Maide 5/92)

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

Allah’a itaat edin, elçisine itaat edin ve dikkatli olun. Eğer yüz çevirseniz bilin ki, elçimizin görevi açıkça bildirmektir.

(Enbiya 21/109)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ادْنُتْكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ

Yüz çevirirlerse de ki: “Her şeyi size olduğu gibi bildirdim. Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır yoksa uzak mıdır, onu ben bilmem.

(Nur 24/54)

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

De ki: “Allah’a itaat edin, elçisine itaat edin! Yüz çevirirlerse elçi sadece kendine yüklenenden sorumludur, siz de kendinize yüklenenden sorumlusunuz. Elçiye itaat ederseniz doğru yolu bulursunuz. Elçiye düşen sadece açıkça bildirmektir.

(Al-i İmran 3/33)

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

Gerçekten de Allah, Âdem’i, Nûh’u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini seçerek herkesten üstün kıldı.

(Enam 6/82)

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ

İnanıp güvenen ve imanlarına bir zulüm karıştırmayanlar var ya, işte güven onların hakkıdır. Doğru yolda olanlar onlardır.

(Enam 6/83)

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

Bu halkına karşı İbrahim’e verdiğimiz delilimizdir. İstedığımız kişiyi derece derece yükseltiriz. Senin Rabbin daima en doğru hükmü veren ve her şeyi bilendir.

(Enam 6/84)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz ona İshak’ı ve Yakub’u bağışladık; hepsine rehberlik ettik. Daha önce Nûh’a da rehberlik etmiştik ve onun soyundan gelen Davud’a, Süleyman’a, Eyyub’a, Yusuf’a, Musa’ya ve Harun’a da. Biz, güzel davrananlara işte böyle karşılık veririz.

(Meryem 19/58)

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا
وَبُكْيًا

İşte bunlar, Allah'ın nimet verdiği nebîlerdendir; Âdem'in soyundan, Nûh ile birlikte taşıdıklarımızdan, İbrahim'in ve İsrail'in soyundan olup kendilerine rehberlik ettiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Onlara Rahmân'ın âyetleri okununca ağlayarak secdeye kapanırlardı.

(Enbiya 21/72)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

İbrahim'e, İshak'ı bağışladık ve Yakub'u hediye ettik; hepsini sâlihlerden yaptık.

(Enbiya 21/73)

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ
الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

Onları, emrimizle yol gösteren önderler yaptık. Onlara hayırlı işler yapmayı, namazı düzgün ve sürekli kılmayı, zekâtı vermeyi vahyettik. Onlar yalnız Bize kulluk ederlerdi.

(Secde 32/24)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

Âyetlerimize kesin olarak inanıp sabrettikleri zaman, onların içlerinden emrimizle yol gösteren önderler yapmıştık.

(Al-i İmran 3/34)

ذُرِّيَّةَ بَعْضِهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Biri diğerinin soyundandır. Her şeyi dinleyen ve her şeyi bilen Allah'tır.

(Enam 6/85)

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ

Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas; hepsi sâlihlerdendi.

(Enam 6/86)

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ

İsmail'i, Elyesa'yı, Yunus'u, Lût'u; her birini herkesten üstün kıldık.

(Enam 6/87)

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Babaları, soyları ve kardeşleri... Onları da seçtik ve onlara da rehberlik ederek doğru yola ilettik.

(Enam 6/88)

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte bu, Allah'ın rehberliğidir; kullarından isteyene onunla rehberlik eder. Eğer onlar Allah'a ortak koşsalardı bütün yaptıkları boşa giderdi.

(Al-i İmran 3/35)

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Bir gün İmran'ın karısı dedi ki: "Rabbim! Karnımda olanı, bağımsız olarak sana adadım; benden kabul et! Her şeyi dinleyen ve her şeyi bilen Sen'sin!"

(Al-i İmran 3/36)

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْ الذَّكَرُ كَانَلَأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Doğum yapınca, ne doğurduğunu Allah daha iyi bildiği halde: "Rabbim! Onu kız doğurdum. Erkek değildir, kız gibidir! Ben ona Meryem adını verdim; onu ve soyunu, taşlanan şeytandan koruman için Sana sığınyorum" dedi.

(Enbiya 21/91)

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَةً آيَةً لِلْعَالَمِينَ

Namusunu korumuş olan kadının; Meryem'in içine de ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu herkes için bir âyet yapmıştık.

(Tahrim 66/12)

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَانِتِينَ

Allah, namusunu korumuş olan İmran kızı Meryem'i de örnek verir. Onun içine ruhumuzdan üfleştik. Meryem, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını doğrulamıştı ve içten boyun eğenlerdendi.

(Al-i İmran 3/37)

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Rabbi onu, güzel bir şekilde kabul etti ve güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Bakımını da Zekeriya'ya verdi. Zekeriya ne zaman mihraba girse onun yanında bir rızık bulur: "Meryem! Bu sana nereden?" diye sorardı. O da: "Allah katından! Allah, istediğine hesapsız rızık verir!" derdi.

(Nuh 71/17)

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

Sizi yerden bitki gibi bitiren Allah'tır.

(Nuh 71/18)

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

Tekrar sizi oraya döndürecek ve daha sonra oradan çıkaracaktır.

(Al-i İmran 3/38)

هَٰذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

Zekeriya, orada Rabbine dua etti: "Rabbim! Bana kendi katından temiz bir soy nasip et! Çünkü Sen duamı dinlersin!" dedi.

(Meryem 19/3)

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

Hani O, Rabbine gizlice yalvarmıştı:

(Meryem 19/4)

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

"Rabbim!" demişti, "Kemiklerim zayıfladı, saçlarım iyice ağardı. Sana yaptığım dua sayesinde bugüne kadar hiç mutsuz olmadım.

(Meryem 19/5)

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

Arkamdan yerime geçecek yakınlarımdan endişeliyim. Eşim de kısır. Bana, katından yerime geçecek bir veli/dost bağışla! ”

(Meryem 19/6)

يَرْتُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

Hem bana, hem Yakup ailesine mirasçı olsun. Rabbim! Onu razı olduğun biri kıl!”

(Al-i İmran 3/39)

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

Mihrapta, ayakta, namaz kılarken melekler şöyle seslendiler: "Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi doğrulayacak; önder, kendine hâkim ve sâlihlerden bir nebî olacak Yahya'yı müjdeliyor!"

(Enbiya 21/89)

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

Zekeriya bir gün Rabbine şöyle yalvarmıştı: “Rabbim, beni tek başıma bırakma, Sen varislerin en hayırlısısın!”

(Enbiya 21/90)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَاصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

Ardından onun duasına cevap verdik, eşini doğum yapabilecek hale getirerek ona Yahya'yı bağışladık. Onlar hayırlarda yarışır, korku ve umutla bize yalvarırlardı. Onlar bize derin saygı duyarlardı.

(Al-i İmran 3/40)

قَالَ رَبِّ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرًا لِّقَوْمٍ فَاسْتَجِبْ لِي وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنَاجِيْنَ ۖ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۚ

Dedi ki: “Rabbim! Benim nasıl oğlum olabilir? İhtiyarlık gelmiş çatmış, karım da kısır!” Rabbim: “İşte böyle! Allah istediği şeyi yapar” dedi.

(Meryem 19/8)

قَالَ رَبِّ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرًا لِّقَوْمٍ فَاسْتَجِبْ لِي وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنَاجِيْنَ ۖ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

Dedi ki: “Rabbim! Benim nasıl oğlum olabilir? Karım kısır, ben de yaşlılığın son evresine ulaştım.”

(Meryem 19/9)

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

Dedi ki: “İşte böyle! Rabbin dedi ki: “O bana kolaydır. Nitekim daha önce hiçbir şey değilken seni de yaratmıştım.”

(Al-i İmran 3/41)

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ

Dedi ki: “Rabbim! Benim için bir işaret oluştursun!” Rabbi: “İşaretin üç gün boyunca insanlarla, işaretler dışında konuşmamandır. Rabbini çokça an ve sabah akşam O’na ibadet et!” dedi.

(Meryem 19/10)

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

Zekeriyya dedi ki: “Rabbim, benim için bir işaret oluştursun.” Dedi ki: “İşaretin, sapasağlam olduğun halde üç gece geçmeden insanlarla konuşmamandır.”

(Meryem 19/11)

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

Ardından mihraptan halkının karşısına çıktı: “Sabah akşam O’na ibadet edin” diye işaret etti.

(Meryem 19/12)

يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

“Ey Yahya, kitabı sıkı tut!” Daha çocukken ona hikmet verdik.

(Meryem 19/13)

وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا

Ona katımızdan bir şefkat ve temiz huy verdik. O, kendini korurdu.

(Meryem 19/14)

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

Anasına ve babasına erdemli davranırdı; zorba ve âsi değildi.

(Meryem 19/15)

وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

Doğduğu gün, öleceği gün ve yeniden diriltileceği gün ona selâm olsun!

(Al-i İmran 3/42)

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

Bir zaman melekler Meryem’e dediler ki: “Ey Meryem! Allah seni seçerek tertemiz yaptı ve seni seçerek kadınlar âlemine üstün kıldı.

(Enbiya 21/91)

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

Namusunu korumuş olan kadının; Meryem'in içine de ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu herkes için bir âyet yapmıştı.

(Tahrim 66/12)

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَانِتِينَ

Allah, namusunu korumuş olan İmran kızı Meryem'i de örnek verir. Onun içine ruhumuzdan üfle miştik. Meryem, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını doğrulamıştı ve içten boyun eğenlerdendi.

(Al-i İmran 3/43)

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

Ey Meryem! Rabbine içten boyun eğ, secdeye kapan ve rükû edenlerle birlikte rükû et!"

(Bakara 2/43)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

Namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin; rükû edenlerle birlikte rükû edin!

(Hac 22/77)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Rükû edin, secde edin ve Rabbinize kulluk edin! Hayırlı işler yapın ki, kurtuluşa eresiniz.

(Al-i İmran 3/44)

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَآمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

İşte bu, sana vahyettiğimiz, bilmediğin haberlerdendir. Yoksa Meryem'in bakımını kim üstlenecek diye kura çekerlerken yanlarında değildin. Aralarında tartışırken de yanlarında değildin.

(Al-i İmran 3/45)

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

Yine bir zaman melekler Meryem'e dedi ki: "Ey Meryem! Allah sana kendisinden bir kelime müjdeliyor. Adı, Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada da ahirette de itibarlı ve Allah'a yakınlaştırmış kişilerden olacaktır.

(Meryem 19/16)

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

Kitapta Meryem'i de hatırla! Ailesinden ayrıldığı zaman, doğu tarafında bir yere çekilmişti.

(Meryem 19/17)

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

Böylece onlarla kendi arasında bir engel oluşturmuştu. Derken ruhumuzu gönderdik, ona düzgün bir insan gibi göründü.

(Meryem 19/18)

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

Meryem dedi ki: "Senden Rahman'a sığınırım, eğer namuslu biri isen"

(Meryem 19/19)

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

Dedi ki: "Ben sadece Rabbinin elçisiyim; sana temiz huylu bir oğul bağışlamak için geldim."

(Meryem 19/20)

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بِغِيًّا

Meryem dedi ki: "Benim nereden çocuğum olacak; bana erkek eli değmedi. İffetsiz biri de değilim."

(Meryem 19/21)

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئْ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا

Dedi ki: "İşte böyle! Rabbin dedi ki: "O bana kolaydır, onu insanlar için bir âyet/işaret ve katımızdan bir rahmet kılacağız. Bu, kararı verilmiş bir iştir."

(Meryem 19/22)

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا

Böylece ona hamile kaldı, ardından onunla uzak bir yere çekildi.

(Meryem 19/23)

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا

Sonra doğum sancıları onu, hurma ağacına doğru sürükledi: "Keşke daha önce ölseydim de unutulup gitseydim!" dedi.

(Meryem 19/24)

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

Derken, alt tarafından ona şöyle seslendi: "Sakin üzülme! Rabbin senin altından bir pınar akıttı.

(Meryem 19/25)

وَهْزِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا

Hurma ağacını kendine doğru salla, üzerine taze olgun hurma dökülsün.

(Meryem 19/26)

فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

Haydi, ye, iç; gözün aydın! İnsanlardan birini görürsen de ki: “Rahman’a oruç adadım; bugün hiçbir insanla konuşamam.”

(Meryem 19/27)

فَآتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا

Onu taşıyarak halkına getirdi. Dediler ki: “Ey Meryem! Gerçekten iftiraya uğrayacak bir şeyle geldin.

(Meryem 19/28)

يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا

Ey Harun’un kız kardeşi! Baban kötü biri değildir, annen de iffetsiz değildir.”

(Meryem 19/29)

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

Bunun üzerine çocuğa işaret etti. Dediler ki: “Beşikteki çocukla nasıl konuşalım?”

(Al-i İmran 3/46)

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

Hem beşikte hem yetişkinlikte insanlarla konuşacak ve sâlihlerden olacaktır.”

(Meryem 19/30)

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

Çocuk dedi ki: “Ben Allah’ın kuluyum. O, bana kitap verdi ve beni nebî yaptı.

(Meryem 19/31)

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

Nerede olursam olayım, beni bereketli kıldı, hayatta olduğum sürece bana namaz ve zekât görevi yükledi.

(Meryem 19/32)

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

Beni, anama erdemli davranan biri eyledi; zorba ve azgın kılmadı.

(Meryem 19/34)

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

İşte! Meryem oğlu İsa hakkında şüphelendikleri sözün gerçeği budur.

(Meryem 19/35)

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah'ın çocuk edinmesi olacak iş değildir. O, her türlü eksiklikten uzaktır. Allah bir iş karar verdiği zaman sadece: "Ol" der o da hemen oluşur.

(Meryem 19/36)

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Şüphe yok ki, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin; doğru yol budur."

(Al-i İmran 3/47)

قَالَتْ رَبِّ ائْتِنِي بِوَلَدٍ لِّمَرْيَمَ قَالَتْ كَذَٰلِكَ قَالَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Meryem: "Rabbim! Benim nasıl çocuğum olur? Bana erkek dokunmadı ki!" dedi. "Evet, öyle!" dedi. Allah istediğini yaratır. Bir iş karar verdi mi sadece: "Ol!" der, o da oluşur."

(Al-i İmran 3/59)

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah katında İsa'nın durumu tıpkı Âdem'in durumu gibidir. Âdem'i topraktan yarattı sonra: "Ol!" dedi; o da oluştu.

(Yasin 36/82)

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

O, bir şeyi dilediğinde sadece: "Ol!" der, o da oluşur.

(Al-i İmran 3/48)

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

Ona kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecektir.

(Maide 5/46)

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Arkalarından, onların izini takip eden ve önündeki Tevrat'ı doğrulayan Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. İsa'ya da içinde doğru yol rehberi ve bir nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan, kendilerini koruyanlar için bir rehber ve bir öğüt olan İncil'i verdik.

(Maide 5/110)

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ الدِّتِّكَ إِذْ أَيْدَتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

O zaman Allah diyecek ki: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene yaptığım iyilikleri hatırla! Hani seni Kutsal Ruh ile destekliyordum; beşikteyken de yetiştikenden de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı ve hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretmiştim. İznimle balçıktan kuş şeklinde bir şey yaratır, sonra ona üflerdin de yine iznimle kuş olurdu. Anadan doğma körleri ve alaca hastalarını iznimle iyileştirirdin. Yine iznimle ölüyü mezardan çıkartırdın. İsrailoğullarına senden el çektirmiştim, çünkü onlara her şeyi açıklayan belgelerle geldiğin halde, içlerinden inkâr edenler 'Bu apaçık bir büyüdür!' demişlerdi."

(Al-i İmran 3/49)

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

İsa, İsrailoğullarına elçi olarak geldiğinde dedi ki: "Size, Rabbinizin âyeti ile geldim. Allah'ın izni ile sizin için çamurdan kuş heykeli yaratırım, ona üflerim de kuş olur. Doğuştan kör olan ve alaca hastalığına tutulmuş olanı iyileştiririm. Allah'ın izni ile ölüleri diriltirim. Evlerinizde neler yediğinizi ve neleri biriktirdiğinizi size bildiririm. Eğer Allah'a inanıp güvenen kimselerseniz bunlar gerçekten, sizin için birer âyettir.

(Al-i İmran 3/50)

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحْلَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حَرَّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Önümdeki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınmış bazı şeyleri helâl kılmak için geldim. Size, Rabbinizin âyeti ile geldim. Artık Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin.

(Al-i İmran 3/93)

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلَوْهَا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Tevrat'ın indirilmesinden önce İsrail'in kendine haram ettiği yiyecekler dışında bütün yiyecekler İsrailoğullarına helâldir. De ki: "Siz doğru söylüyorsanız, Tevrat'ı getirin de okuyun."

(Nisa 4/160)

فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

Zulmetmeleri ve birçoklarını Allah yolundan engellemeleri sebebiyle, yahudilere daha önce helâl kılınmış temiz şeyleri haram kıldık.

(Maide 5/47)

وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ

İncil'i bilenler, Allah'ın onda indirdiği ile hüküm versinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hüküm vermezse, işte onlar sınırı aşanlardır.

(Enam 6/146)

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا
مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَعْغِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ

Yahudilere tırnaklı hayvanların hepsini haram kıldık. Sığır ve koyunların sırtlarına ve bağırsaklarına yapışık olanlarla kemiklerine karışanlar dışında kalan iç yağlarını da haram kıldık. Bu, aşırılıklarına karşılık onlara verdiğimiz cezadır. Elbette biz doğruyu söyleriz.

(Zuhruf 43/63)

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ
فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ

İsa, açık belgelerle gelince dedi ki: "Size, anlaşılmadığınız bazı şeyleri hikmet ile açıklamak için geldim. Artık Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin."

(Zuhruf 43/64)

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Şüphe yok ki Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O'na kulluk edin; doğru yol budur."

(Al-i İmran 3/51)

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Şüphe yok ki, Allah benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir, o halde kulluğu O'na yapın; doğru yol budur."

(Al-i İmran 3/101)

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Size, Allah'ın âyetleri bağlantıları ile birlikte okunurken ve Allah'ın elçisi aranızdayken nasıl olur da inkâr edersiniz? Kim Allah'a sıkı sarılırsa, kesinlikle doğru yola iletilir.

(Al-i İmran 3/102)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

Ey inanıp güvenenler! Allah'tan hakkıyla korkarak kendinizi koruyun! Ölünceye kadar Allah'a tam teslim olmaya devam edin!"

(Enam 6/101)

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Gökleri ve yeri, örneği yokken yaratan O'dur. Eşi olmadığı halde çocuğu nasıl olabilir? Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi O bilir.

(Enam 6/102)

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir. O'ndan başka ilâh yoktur. O her şeyin yaratıcısıdır. O halde O'na kulluk edin. Her şey üzerinde vekil olan O'dur.

(Al-i İmran 3/52)

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَا مُسْلِمُونَ

İsa, âyetleri inkâr ettiklerini fark edince: "Allah'a giden yolda bana kimler yardım eder?" dedi. Havariler: "Allah için biz yardım ederiz. Biz Allah'a îmân ettik. Şâhit ol, biz kesinlikle O'na tam teslim olduk" dediler.

(Muhammed 47/7)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

Ey inanıp güvenenler! Siz Allah'a yardım ederseniz O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.

(Saf 61/14)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ
أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Allah için yardım eden kişiler olun. Nitekim Meryem oğlu İsa havarilere: “Allah’a giden yolda bana kimler yardım eder?” dediğinde: “Biz, Allah için yardım ederiz” demişlerdi. Böylece İsrail oğullarının bir bölümü inanıp güvenmiş, bir bölümü de inkâr etmişti. Biz de inanıp güvenenleri, düşmanlarına karşı güçlendirdik; sonunda üstün gelenler onlar oldu.

(Al-i İmran 3/53)

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

“Rabbimiz! İndirdiklerine îmân ettik ve elçinin yoluna uyduk. Bizi şâhitlerle birlikte yaz.”

(Maide 5/111)

وَإِذْ أُوحِيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

Hani havarilere: “Bana ve elçime inanıp güvenin” diye vahyettiğim zaman, onlar: “Biz îmân ettik; Şâhit ol bizim kesinlikle tam teslim olduk” dediler.

(Maide 5/14)

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

“Biz nasrânîyiz” diyenlerden de söz aldık ama kendilerine hatırlatılanlardan pay almayı unuttular. Biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin yerleştirdik. Allah onlara neler yaptıklarını bildirecektir.

(Al-i İmran 3/54)

وَمَكْرُوهًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

Onlar plan yaptılar; Allah da plan yaptı. Plan yapanların en hayırlısı Allah’tır.

(Nisa 4/157)

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا

Bir de, Allah’ın Elçisi Meryem oğlu İsa Mesih’i; “Biz öldürdük” demeleri vardır. Onu, ne öldürdüler ne de astılar ama öldürdükleri kişi ona benzetildi. Anlaşmazlığa düştikleri şeyde tam bir şüphe içindedirler. Bu konuda bir bilgileri yoktur, sadece zanna uyarlar. Onu kesinlikle öldürmediler.

(İbrahim 14/46)

وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكَرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

Doğrusu onlar planlarını yaptılar. Planları Allah'ın katındadır; isterse o planlar dağları yerlerinden kaldırmak için olsun.

(Al-i İmran 3/55)

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ اذْهَبْ إِلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَقُلْ لَهُمْ
الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Bir zaman Allah dedi ki: “Bak İsa! Seni vefat ettireceğim ve katıma yükselteceğim. Seni inkâr edenlerden temizleyeceğim. Sana uyanları, kıyamet gününe kadar kâfirlere üstün kılacağım. Sonunda yeniden diriltilip bana döneceksiniz. Anlaşmazlığa düştüğünüz konularda, o zaman hüküm vereceğim.

(Al-i İmran 3/179)

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ
تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

Allah, siz inanıp güvenenleri, bu halde bırakmayacak, pis olanı temizden ayıracaktır. Allah, gizli bilgilerini size açmaz ama elçilerinden istediğini seçer. Siz, Allah'a ve elçilerine inanıp güvenin. Eğer inanıp güvenir ve kendinizi korursanız, sizin için muhteşem bir ödül vardır.

(Maide 5/100)

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

De ki: “Pis ile temiz bir olmaz!” İsterse pis olanların çokluğu seni etkilemiş olsun. Ey aklıselim olanlar! Siz Allah korkusuyla kendinizi koruyun ki kurtuluşa eresiniz.

(Maide 5/116)

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ
قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا
فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Allah: “Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi bu insanlara: “Beni ve anamı Allah’tan önce iki ilâh edinin dedin?” dediği zaman, İsa der ki: “Haşa! Sen her türlü eksiklikten uzaksın. Ben gerçek olmayanı söyleyen biri değilim. Eğer onu söyleseydim mutlaka Sen bilirdin. Sen benim içinde olanı bilirsin ama ben Senin içinde olanı bilmem. Bütün gizli bilgileri bilen sadece Sensin!”

(Maide 5/117)

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara sadece Senin bana emrettiğini söyledim: “Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin!” dedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara şahittim. Ne zaman ki beni vefat ettirdin, onları görüp gözeten sadece Sen oldun. Her şeye şahit olan Sensin.

(Al-i İmran 3/56)

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

Kâfirlere gelince, onlara dünyada ve ahirette şiddetli bir azapla azap edeceğim. Onlara yardım eden de olmayacaktır.

(Al-i İmran 3/91)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

Doğrusu kâfir olan ve kâfir olarak ölenlerden herhangi biri, fidye olarak yeryüzünü dolduracak kadar altın verse bile kabul edilmez. Onların hakkı acı veren bir azaptır. Onlara yardım eden de olmayacaktır.

(Fussilet 41/27)

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kâfirlere şiddetli bir azap tattıracak ve onları, yapmakta olduklarının en kötüsü ile cezalandıracağız.

(Al-i İmran 3/57)

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

Ama inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanların ödülünü tam vereceğim. Allah, zâlimleri sevmez.

(Nisa 4/168)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

Şüphesiz ki, kâfirleri ve zâlimleri Allah bağışlamayacak ve onlara bir yol göstermeyecektir.

(Nisa 4/173)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا فَاسْتَكَبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara gelince, Allah onlara karşılıklarını tam verecek, hatta daha da fazlasını lutfedecektir. Kulluktan geri duran ve kibirlenenleri ise acıklı bir azaba çarptıracaktır. Onlar, Allah ile aralarına girecek ne bir veli ne de yardımcı bulamayacaklardır.

(Al-i İmran 3/58)

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

Bunları sana, âyetlerimizden; o hikmetli zikirden bağlantılarıyla okumaktayız.”

(Al-i İmran 3/105)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Kendilerine açık belgeler geldikten sonra anlaşmazlığa düşerek bölünüp parçalananlar gibi olmayın. Dehşetli azabı hak edenler işte onlardır.

(Al-i İmran 3/106)

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Bazı yüzlerin ağarıp bazı yüzlerin de kararacağı günde, yüzleri kararanlara şöyle denir: "Siz îmân ettikten sonra inkâr mı ettiniz? Kâfir olmanıza karşılık, tadın şu azabı!"

(Al-i İmran 3/107)

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Yüzleri ak olanlara gelince, onlar Allah'ın rahmetindedir, orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Al-i İmran 3/108)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

Bunlar Allah'ın âyetleridir. Onları gerçek bağlantılarıyla sana okuyoruz. Çünkü Allah, kimseye haksızlık etmek istemez.

(Al-i İmran 3/59)

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah katında İsa'nın durumu tıpkı Âdem'in durumu gibidir. Âdem'i topraktan yarattı sonra: "Ol!" dedi; o da oluştu.

(Nisa 4/171)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفِيهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلَهُ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

Ey kitaplarında uzman olanlar! Dininizde aşırılık etmeyin, Allah hakkında sadece gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, yalnızca Allah'ın elçisidir; Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve kendinden bir ruhtur. Öyle ise Allah'a ve elçilerine inanıp güvenin. "Tanrı üçtür" demeyin; bundan vazgeçin; bu sizin hayrınıza olur. Tek ilâh sadece ve sadece Allah'tır. O çocuk sahibi olma eksikliğinden uzaktır! Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur; vekil olarak Allah yeter.

(Maide 5/17)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Şüphesiz ki Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler kesinlikle kâfir oldular. De ki: "Allah; Meryem oğlu Mesih'i, anasını ve yeryüzünde olan herkesi yok etmek isterse, O'na karşı koymaya kimin gücü yeter? Göklerde, yerde ve bu ikisinin arasında tüm yetkiler Allah'ındır. O, istediğini yaratır. Allah, her şeye bir ölçü koyandır."

(Yasin 36/81)

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

Gökleri ve yeri yaratanın, onlar gibisini yaratmaya gücü yeter değil mi? Evet! O, her türlü yaratmayı bilir.

(Yasin 36/82)

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

O, bir şeyi dilediğinde sadece: "Ol!" der, o da oluşur.

(Al-i İmran 3/60)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

Gerçek, Rabbindendir. Sakın şüphe edenlerden olma!

(Zuhruf 43/57)

وَلَمَّا ضَرَبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

Meryem'in oğlu örnek verilince senin halkın hemen yaygarayı basıyor.

(Zuhruf 43/58)

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

“Bizim ilâhlarımız mı hayırlı, yoksa o mu?” diyorlar. Böyle bir karşılaştırmayı, sırf tartışma çıksın diye yapıyorlar. Aslında onlar, kavgacı bir topluluktur.

(Al-i İmran 3/61)

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

Bu bilgi geldikten sonra kim sana delil getirmeye çalışırsa de ki: “Gelin, çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım, sizler ve bizler de katılalım, sonra da yalvaralım; Allah’ın dışlaması yalan söyleyenlerin üzerine olsun!

(Al-i İmran 3/62)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Kesinlikle olayın gerçeği budur. Allah'tan başka ilâh yoktur. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Tevbe 9/31)

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

İlim ve din bilginlerini Allah ile aralarına koyup Rabler edindiler. Meryem oğlu Mesih’i de öyle. Oysa onlara verilen emir, sadece tek bir ilâha kulluk etmeleridir. O’ndan başka ilâh yoktur. O, onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Zuhruf 43/59)

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ

O, sadece kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.

(Al-i İmran 3/63)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

Yine yüz çevirirlerse şüphe yok ki Allah doğal düzeni bozanları bilir.

(Bakara 2/135)

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Yahudiler: “Yahudi olun ki doğru yolda olasınız”, Hristiyanlar: “Hristiyan olun ki doğru yolda olasınız” derler.
De ki: “Bilakis, İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyun! O, Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Bakara 2/136)

قُولُوا أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Siz şöyle söyleyin: “Biz Allah’a îmân ettik; bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlarına indirilene, Musa’ya ve İsa’ya verilene ve Rableri tarafından nebîlere verilenlere inanıp güvendik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırmayız. Biz O’na tam teslim olduk.”

(Bakara 2/137)

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Onlar da sizin îmân ettiğiniz gibi îmân etseler, doğru yola gelmiş olurlar. Dönerlerse, ancak ayrılık içindedirler.
Onlara karşı Allah sana yetecektir. Her şeyi dinleyen ve bilen O’dur.

(Bakara 2/138)

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

“Allah’ın boyası! Kimin boyası, Allah’ın boyasından daha güzeldir? Biz O’na kulluk edenleriz.”

(Al-i İmran 3/64)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ
شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Sizinle bizim aramızda ortak olan şu söze gelin:
Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Birimiz, birilerini
Allah ile araya koyarak rabler edinmesin." Dönerlerse deyin ki: "Şâhit olun, biz Allah’a tam
teslim olduk."

(Nisa 4/171)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقِيَهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

Ey kitaplarında uzman olanlar! Dininizde aşırılık etmeyin, Allah hakkında sadece gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, yalnızca Allah'ın elçisidir; Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve kendinden bir ruhtur. Öyle ise Allah'a ve elçilerine inanıp güvenin. "Tanrı üçtür" demeyin; bundan vazgeçin; bu sizin hayrınıza olur. Tek ilâh sadece ve sadece Allah'tır. O çocuk sahibi olma eksikliğinden uzaktır! Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur; vekil olarak Allah yeter.

(Maide 5/15)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Kuşkusuz ki size, kitaptan gizlediğiniz birçok şeyi ortaya çıkaran, birçoğuna da dokunmayan elçimiz geldi; kuşkusuz ki size, Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi.

(Ankebut 29/46)

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَذَا وَهَذَا وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Zulmedenleri dışında, kitaplarında uzman olanlarla en güzel yöntemle mücadele edin. Onlara deyin ki: "Biz, bize indirilene de size indirilene de îmân ettik. Bizim ilâhımızla sizin ilâhınız birdir. Biz O'na tam teslim olduk."

(Ankebut 29/47)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

Onlara indirdiğimiz gibi sana da kitap indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz, bu kitaba inanırlar. Çevrendekilerden de ona inanacaklar vardır. Kâfirlerden başkası âyetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Al-i İmran 3/65)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Tevrat da İncil de ondan sonra indirildiği halde, İbrahim hakkında ne diye tartışıyorsunuz? Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Al-i İmran 3/66)

هَآ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Hadi bildiğiniz konularda tartıştınız. Peki, hakkında bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıyorsunuz? Her şeyi bilen Allah'tır, siz bilmezsiniz.

(Bakara 2/140)

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

Yoksa İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarının yahudi veya hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi iyi bilirsiniz, Allah mı?" Allah katından yanında bulunan bir şahitliği gizleyenden daha zâlim kim olabilir? Allah yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir.

(İsra 17/36)

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

Bilmediğin şeyin arkasında durma! Çünkü dinleme, görme ve gönül; bunların hepsi ondan sorumludur.

(Al-i İmran 3/67)

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

İbrahim, ne yahudi ne de hristiyanı. O, yaratılışına yönelmiş, Allah'a tam teslim olmuştu. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı.

(Al-i İmran 3/95)

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: "Allah doğruları söyler; İbrahim'in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyun. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı."

(Enam 6/161)

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

De ki: "Gerçekten Rabbim bana rehberlik ederek doğru yola, dosdoğru dine, İbrahim'in yaratılışa uygun yaşama biçimine yöneltti. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı."

(Nahl 16/120)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِنًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Kuşkusuz İbrahim tek başına bir ümmetti. Allah'a boyun eğdi, hep yaratılışa yönelirdi. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."

(Nahl 16/121)

شَاكِرًا لِّلْأُنْعَمِ ۖ إِجْتَبِيهِ وَهَدِيهِ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

Nimetlerine şükrettiği için Allah onu seçti ve onu doğru yola iletti.

(Nahl 16/122)

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Ona bu dünyada iyilik ve güzellik verdik. O, ahirette de elbette sâlihlerdendir.

(Nahl 16/123)

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sonra sana da şunu vahyettik: “İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uy! O Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Al-i İmran 3/68)

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, onun izinden gidenler ile bu nebî ve ona inanıp güvenenlerdir. Allah müminlerin velisi/ dostudur.

(Bakara 2/257)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah inanıp güvenenlerin velisi/dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin evliyası/ dostları ise azgınlardır; onları aydınlıktan çıkarıp karanlıklara sokarlar. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Nisa 4/125)

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

Kimin dini, güzel davranarak kendini Allah’a teslim eden ve İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyan kişinin dininden daha güzel olabilir? Allah, İbrahim’i dost edinmiştir.

(Maide 5/55)

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

Sizin en yakınınız sadece Allah, elçisi, inanıp güvenen, namazını düzgün ve sürekli kılan, Allah’a boyun eğerek zekâtını verenlerdir.

(Maide 5/56)

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

Kim Allah'ı, elçisini ve inanıp güvenenleri dost edinirse; galip gelenler, elbette Allah'tan yana olanlardır.

(Al-i İmran 3/69)

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

Kitaplarında uzman olanların bir kesimi, sizi sapıtılabilmeyi çok ister. Sadece kendilerini saptırlar ama farkında olmazlar.

(Al-i İmran 3/72)

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآكُفُّوا أَعْرَاسَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Kitaplarında uzman olanlardan bir kesimi dedi ki: “İmân edenlere indirilene, günün başında imân edin, sonunda inkâr edin; belki dönerler.

(Al-i İmran 3/73)

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Sizin dininize uymuş olandan başkasına inanıp güvenmeyin!” De ki: “Gerçek rehberlik, Allah’ın rehberliğidir.” Size verilenin bir denginin başkasına da verildiğine veya Allah katında size karşı delil getireceklerine de inanmayın. De ki: “Lütuf Allah’ın elindedir. Onu, istediğine verir. Allah, ilmiyle her şeyi kuşatandır.”

(Nisa 4/113)

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

Eğer Allah'ın sana lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir kesimi seni saptırmakta kararlıydı. Onlar kendilerinden başkasını saptıramaz ve sana bir zarar veremezler. Allah, sana kitabı ve hikmeti indirmiş ve bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana olan lütfu muazzamdır.

(Maide 5/105)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ey inanıp güvenenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Siz doğru yolda olduğunuz sürece yanlış yolda olanların size zararı olmaz. Hepinizin dönüp geleceği yer Allah'ın huzurudur. O, size neler yaptığınızı bildirecektir.

(Al-i İmran 3/70)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Siz şahit olduğunuz halde, Allah'ın âyetlerini ne diye inkâr ediyorsunuz?

(Al-i İmran 3/98)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Neden Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz? Neler yaptığınıza Allah şahittir."

(Al-i İmran 3/99)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Neden şahit olduğunuz halde, kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtmayla, îmân edenleri Allah yolundan uzaklaştırmaya çalışıyorsunuz? Allah yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir."

(Al-i İmran 3/71)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Gerçeğe neden uydurma elbisesi giydiriyor, bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

(Bakara 2/41)

وَأْمِنُوا بِمَا أُنْزِلَتْ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۚ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونَ

Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğime îmân edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın! Âyetlerimi geçici bir çıkara karşılık satmayın! Sadece Benden korkarak kendinizi koruyun!

(Bakara 2/42)

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Gerçeğe uydurma elbisesi giydirmeyin ve gerçeği bile bile gizlemeyin!

(Bakara 2/146)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz onu, kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Ama onların bir kesimi bu gerçeği bile bile gizlerler.

(Bakara 2/159)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

İndirdiğimiz açık ve yol gösterici ayetleri, insanlar için bu kitapta açıkça ortaya koymamızdan sonra gizleyenler var ya! İşte Allah onları dışlar, dışlayacak olanlar da dışlarlar.

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah'ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Al-i İmran 3/187)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ
ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُخْسَ مَا يَشْتَرُونَ

Allah, kendilerine kitap verilenlerden kesin söz aldığında: “Bu kitabı insanlara açık açık anlatacaksınız, asla gizlemeyeceksiniz!” dedi. Verdikleri sözü arkalarına attılar ve karşılığında geçici bir çıkar aldılar. Aldıkları şey, ne kötüdür!

(Al-i İmran 3/72)

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ امْنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ
وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Kitaplarında uzman olanlardan bir kesimi dedi ki: “İmân edenlere indirilene, günün başında imân edin, sonunda inkâr edin; belki dönerler.

(Bakara 2/14)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَاوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِؤُونَ

İnanıp güvenenlerle yüz yüze gelince: “İmân ettik” derler. Şeytanlarıyla baş başa kalınca: “Biz sizin yanınızdayız, onlarla sadece alay ediyoruz!” derler.

(Bakara 2/76)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

İmân edenlerle karşılaşınca: “İmân ettik!” derler. Birbirleriyle baş başa kalınca da: “Allah'ın size açıkladığı şeyi onlara mı söylüyorsunuz? Rabbinizin katında size karşı delil getirsinler diye mi? Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?” derler.

(Bakara 2/77)

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

Bilmezler mi? Allah onların gizlediklerini de bilir, açıkladıklarını da!

(Al-i İmran 3/119)

هَآ أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Bakın, siz öyle kimselersiniz ki tutar onları seversiniz, onlar sizi sevmezler. Siz bütün kitaplara îmân edersiniz, onlar sizinle karşılaşınca “İmân ettik!” der, kendi başlarına kalınca öfkelerinden tırnaklarını yerler. Onlara de ki: “Öfkenizle ölün!” Şüphesiz ki Allah sinelerin özünü bilir.

(Al-i İmran 3/73)

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبَعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Sizin dininize uymuş olandan başkasına inanıp güvenmeyin!” De ki: “Gerçek rehberlik, Allah’ın rehberliğidir.” Size verilenin bir denginin başkasına da verildiğine veya Allah katında size karşı delil getireceklerine de inanmayın. De ki: “Lütuf Allah’ın elindedir. Onu, istediğine verir. Allah, ilmiyle her şeyi kuşatandır.”

(Bakara 2/105)

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Kitaplarında uzman olanların kâfir olanları ve Allah’a ortak koşanlar, Rabbinizden size bir hayrın indirilmesini istemezler. Allah, rahmetini istediği kişiye has kılar. Allah muazzam lütuf sahibidir.

(Bakara 2/120)

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Yaşama biçimlerine uyana kadar Yahudisi de Hristiyanı da senden asla razı olmaz. De ki: “Doğru yol Allah’ın gösterdiği yoldur.” Sana bu bilgi geldikten sonra tutar da onların azrularına uyarsan, Allah’ın ne dostluğunu ne de yardımını göremezsin.

(Al-i İmran 3/74)

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Allah, rahmetini istediği kişiye has kılar. Allah, muazzam lütuf sahibidir.

(Al-i İmran 3/26)

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Ey tüm yetkilerin sahibi Allah’ım! İstedğin kişiye yetki verir, istediğinden yetkiyi alırsın. İstedğin kişiyi üstün kılar, istediğin kişiyi alçaltırsın. Hayrın tamamı Senin elindedir. Çünkü Sen, her şeye bir ölçü koyansın.

(Hadid 57/29)

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Kitaplarında uzman olanlar, Allah’ın lütfundan vereceği şeyin ölçüsünü kendilerinin belirleyemeyeceğini bilmelidir. Lütuf Allah’ın elindedir; onu istediğine verir; Allah muazzam lütuf sahibidir.

(Al-i İmran 3/75)

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُودِعَ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Kitaplarında uzman olanların içinde öyleleri var ki, yığınla altını emanet etsen aldığı gibi geri verir. Öyleleri de var ki, bir dinarı emanet etsen, tepesine dikilmeden vermez. Böyle yapmalarının sebebi: "Bizim kitabı bilmeyenlere karşı bir sorumluluğumuz yoktur" demeleridir. Onlar Allah’a karşı bile yalan söylerler.

(Al-i İmran 3/76)

بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

Evet! Kim sorumluluğunu yerine getirir ve kendini korursa, elbette Allah kendilerini koruyanları sever.

(Mearic 70/26)

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيَّوْمِ الدِّينِ

Onlar hesap gününün doğruluğunu kabul edenlerdir.

(Mearic 70/27)

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

Onlar Rablerinin azabından içleri titreyenlerdir.

(Mearic 70/32)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

Onlar aldıkları emanetler ve üstlendikleri sorumluluklar konusunda titiz davrananlardır.

(Mearic 70/33)

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

Onlar şahitlik ettiklerinde dimdik ayakta duranlardır.

(Al-i İmran 3/77)

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Doğrusu, Allah’a verdikleri sözü ve ettikleri yemini, geçici bir çıkara karşılık satanların ahirette alacağı bir şey olmaz. Kıyamet günü Allah, onlarla konuşmaz, yüzlerine bakmaz ve onları arındırmaz. Onlara acıklı bir azap vardır.

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah’ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Bakara 2/175)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

Onlar yanlış yolu doğru yola, azabı bağışlanmaya karşılık satın almış kimselerdir. Ateşe ne kadar da dayanıklı olmuş!

(Al-i İmran 3/187)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُخْسَ مَا يَشْتَرُونَ

Allah, kendilerine kitap verilenlerden kesin söz aldığı anda: “Bu kitabı insanlara açık açık anlatacaksınız, asla gizlemeyeceksiniz!” dedi. Verdikleri sözü arkalarına attılar ve karşılığında geçici bir çıkar aldılar. Aldıkları şey, ne kötüdür!

(Al-i İmran 3/188)

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Yaptıklarına sevinen, yapmadıklarıyla da övülmek isteyen bu kişilerin azaptan kurtulacaklarını sanma; onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Al-i İmran 3/78)

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Onlardan bir takımı kitaptan sanmanız için dillerini eğip бүkerler, ama o kitaptan değildir. “O Allah katındandır” derler, ama o Allah katından değildir. Allah’a karşı bile bile yalan söylerler.

(Bakara 2/78)

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

Onların bir kısmı ümmîdir; kitabı değil, onunla ilgili kurguları bilir ve sadece zanna dayanırlar.

(Bakara 2/79)

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

Fakat elleriyle kitap yazan, sonra geçici bir çıkar için: "Bu, Allah katındandır!" diyenlerin vay haline! Onların hem yazdıklarından dolayı, hem de kazandıklarından dolayı vay haline!

(Bakara 2/80)

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Ateş bize, peş peşe birkaç gün dışında dokunmaz!” derler. De ki: “Allah katından söz mü aldınız? Eğer öyleyse Allah sözünden dönmez. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?”

(Bakara 2/81)

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Evet! Kazancı kötülük olan ve hata üstüne hata yapanlar cehennem ahalisidirler, orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Al-i İmran 3/79)

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ

Allah'ın kendisine kitap, hikmet ve nebîlik verdiği bir beşerin insanlara: “Allah’tan önce bana kulluk edin!” demesi olacak şey değildir. Ancak der ki : “Kitabı öğrenerek ve öğreterek kendinizi Rabbinizin yoluna adayan kişiler olun!”

(Maide 5/116)

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Allah: “Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi bu insanlara: “Beni ve anamı Allah’tan önce iki ilâh edinin dedin?” dediği zaman, İsa der ki: “Haşa! Sen her türlü eksiklikten uzaksın. Ben gerçek olmayanı söyleyen biri değilim. Eğer onu söyleseydim mutlaka Sen bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin ama ben Senin içinde olanı bilmem. Bütün gizli bilgileri bilen sadece Sensin!”

(Maide 5/117)

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara sadece Senin bana emrettiğini söyledim: “Benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin!” dedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara şahittim. Ne zaman ki beni vefat ettirdin, onları görüp gözetken sadece Sen oldun. Her şeye şahit olan Sensin.

(Enbiya 21/24)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ

Yoksa Allah ile aralarına koydukları ilâhlara mı tutundular? De ki: “Delilinizi getirin. Benimle birlikte olanların zikri budur, benden öncekilerin de zikridir.” Aksine onların çoğu, gerçeği bilmez de onun için yüz çevirirler.

(Enbiya 21/25)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

Senden önce gönderdiğimiz her elçiye mutlaka şunu vahyettik: “Benden başka ilâh yoktur, kulluğu Bana yapın.”

(Enbiya 21/26)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ

“Rahman çocuk edindi” dediler. O, bundan uzaktır. Aksine onlar, ikram görmüş kullardır.

(Enbiya 21/27)

لَا يَسْتَفِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

O'ndan önce söz söyleyemezler. Onlar, Allah'ın emriyle iş yaparlar.

(Enbiya 21/28)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

Onların yaptıklarını da geriye bıraktıklarını da O bilir. O'nun razı olduğu kişiden başkasına şefaet edemezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler.

(Enbiya 21/29)

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

Onlardan kim: "Allah ile sizin aranızda ilâh benim!" derse, onun cezası cehennemdir. Zâlimleri işte böyle cezalandırırız.

(Al-i İmran 3/80)

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

O kişi, melekleri ve nebîleri de rabler edinmenizi emreder. Siz Allah'a tam teslim olduktan sonra, kâfir olmanızı mı emredecek?

(Nisa 4/172)

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

Mesih, Allah'a kulluk etmekten geri durmaz. Allah'a yakın melekler de öyle. Kim ona kulluktan geri durur da kibirlenirse, Allah onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

(Meryem 19/93)

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi ancak kul olarak Rahman'ın huzuruna gelirler.

(Al-i İmran 3/81)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Allah nebîlerden kesin söz aldığında: "Size kitap ve hikmet verdikten sonra, elinizde olanı doğrulayan bir elçi gelirse, kesinlikle ona inanacaksınız ve destek vereceksiniz. Bunu kabul ettiniz mi? Bu 'ısr'ı yüklediniz mi?" dedi. Onlar: "Kabul ettik." dediler. Allah: "Siz buna şahit olun, sizinle beraber ben de şahidim" dedi.

(Ahzab 33/7)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۚ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا

Hani nebîlerden söz almıştık. Senden, Nûh'tan, İbrahim'den, Musa'dan, Meryem oğlu İsa'dan... Onların her birinden sağlam söz aldık;

(Ahzab 33/8)

لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

sözlerinde duranların doğruluklarını sorgulamak için. Kâfirler için de acıklı bir azap hazırladık.

(Araf 7/6)

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

Kendilerine elçi gönderilenlere elbette soracağız. Elbette gönderdilen elçilere de soracağız.

(Araf 7/7)

فَلَنَقُصَّنَّ عَنْهُمْ بَعْدَ مَا كُنَّا غَائِبِينَ

Her şeyi bir bilgiye dayalı olarak onlara anlatacağız. Zaten onlara uzak değiliz.

(Al-i İmran 3/82)

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Artık kim dönerse, işte onlar sınırı aşanlardır.

(Zümer 39/65)

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sana da senden önceki nebîlere de kesin olarak vahyedilmiştir: “Eğer Allah’a ortak koşarsan, yaptığın boşa gider ve sen de kaybedenlerden olursun.

(Zümer 39/66)

بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

Tam tersi, yalnız Allah’a kulluk et ve şükredenlerden ol.”

(Al-i İmran 3/83)

أَفَعَيِّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde kim varsa, gönüllü veya zorunlu olarak O'na teslim olmuştur ve O'nun huzuruna döndürülecektir.

(Enam 6/71)

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ خَيْرَانِ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى انْتَظِرْ
إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَأَمْرًا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

De ki: “Bize yarar sağlayamayacak ve zarar da veremeyecek birini, Allah ile aramıza koyarak, ona mı yalvaralım? Allah bize rehberlik ettikten sonra, gerisin geri mi döndürülelim? Arkadaşları onu ‘bizimle gel’ diyerek doğru yol rehberine davet ettiği halde, bulunduğu yerdeki şeytanların ayartıp şaşkına çevirdiği kimse gibi mi olalım?” De ki: “Gerçek rehberlik, sadece Allah'ın rehberliğidir. Bize, varlıkların Rabbine tam teslim olmamız emredildi.

(Nahl 16/48)

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُوا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

Allah'ın yarattığı şeylere bakmadılar mı? Gölgeleleri, Allah'a secde eder, sağdan ve sollardan alçalarak dönerler.

(Nahl 16/49)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Göklerdekilere, yerdeki diğer canlılar ve melekler, büyüklenmeden Allah'a secde ederler.

(Nahl 16/50)

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Emri altında oldukları Rablerinden korkarlar da kendilerine ne emredilirse onu yaparlar.

(Nahl 16/51)

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِذَا يَفَزَعُونَ

Allah dedi ki: “İki ilâh edinmeyin, sadece ve sadece O tek ilâhtır. O halde yalnız Benden korkun!”

(Nahl 16/52)

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَعَيِّرَ اللَّهُ تَتَّقُونَ

Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Din de daima O'na aittir. Siz Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

(Fussilet 41/11)

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

Aynı zamanda, duman halindeki göğe yönelmiş, ona ve yere: “Gönüllü veya zorunlu olarak gelin!” demişti; ikisi de: “Gönüllü olarak geldik!” demişlerdi.

(Rum 30/30)

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sen yüzünü bu yaratılış dinine çevir. Allah, insanları o kanuna göre yaratmıştır. Allah'ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. Doğru din budur, ama insanların çoğu bilmez.

(Al-i İmran 3/84)

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

De ki: "Biz Allah'a îmân ettik; bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilmiş olana; nebîlere Rableri tarafından verilenlerin hepsine inanıp güvendik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırmayız. Biz ona tam teslim olduk."

(Bakara 2/285)

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكَاتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

Elçi, Rabbinden kendisine indirilene inanıp güvenmiştir, müminler de öyle! Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanıp güvenir; “Onun elçileri arasında ayırım yapmayız” derler: “Dinledik ve itaat ettik! Başışla bizi ey Rabbimiz! Dönüp varılacak yer Senin huzurundur.”

(Nisa 4/152)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Allah'a ve elçilerine inanıp güvenen, Allah ile elçilerinin arasını ayırmayanlara gelince, işte onlara ödülleri verilecektir. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Al-i İmran 3/85)

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Kim İslam'dan başka bir din arayışına girerse, ondan asla kabul edilmez. O, ahirette kaybedenlerden olur.

(Al-i İmran 3/19)

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Allah katında din, İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, bu bilgi geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan kaynaklanan aşırılıkları yüzünden anlaşmazlık çıkarırlar. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, Allah onun hesabını çabuk görür.

(Al-i İmran 3/20)

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَاسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Seninle tartışılarsa de ki: "Ben her şeyimle Allah'a teslim oldum; bana uyanlar da öyle!" Kendilerine kitap verilenler ile önceki kitaplardan bilgisi olmayanlara de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olurlarsa, doğru yola gelmiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca bildirmektir. Allah kullarını görmektedir.

(Al-i İmran 3/86)

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Elçinin hak olduğuna ve her şeyi açıkça ortaya koyan belgeleri getirdiğine şahit olup îmân ettikten sonra, bütün bunları inkâr ederek kâfir olan bir topluluğa, Allah nasıl rehberlik eder? Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Nisa 4/150)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

Doğrusu, Allah'ı ve elçilerini inkâr eden, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isteyen, bazılarını inanır, bazılarını inkâr ederiz diyen ve ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler...

(Nisa 4/151)

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

İşte gerçek kâfirler onlardır. O kâfirlere alçaltan bir azap hazırladık.

(Al-i İmran 3/87)

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

İşte onların cezası; Allah, melekler ve bütün insanlar tarafından dışlanmaktır.

(Bakara 2/161)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

Şüphe yok ki, kâfir olan ve kâfir olarak ölenleri; Allah, melekleri ve bütün insanlar dışlayacaktır.

(Bakara 2/162)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Sürekli dışlanmışlık içinde kalırlar. Azapları hafifletilmez ve yüzlerine bakılmaz.

(Al-i İmran 3/88)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Sürekli dışlanmış olarak kalırlar. Azapları hafifletilmez ve yüzlerine de bakılmaz.

(Nahl 16/84)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Her ümmetten bir şahit çıkardığımız gün, artık kâfirlere herhangi bir izin verilmeyecek, özür dilemeleri de istenmeyecektir.

(Nahl 16/85)

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Zulmedenler, o azabı gördükleri zaman artık azapları hafifletilmez ve kendilerine göz açtırılmaz.

(Al-i İmran 3/89)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ancak, tevbe edip kendini düzeltenler hariç. Çünkü Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Bakara 2/159)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

İndirdiğimiz açık ve yol gösterici ayetleri, insanlar için bu kitapta açıkça ortaya koymamızdan sonra gizleyenler var ya! İşte Allah onları dışlar, dışlayacak olanlar da dışlarlar.

(Bakara 2/160)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Ancak tevbe ederek kendini düzelten ve gizlediklerini açıklayanlar hariç; onların tevbesini kabul ederim. Tevbeleri kabul eden ve merhameti bol olan Benim.

(Al-i İmran 3/90)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

Gerçek şu ki îmân ettikten sonra inkâr eden ve kâfirliği artıranların ölüm gelince yapacakları tevbeleri kabul edilmeyecektir. İşte yanlış yolda olanlar onlardır.

(Nisa 4/18)

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ
الْأَنِّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كَافَرٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

Kötülükleri işlemeye devam eden, ölüm gelip çatınca da: "Ben şimdi tevbe ettim" diyenlerin tevbesi, tevbe değildir. Kâfir olarak ölenlerin tevbesi de tevbe değildir. Onlar için acıklı bir azap hazırladık.

(Nisa 4/137)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا

Gerçek şu ki önce inanıp güvenen, sonra inkâr eden, sonra tekrar inanıp güvenen, arkasından yine inkâr eden sonra da kâfirliklerini sürekli artıranlar var ya; Allah onları bağışlamayacak ve onlara bir yol göstermeyecektir.

(Al-i İmran 3/91)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كَافَرٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ
بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

Doğrusu kâfir olan ve kâfir olarak ölenlerden herhangi biri, fidye olarak yeryüzünü dolduracak kadar altın verse bile kabul edilmez. Onların hakkı acı veren bir azaptır. Onlara yardım eden de olmayacaktır.

(Maide 5/36)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Gerçekten de kâfirler, yeryüzündeki her şey hatta bir o kadarı daha ellerinde olsa ve kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye olarak verseler kabul edilmeyecektir. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Yunus 10/54)

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Kendine zulmetmiş her bir kişinin elinde yeryüzünün bütün malları olsa, onu mutlaka fidye olarak verirdi. Azabı görünce için için pişmanlık duyacaklardır. Aralarındaki yargılama hakka uygun şekilde yapılmış ve haksızlığa uğratılmamışlardır.

(Rad 13/18)

لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

Rablerinin davetini kabul edenlere en güzeli vardır. Daveti kabul etmeyenler ise yeryüzündeki her şeye ve bir o kadarına sahip olsalar hepsini verip kurtulmak isterler. Onları kötü bir hesaplaşma bekler. Varacakları yer cehennemdir. Ne kötü yerleşim yeri!

(Zümer 39/47)

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

Kıyamet günü, yeryüzündeki her şey ve bir o kadarı daha zulmedenlerin elinde olsa, kötü azaptan kurtulmak için hepsini verirlerdi. Allah, hiç hesap etmedikleri şeyleri karşılıklarına çıkaracaktır.

(Al-i İmran 3/92)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sevdiğiniz şeylerden hayra harcamadıkça erdemli olamazsınız. Hayır için harcadığınız şeyi kesinlikle Allah bilir.

(Bakara 2/177)

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

Erdemli olmak, yüzünüzü doğu ve batı tarafına çevirmek değildir. Erdemli kişi; Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara ve nebilere inanıp güvenen kişidir. Böyle biri, sevmesine rağmen malını; yakınları, yetimler, çaresizler, yolcular, isteyenler ve bir de boyunduruk altındakiler için verir. Namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir. Bunlar anlaşma yaptıkları zaman yükümlülüklerini yerine getirirler. Maddi sıkıntılara, bedensel sıkıntılara, bir de ani baskınlara sabrederler. İşte özü sözü doğru olanlar... İşte kendilerini koruyanlar bunlardır.

(Bakara 2/267)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

Ey inanıp güvenenler! Kazandıklarınızın temizlerinden ve yerden sizin için çıkardığımız şeylerden hayra harcayın! Gözünüzü yummadan almayacağınız kötü şeylerden vermeye kalkmayın! İyi bilin ki; Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, her şeyi mükemmel yapar.

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نُفْسِكُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلَوْهَا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

فَمَنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

67

(Ankebut 29/68)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira eden veya kendine gelen gerçeği yalanlayanadan daha zâlim kimdir? Kâfirler için cehennemde yer mi yok?

(Cuma 62/5)

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ بُنِيَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Kendilerine Tevrat yüklenen ama onun sorumluluklarını yüklenmeyenler, kitap yüklü eşek gibidirler. Allah'ın âyetleri karşısında yalanlayan bu topluluk, ne kötü örnektir. Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Al-i İmran 3/95)

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: "Allah doğruları söyler; İbrahim'in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyun. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı."

(Enam 6/161)

قُلْ إِنِّي هَدَيْنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قِيمًا ۚ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

De ki: "Gerçekten Rabbim bana rehberlik ederek doğru yola, dosdoğru dine, İbrahim'in yaratılışa uygun yaşama biçimine yöneltti. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı."

(Nahl 16/120)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۚ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Kuşkusuz İbrahim tek başına bir ümmetti. Allah'a boyun eğdi, hep yaratılışa yönelirdi. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi."

(Nahl 16/121)

شَاكِرًا ۖ لِّلْأَنْعَمَةِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Nimetlerine şükrettiği için Allah onu seçti ve onu doğru yola ilette.

(Nahl 16/122)

وَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۚ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Ona bu dünyada iyilik ve güzellik verdik. O, ahirette de elbette sâlihlerdendir.

(Nahl 16/123)

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sonra sana da şunu vahyettik: “İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uy! O Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Mümteherine 60/4)

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُغْفِرَ لَكَ وَمَا أَمْلَكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْنَا تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

Kuşkusuz İbrahim ve beraberinde olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani toplumlarına: “Biz sizden ve Allah ile aranızda koyup kulluk ettiklerinizden uzağız. Sizi reddediyoruz. Tek ilâh olan Allah’a inanıp güvenene kadar aramızda sürekli nefret ve düşmanlık başladı” demişlerdi. Ancak, İbrahim’in babasına: “Allah’tan sana gelecek bir şeyi engellemeye yetkili değilim, ama senin bağışlanman için kesinlikle dua edeceğim” sözü size örnek olmaz. "Rabbimiz! Biz sana dayandık ve Sana yöneldik. Dönüp varılacak yer, Senin huzurundur.”

(Al-i İmran 3/96)

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ

Şüphesiz ki insanlar için kurulan ilk ev, Mekke'dedir. Bereketlidir ve herkes için doğru yönü gösterir.

(Hac 22/26)

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

İbrahim’e Beyt’in yerini gösterdiğimiz zaman: “Bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, kıyam, rükû ve secde edenler için evimi temiz tut!” demiştik.

(Hac 22/27)

وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

İnsanların içinde haccı ilan et ki yürüyerek veya bitkin binekler üzerinde bütün derin vadilerden geçerek sana gelsinler.

(Al-i İmran 3/97)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Orada İbrahim'in ibadet için durduğu yerlerin apaçık işaretleri vardır. Oraya giren kişi, güvende olur. İnsanlardan bir yolunu bulabilenlerin, Allah için Beyt'i hacetmeleri gerekir. Kim inkâr ederse bilsin ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur.

(Bakara 2/125)

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

Hani, Beyt'i insanların toplanacakları ve güven içinde olacakları bir yer yapmıştık. İbrahim'in ibadet için durduğu yerleri, ibadet yerleri edinin. Evimi, tavaf edenler, itikâfta bulunanlar, rükû ve secde edenler için tertemiz tutmaları konusunda İbrahim ve İsmail ile anlaştık.

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim dedi ki: “Rabbim, burayı güvenli bir belde kıl! Halkından Allah’a ve ahiret gününe inanıp güvenenleri, ürünlerden rızıklandır!” Allah dedi ki: “İnkâr edeni de az bir süre yararlandırı, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!”

(Bakara 2/127)

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

İbrahim, İsmail ile beraber Kâbe'nin temellerini yükselttiği sırada: “Rabbimiz bunu bizden kabul et; çünkü Sen her şeyi dinleyen, her şeyi bilensin!

(Bakara 2/128)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَارِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Rabbimiz! İkimizi sana tam teslim olmuş kişiler yap, soyumuzdan da sana tam teslim olmuş bir ümmet oluştur! Bize, hac ve umre ibadetlerini yapacağımız yerleri göster ve tevhemizi kabul et! Çünkü Sen tevbeleri kabul edersin, çok merhametlisin!

(İbrahim 14/36)

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّيَّ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Rabbim! Onlar insanlardan birçoğunu sapıttılar. Kim bana uyarsa bendendir, kim de bana isyan ederse, şüphesiz Senin bağışlayan bol, merhametin sınırsızdır.

(İbrahim 14/37)

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

Rabbimiz! Ben soyumdan bir kısmını Senin dokunulmaz kıldığın evinin yanında, çorak bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz bunu namazı düzgün ve sürekli kılsınlar diye yaptım. İnsanlardan kiminin gönlünü onlara meylettir. Bir de onları ürünlerden rızıklandır, belki şükrederler.

(Al-i İmran 3/98)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Neden Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz? Neler yaptığınıza Allah şâhittir."

(Al-i İmran 3/99)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Neden şâhit olduğunuz halde, kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtmayla, îmân edenleri Allah yolundan uzaklaştırmaya çalışıyorsunuz? Allah yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir."

(Hud 11/18)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden daha zâlim kimdir? Onlar Rablerine arz edilecekler ve şâhitler söyleyeceklerdir: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır." Bilin ki Allah'ın dışlaması zâlimlerin üzerinedir.

(Hud 11/19)

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

Onlar, ahireti göz ardı ederek Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma yapmak isteyen kimselerdir.

(Hud 11/20)

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانْ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

Onlar yeryüzünde O'nu aciz bırakacak değillerdir. Onların Allah ile aralarına girecek evliyası /dostları da olmayacaktır. Azap onlar için ikiye katlanacaktır. Onlar gerçekleri dinlemeye tahammül edemezler, onu görecektir halde de değillerdir.

(Hud 11/21)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Onlar kendilerini kaybetmiş kimselerdir. Uydurdıkları da onlardan kaybolurlar.

(Hud 11/22)

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ

Şüphe yok ki onlar, ahirette büsbütün kaybedeceklerdir.

(İbrahim 14/1)

الرُّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

ELİF! LÂM! RÂ! Sana o kitabı, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarman için indirdik;
daima en üstün olan, her şeyi mükemmel yapanın yoluna.

(İbrahim 14/2)

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

O Allah'tır ki, göklerde ne var yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli bir azaptan dolayı kâfirlerin vay haline!

(İbrahim 14/3)

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Onlar, dünya hayatını ahiretten çok seven, Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir
çarpıtma oluşturmak isteyen kimselerdir. İşte onlar derin bir sapma içindedir.

(Al-i İmran 3/100)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
كَافِرِينَ

**Ey inanıp güvenenler! Kendilerine kitap verilenlerin bir kesimine itaat ederseniz, sizi
îmânınızdan döndürerek kâfir yaparlar.**

(Bakara 2/109)

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

Kitaplarında uzman olanlardan birçoğu, îmânınızdan sonra kâfirliğe geri dönmenizi isterler. Bunu, gerçekleri
bütün açıklığı ile gördükten sonra, içlerinde oluşan kıskançlıktan dolayı yaparlar. Onları affedin ve Allah'ın emri
gelinceye kadar yeni bir sayfa açın. Elbette Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Al-i İmran 3/149)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Kâfirlere itaat ederseniz, sizi gerisin geri çevirirler; kaybedersiniz.

(Hud 11/113)

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

Sakın zulmedenlere yaslanmayın; yoksa o ateş sizi de yakar. Allah ile aranızda girecek evliya/dostlar da yoktur. Sonra yardım da göremezsiniz.

(Furkan 25/52)

فَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

Oyleyse kâfirlere boyun eğme; onlara karşı elinden gelen her şeyi yapmak için büyük gayret göster!

(Al-i İmran 3/101)

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Size, Allah'ın âyetleri bağlantıları ile birlikte okunurken ve Allah'ın elçisi aranızdayken nasıl olur da inkâr edersiniz? Kim Allah'a sıkı sarılırsa, kesinlikle doğru yola iletilir.

(Araf 7/158)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki: “Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah'ın gönderdiği elçiyim. Göklerde ve yerde bütün yetkiler O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur. Hayat veren ve öldüren O'dur. Siz Allah'a ve nebî olan ümmî elçisine inanıp güvenin. O elçi de Allah'a ve O'nun kelimelerine inanıp güvenir, ona uyun ki doğru yolu bulasınız.

(Nisa 4/174)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

Ey insanlar! Size Rabbinizden açık bir delil geldi. Size apaçık bir nur indirdik.

(Nisa 4/175)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, inanıp güvenen ve o nura sıkı sarılanları, rahmeti ve lütfu ile kuşatacak ve onları kendine götüren doğru yola iletecektir.

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasına uyanlara o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir, izniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru yola iletir.

(Zuhruf 43/43)

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Sen, sana vahyedilene sınıksız sarıl. Çünkü sen doğru yol üzerindesin.

(Zuhruf 43/44)

وَأَنَّهُ لَذِكْرُ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

Kuşkusuz ki o, hem senin için, hem de halkın için bir hatırlatmadır. Yakında bu konuda sorguya çekileceksiniz.

(Al-i İmran 3/102)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

Ey inatp güvenenler! Allah'tan hakkıyla korkarak kendinizi koruyun! Ölünceye kadar Allah'a tam teslim olmaya devam edin!"

(Bakara 2/132)

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

İbrahim, bunu oğullarına da vasiyet etmişti. Yakup da öyle yaptı. Dedi ki: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti, o halde sakın Allah'a tam teslim olmadan ölmeyin."

(Bakara 2/133)

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Yâkub'un ölmek üzere iken ne yaptığına şahit oldunuz mu? Oğullarına: "Benden sonra neye kulluk edeceksiniz?" diye sordu. Onlar: "Senin ilâhına; ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın tek ilâhına kulluk edeceğiz. Biz O'na tam teslim olduk!" dediler.

(Al-i İmran 3/103)

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Allah'ın ipine hep beraber sımsıkı tutunun, bölünüp parçalanmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani bir zamanlar aranızda düşmanlıklar vardı; Allah, kalplerinizi birbirine ısındırdı da O'nun nimeti sayesinde kardeşler oldunuz. Bir ateş çukurunun kenarındaydınız, sizi oradan O kurtardı. Allah, âyetlerini işte böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız.

(Enfal 8/46)

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Allah'a ve elçisine itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin yoksa dağılırsınız ve rüzgârınız gider. Sabredin! Allah sabredenlerle beraberdir.

(Enfal 8/63)

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Onların kalplerini kaynaştırdı. Sen dünya kadar mal harcasaydın kalplerini kaynaştıramazdın. Ama Allah onları kaynaştırdı. Çünkü O, daima en üstündür, en doğru hükmü verendir.

(Al-i İmran 3/104)

وَلَنْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İçinizde hayra davet eden, iyiliği emreden ve kötülükten meneden bir ümmet bulunsun. İşte onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

(Araf 7/181)

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

Yarattıklarımız içinde, rehber hakkı ile uyan ve onunla adaleti sağlayan bir ümmet vardır.

(Hac 22/41)

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

Onlar öyle kimselerdir ki, onlara yeryüzünde imkân versek, namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, iyiliği emreder, kötülükten menederler. İşlerin sonu Allah'a varır.

(Al-i İmran 3/105)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Kendilerine açık belgeler geldikten sonra anlaşmazlığa düşerek bölünüp parçalananlar gibi olmayın. Dehşetli azabı hak edenler işte onlardır.

(Al-i İmran 3/19)

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Allah katında din, İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, bu bilgi geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan kaynaklanan aşırılıkları yüzünden anlaşmazlık çıkarırlar. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, Allah onun hesabını çabuk görür.

(Enam 6/159)

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Gerçekten de dinlerini parça parça edip belli kişiler etrafında toplananlar var ya; sen hiçbir konuda onlardan değilsin; onların işleri Allah'a kalmıştır. Sonra Allah, yaptıklarını kendilerine bildirecektir.

(Şûrâ 42/14)

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّي بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

Kendilerine bu bilgi geldikten sonra sadece, birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Belirlenmiş ecellerine kadar Rabbinden bir kelime geçmiş olmasaydı mutlaka aralarındaki hüküm yerine getirilirdi. Doğrusu onlardan sonra kitaba mirasçı olanlar derin bir şüphe içindedirler.

(Casiye 45/17)

وَأَنبَيَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Onlara, görevleri hakkında açık belgeler vermiştik. Ama onlar, kendilerine o bilgi geldikten sonra birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Senin Rabbin, anlaşamadıkları konularda kıyamet günü aralarındaki hükmünü yerine getirecektir.

(Meryem 19/37)

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنَهُمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Aralarından farklı gruplar anlaşmazlığa düştüler. Vay haline! O dehşetli günü göreceklerini inkâr edenlerin.

(Meryem 19/38)

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Bize gelecekleri gün ne güzel dinleyecekler ve ne iyi göreceklerdir! Ama o zâlimler bugün apaçık bir yanlışın içindedir.

(Al-i İmran 3/106)

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَدُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Bazı yüzlerin ağarıp bazı yüzlerin de kararacağı günde, yüzleri kararanlara şöyle denir: "Siz îmân ettikten sonra inkâr mı ettiniz? Kâfir olmanıza karşılık, tadın şu azabı!"

(Nahl 16/106)

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Onlar, îmân ettikten sonra Allah'ı inkâr edenlerdir. Ancak, kalbi îmân ile dolu iken bu yalanı söylemeye zorlananlar bunun dışındadır. Fakat kim îmân ettikten sonra, inkâr ederek gönlünü kâfirlığe açarsa, artık Allah'ın öfkesi onların üzerinde olur. Onların hak ettiği dehşetli bir azaptır.

(Tevbe 9/66)

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

Hiç özür dilemeyin; siz îmân ettikten sonra inkâr ettiniz. İçinizden bir kesiminizi bağışlasak bile, bir kesiminize azap edeceğiz. Çünkü onlar suçludurlar.

(Al-i İmran 3/107)

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Yüzleri ak olanlara gelince, onlar Allah'ın rahmetindedir, orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Yunus 10/25)

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah esenlik ve güvenlik yurduna davet eder. İsteyeni doğru yola iletir.

(Yunus 10/26)

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Güzel davrananlara daha güzeli ve daha fazlası vardır. Yüzlerinde ne bir kara leke ne de bir alçaklık izi olmaz. İşte bunlar cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Kıyamet 75/22)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

O gün bazı yüzler parlaktır.

(Kıyamet 75/23)

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

Rablerine bakmaktadır.

(Abese 80/38)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ

O gün kimi yüzler ışıık saçar.

(Abese 80/39)

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ

Neşe içinde, sevincini paylaşmak ister.

(Ğâşıye 88/8)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ

O gün kimi yüzler de mutludur;

(Ğâşıye 88/9)

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

gösterdiği çabadan memnundur.

(Al-i İmran 3/108)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَنْتُلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

Bunlar Allah'ın âyetleridir. Onları gerçek bağlantılarıyla sana okuyoruz. Çünkü Allah, kimseye haksızlık etmek istemez.

(Nisa 4/40)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

Allah, zerre kadar haksızlık yapmaz; bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve katından ona muhteşem bir ödöl verir.

(Nisa 4/124)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

İster erkek ister kadın olsun, kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, cennete işte onlar gireceklerdir. Onlara zerre kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Yunus 10/44)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ

Allah kesinlikle insanlara zulmetmez. Ama insanlar kendilerine zulmederler.

(Yunus 10/45)

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يُلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onları bir araya toplayacağı gün, sanki dünyada sadece gündüz vakti tanışmayla geçen kısa bir süre kadar kalmış gibi olurlar. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar kesinlikle kaybetmişlerdir. Onlar doğru yolda değildirler.

(Al-i İmran 3/109)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'a aittir. Bütün işler, Allah'a döndürülür.

(Hadid 57/4)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan sonra yönetime geçen O'dur. Yere ne girer ve yerden ne çıkarsa, gökten ne iner ve göğe ne yükselirse onların hepsini bilir. Nerede olursanız olun, O, sizinle birlikte. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

(Hadid 57/5)

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

Göklerin ve yerin hâkimiyeti O'na aittir. Bütün işler O'na döndürülür.

(Al-i İmran 3/110)

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. Allah'a inanıp güvenerek, iyiliği emreder, kötülükten menedersiniz. Kitaplarında uzman olanlar da inanıp güvenseler onlar için hayırlı olur. İçlerinde müminler var ama onların çoğu sınırı aşmıştır.

(Araf 7/165)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ
بِئْسَ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ne zaman kendilerine hatırlatılanları unuttular biz de kötülükten menedenleri kurtardık. Zulmedenleri de sınırı aşmalarına karşılık çetin bir azaba çarptırdık.

(Tevbe 9/67)

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Münafık erkeklerle münafık kadınların biri neyse diğeri de odur. Onlar kötülüğü emreder, iyilikten menederler. Elleri sıkıdır. Onlar Allah'ı unuttular, Allah da onlara unutturdu. Münafıklar kesinlikle sınırı aşanlardır.

(Nur 24/55)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Allah, içinizden inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara vadedmiştir; kendilerinden öncekileri nasıl yeryüzünün hâkimi kıldıysa, onları da kesinlikle yeryüzünün hâkimi kılacaktır. Onlar hakkında razı olduğu dini, mutlaka uygulama imkânı verecek ve korkularının ardından onları güvene kavuşturacaktır. Onlar, Bana kulluk eder ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Bütün bunlardan sonra kim kâfirlik ederse, işte onlar sınırı aşanlardır.

(Haşr 59/19)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Allah'ı unutanlar gibi olmayın. Allah böylelerine kendilerini unutturur. Onlar sınırı aşmış kimselerdir.

(Al-i İmran 3/111)

لَنْ يَضُرَّوْكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلَوْكُمْ الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ

Eziyet etmekten başka size bir zarar veremezler. Sizinle savaşsalar, arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra onlara yardım da edilmez.

(Maide 5/105)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ
جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ey inanıp güvenenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Siz doğru yolda olduğunuz sürece yanlış yolda olanların size zararı olmaz. Hepinizin dönüp geleceği yer Allah'ın huzurudur. O, size neler yaptığınızı bildirecektir.

(Fetih 48/22)

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

Kâfirler sizinle savaşsalar, arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendileri için ne bir dost ne de yardımcı bulamazlar.

(Al-i İmran 3/112)

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَآؤُ بِغَضَبٍ مِنَ
اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

Allah'ın ipine veya insanların uzattığı ipe sarılanlar hariç, bulundukları her yerde üzerlerine alçaklık çöker ve Allah'ın öfkesine uğrarlar. Üzerlerine çaresizlik de çöker. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr eder ve nebîlerini haksız yere öldürürler. Bu, isyan etmelerine ve yasakları çiğnemelerine karşılıktır.

(Al-i İmran 3/21)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ
مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Gerçek şu ki Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere, nebîlerini haksız yere öldürenlere ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenlere; onlara acıklı azabı müjdele!

(Nisa 4/155)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, nebîleri haksız yere öldürmeleri ve "Bizim kalplerimiz kapalı!" demeleri yüzünden cezalarını buldular. Aksine, inkâr etmeleri sebebiyle, Allah onların kalplerinde yeni bir yapı oluşturmuştur. Pek azı hariç inanıp güvenmezler.

(Al-i İmran 3/113)

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَانِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

Hepsi aynı değildir; Kitaplarında uzman olanların içinde dik duruşlu bir ümmet vardır. Onlar gecenin bölümlerinde, Allah'ın âyetlerini okuyarak secde ederler.

(Bakara 2/121)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

Kendilerine verdiğimiz kitabı bağlantılarıyla birlikte hakkını vererek okuyanlar var ya! Onlar bu kitabı da inanıp güvenirlir. Onu inkâr edenler ise kaybedenlerdir.

(Al-i İmran 3/199)

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا
يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kitaplarında uzman olanların içinde; Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilmiş olana inanıp güvenen, Allah'a karşı derin saygı duyanlar da vardır. Onlar Allah'ın âyetlerini geçici bir çıkara karşılık değişmezler. Onların Rableri katında ödülleri vardır. Doğrusu Allah hesabı çabuk görür.

(Maide 5/83)

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

Onlar, elçiye indirilene dinlediklerinde tanıdıkları gerçeklerden dolayı gözleri yaşarır. Derler ki: "Rabbimiz! İmân ettik; bizi de şahitlerle birlikte yaz.

(Maide 5/84)

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

Rabbimizin bizi sâlihler topluluğuna katmasını umarken, Allah'a ve bize gelen bu gerçeğe neden inanıp güvenmeyelim?"

(Maide 5/85)

فَاتَّبَعَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ

Böyle demelerinden dolayı Allah da onlara, altlarından ırmaklar akan ve ölmek üzere içinde kalacakları cennetler verecektir. Güzel davrananların alacağı karşılık işte budur.

(Kasas 28/52)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz buna da inanıp güvenirlir.

(Kasas 28/53)

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

Kitap onlara bağlantılarıyla okununca derler ki: "Biz ona inandık. O, Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz daha önce de teslim olmuştuk."

(Ankebut 29/47)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

Onlara indirdiğimiz gibi sana da kitap indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz, bu kitaba inanırlar. Çevrendekilerden de ona inanacaklar vardır. Kâfirlerden başkası âyetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Al-i İmran 3/114)

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي
الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenir, iyiliği emreder, kötülükten meneder, hayırlarda yarışır. İşte bunlar sâlihlerdendir.

(Al-i İmran 3/104)

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İçinizde hayra davet eden, iyiliği emreden ve kötülükten meneden bir ümmet bulunsun. İşte onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

(Hac 22/41)

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

Onlar öyle kimselerdir ki, onlara yeryüzünde imkân versek, namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, iyiliği emreder, kötülükten menederler. İşlerin sonu Allah'a varır.

(Al-i İmran 3/115)

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

Yaptıkları hiçbir hayır inkâr edilmez. Allah, kendilerini koruyanları bilir.

(Tevbe 9/71)

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostudur. İyiliği emreder, kötülükten meneder, namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, Allah'a ve elçisine itaat ederler. Allah, işte onlara rahmet edecektir. Şüphesiz Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Tevbe 9/72)

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara, altlarından ırmaklar akan ve içinde ölümsüz olarak kalacakları Adn cennetlerinde, temiz ve güzel mekânlar vadetmiştir. Allah'ın rızası ise en büyüktür. Muhteşem başarı işte budur!

(Al-i İmran 3/116)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Kâfirlerin malları da çocukları da Allah'a karşı bir fayda sağlamaz. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olacaklardır.

(Al-i İmran 3/10)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

Gerçek şu ki, kâfirlerin malları da çocukları da Allah'tan gelecek olana karşı bir fayda sağlamaz. Onlar cehennem yakıtıdır.

(Al-i İmran 3/11)

كَذَّابٍ أَلٍ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Bunların durumu, Firavun hanedanı ve daha öncekilerin durumu gibidir. Onlar da âyetlerimizi yalanladılar, Allah da onları günahları sebebiyle yakaladı. Allah'ın cezası şiddetlidir.

(Mücadele 58/14)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Sen, Allah'ın öfkesine uğrayan bir topluluğu dost edinenleri görmüyor musun? Bunlar, ne sizdendir ne de onlardan. Bunlar, bile bile yeminlerini yalanlarına alet ederler.

(Mücadele 58/15)

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Allah, onlar için şiddetli bir azap hazırlamıştır. Onlar, gerçekten ne kötü işler yapıyorlar!

(Mücadele 58/16)

اِتَّخَذُوا اٰيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Onlar, yeminlerini kalkan olarak kullandılar da Allah yolundan engellediler. Onlar için alçaltan bir azap vardır.

(Mücadele 58/17)

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۚ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Onların malları da çocukları da Allah'tan gelecek olana karşı bir fayda sağlamaz. Onlar ateş ahalisidir. Orada ölümsüz olacaklardır.

(Al-i İmran 3/117)

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلٰكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ

Onların dünya hayatında hayra yaptıkları harcamalar, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinine isabet ederek yok eden kavurucu soğuk bir rüzgâr gibidir, Allah onlara zulmetmez, onlar kendilerine zulmederler.

(Tevbe 9/69)

كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلٰقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلٰقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلٰقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ۚ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ

Siz de öncekiler gibisiniz! Onlar sizden daha güçlüydüler. Malları ve evlatları daha çoktu. Paylarına düşenin sefasını sürdürdüler. Öncekiler paylarına düşenin nasıl sefasını sürdürse siz de payınıza düşenin öyle sefasını sürdürdünüz. Onların dalıp gittikleri gibi siz de dalıp gittiniz. İşte böylelerinin, dünyada ve ahirette yaptıkları boşa gitmiştir. Kaybedenler işte onlardır.

(Tevbe 9/70)

اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَّقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ وَاَلْمُؤْتَفِكٰتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ

Bunlara kendilerinden önce gelmiş olan Nûh'un halkının, Âd'ın, Semûd'un, İbrahim'in halkının, Medyen ahalisinin ve altı üstüne getirilmiş yerlerin haberi ulaşmadı mı? Elçileri onlara açık belgelerle gelmişlerdi. Allah onlara asla zulmetmedi ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Kehf 18/103)

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ اَعْمَالًا

De ki: Yaptıkları yüzünden en çok kaybedenleri size haber verelim mi?

(Kehf 18/104)

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

Onlar, güzel bir iş yaptıklarını sanıyorken, dünya hayatındaki çalışmaları hedefinden sapanlardır.

(Kehf 18/105)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزْنًا

Onlar, Rablerinin âyetlerini ve O'nunla karşılaşmayı inkâr edenlerdir. Bu yüzden yaptıkları boşa gitmiştir. Artık kıyamet günü onlar için tartı kurmayız.

(Nur 24/39)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّيَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kâfirlerin yaptıkları işler, düz çöldeki serap gibidir. Susayan onu su sanır. Yanına varınca onun bir şey olmadığını görür ve Allah'ı yanında bulur. O da onun hesabını görür. Allah hesabı çabuk görür.

(Al-i İmran 3/118)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

Ey inanıp güvenenler! Sizden olmayanları sırdaş edinmeyin, aklınızı çelmek için yapmadıklarını bırakmazlar; işlerinizi çıkmaza sokacak şeyleri araştırırlar. Nefretleri sözlerinden belli olur. İçlerinde sakladıkları ise daha büyüktür. Doğrusu âyetleri sizin için iyice açıkladık, belki aklınızı kullanırsınız.

(Mücadele 58/22)

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenen bir topluluğun, Allah'a ve elçisine sınır koyanlarla karşılıklı sevgi bağı içinde olduklarını göremezsin. Onlar, bunların babaları, oğulları, kardeşleri veya içinde yaşadığı toplum da olsalar değişmez. Allah'ın kalplerine îmânı yazdığı, kendinden bir ruh ile desteklediği ve altlarından ırmaklar akan cennetlere, hiç ölmek üzere koyacağı kimseler onlardır. Allah onlardan razı, onlar da Allah'tan razıdır. Onlar, Allah'tan yanadırlar. Dikkat edin; kurtuluşa erecek olanlar Allah'tan yana olanlardır.

(Mümtebine 60/1)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Ey inanıp güvenenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları, evliya/dostlar edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi gösteriyorsunuz. Oysa onlar, size Hak'tan geleni inkâr etmişlerdir. Rabbiniz Allah'a inanıp güvündünüz diye hem elçiyi hem de sizi yurdunuzdan çıkarmaktalar. Eğer Benim yolumda ve Benim rızamı kazanma arzusuyla elinizden gelen bütün gayreti göstermek için çıktıysanız böyle yapmayın. Onlara duyduğunuz sevgi sebebiyle sır veriyorsunuz. Ben, gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilirim. Kim bunu yaparsa düzgün yoldan sapmış olur.

(Mümtebine 60/2)

إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

Sizi ellerine geçirseler, size düşman kesilirler. Ellerini ve dillerini size kötülük için kullanırlar. Kâfir olmanızı da çok isterler.

(Mümtebine 60/13)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

Ey inanıp güvenenler! Allah'ın öfkesini hak eden bir topluluğu dost edinmeyin. Kâfirlerin kabir halkından ümit kestiği gibi onlar da ahiretten ümitlerini kesmişlerdir.

(Al-i İmran 3/119)

هَآ أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْمِنُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Bakin, siz öyle kimselersiniz ki tutar onları seversiniz, onlar sizi sevmezler. Siz bütün kitaplara îmân edersiniz, onlar sizinle karşılaşınca “Îmân ettik!” der, kendi başlarına kalınca öfkelerinden tırnaklarını yerler. Onlara de ki: “Öfkenizle ölün!” Şüphesiz ki Allah sinelerin özünü bilir.

(Bakara 2/13)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْتُمُ الَّذِينَ كَفَرْتُمْ فَإِنِ اتَّخَذْتُمُ الْيَهُودَ أَوْلِيَاءَ لَا يَخَافُ الْيَهُودُ الْيَوْمَ إِذْ ظَفَرُوا بِهِمْ وَأُولَئِكَ أَنَا أَعْلَمُ

Onlara: “Diğer insanların îmân ettiği gibi inanıp güvenin!” denildiğinde: “O akılsızların îmân ettiği gibi mi inanıp güvenelim?” derler. Dikkat edin, asıl akılsızlar onlardır ama bilmezler.

(Bakara 2/14)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُنَ

İnanıp güvenenlerle yüz yüze gelince: “İmân ettik” derler. Şeytanlarıyla baş başa kalınca: “Biz sizin yanınızdayız, onlarla sadece alay ediyoruz!” derler.

(Bakara 2/15)

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara süre vererek onlarla alay eden Allah’tır.

(Bakara 2/16)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onlar, doğru yolu verip yanlış yolu satın alanlardır. Doğru yolda olmadan yaptıkları alışveriş kazanç getirmez.

(Bakara 2/76)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

İmân edenlerle karşılaşınca: “İmân ettik!” derler. Birbirleriyle baş başa kalınca da: “Allah’ın size açıkladığı şeyi onlara mı söylüyorsunuz? Rabbinizin katında size karşı delil getirsinler diye mi? Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?” derler.

(Bakara 2/77)

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

Bilmezler mi? Allah onların gizlediklerini de bilir, açıkladıklarını da!

(Al-i İmran 3/120)

إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

Size bir iyilik dokunsa bu, onları üzer. Başınıza bir kötülük gelse ona da sevinirler. Sabırlı olur ve kendinizi korursanız düzenlerinin size bir zararı olmaz. Şüphe yok ki, Allah yaptıklarını çepeçevre kuşatır.

(Tevbe 9/50)

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

Size bir iyilik dokunsa, bu onları üzer; kötü bir durumla karşılaşırsanız: “İyi ki önceden tedbirimizi almışız” derler ve sevinç içinde dönüp giderler.

(Tevbe 9/51)

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

De ki: “Allah’ın bizim için yazdığından başkası bize isabet etmez. O, bizim Mevlamızdır. Müminler yalnız Allah’a dayansınlar.”

(Al-i İmran 3/121)

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Hani o sabah erkenden müminleri savaş mevzilerine yerleştirmek için aileden ayrılmıştın. Allah her şeyi dinleyendir, bilendir.

(Enfal 8/5)

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ

Rabbin seni gerçek bir sebeple evinden çıkardığında, müminlerin bir kısmı tam bir hoşnutsuzluk içindeydiler.

(Enfal 8/6)

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

Gerçek ortaya çıktığı halde seninle tartışıp duruyorlardı, göz göre göre ölüme sürükleniyor gibiydiler.

(Al-i İmran 3/122)

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Allah onların velisi/dostu olduğu halde, sizden iki bölük dağılmaya yüz tutmuştu. Müminler yalnız Allah'a dayansınlar.

(Enfal 8/45)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler, bir birlikle karşı karşıya geldiğiniz zaman sıkı durun ve Allah’ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.

(Enfal 8/46)

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Allah’a ve elçisine itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin yoksa dağılırsınız ve rüzgârınız gider. Sabredin! Allah sabredenlerle beraberdir.

(Al-i İmran 3/123)

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Doğrusu Bedir'de çok zayıf durumdaydınız, Allah size yardım etti. Öyleyse Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Belki şükredersiniz.

(Enfal 8/43)

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَايَهُمْ كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

O zaman rüyada, Allah onları sana az gösterdi. Eğer çok gösterseydi telaşa düşer, o konuda çekişirdiniz. Ama Allah sizi bundan uzak tuttu. Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Enfal 8/44)

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي آعِينِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَالُ لَكُمْ فِي آعِينِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاللَّهُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ

Onlarla karşılaştığınızda da Allah, onları sizin gözünüze az göstermiş, sizi de onların gözlerine az göstermişti. Allah, karar verdiği işi ortaya çıkarmak için böyle yapmıştı. Bütün işler, Allah'a döner.

(Al-i İmran 3/124)

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ

O zaman müminlere şöyle diyordun: “İndirilen meleklerden üç bini ile Rabbinizin imdadınıza yetişmesi size yetmez mi?”

(Al-i İmran 3/125)

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

Evet! Eğer sabreder, kendinizi korursanız, onlar da böyle ani bir baskınla üzerinize gelirlerse; Rabbiniz, görevlendirilen meleklerden beş bini ile imdadınıza yetişir.

(Al-i İmran 3/126)

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Allah bu desteği, sadece bir müjde olsun ve kalpleriniz yatışsın diye verir. Zafer yalnızca, daima en üstün olan, en doğru hükmü veren Allah katındandır.

(Al-i İmran 3/127)

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ فَيُنْقَلِبُوا خَائِبِينَ

Bu desteği, kâfirlerin kökünü kesmek veya perişan etmek için verir ki kaybetmiş olarak geri dönsünler.

(Al-i İmran 3/12)

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

Kâfirlere de ki: “Sonunda yenilecek ve cehenneme toplanacaksınız! Ne kötü yerleşim yeri!”

(Al-i İmran 3/13)

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için bir âyet vardır. Bir topluluk Allah yolunda savaşıyordu, diğeri ise kâfirlerdi. Onlar kendilerini göz kararıyla diğerlerinin iki katı görüyorlardı. Allah, isteyeniyi yardımıyla destekler. İleri görüşlüler için bunda mutlaka bir ibret vardır.

(Al-i İmran 3/128)

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

Allah’ın onların tevbelerini kabul etmesi veya zulmetmelerinden dolayı onlara azap etmesi konusunda senin yapabileceğin bir şey yoktur.

(Maide 5/118)

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدَاكَ وَإِنْ تَعْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Eğer azap edersen onlar Senin kullarıdır. Eğer bağışlarsan, elbette Sen daima en üstünsün, en doğru hüküm verensin.”

(Kasas 28/56)

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Gerçek şu ki, sen sevdiğini doğru yola iletmezsin ama Allah, isteyeniyi doğru yola iletir. Kimin doğru yolda olduğunu en iyi O bilir.

(Al-i İmran 3/129)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah’ındır. O, affedilmeyi isteyeniyi affeder, azabını hak edene de azap eder. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Bakara 2/284)

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ يَحٰسِبْكُمْ بِهٖ
اللّٰهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. İçinizde olanı, açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi ondan hesaba çeker. Affını isteyen affeder, azabını hak edene de azap eder. Her şeye bir ölçü koyan Allah'tır.

(Maide 5/18)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنَاءُ اللّٰهِ وَاحِبَاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ
مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرْ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَإِلَيْهِ الْمَصِيْرُ

Yahudiler ve hristiyanlar: “Biz, Allah'ın oğulları ve sevdiği kimseleriz” dediler. De ki: “Madem öyle, Allah günahlarınızdan dolayı niçin size azap ediyor?” Hayır, siz de onun yarattığı birer beşersiniz. Allah, affedilmeyi isteyen affeder, azabını hak edene de azap eder. Göklerde, yerde ve bu ikisinin arasında tüm yetkiler Allah'ındır. Dönüp varılacak yer, O'nun huzurudur.

(Al-i İmran 3/130)

يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا الرِّبَا اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ

Ey inanınp güvenenler! Değişmez özelliği katlanarak artmak olan faizi yemeyin. Allah korkusuyla kendinizi koruyun ki kurtuluşa eresiniz.

(Bakara 2/275)

الَّذِيْنَ يَأْكُلُوْنَ الرِّبَا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَالُوْا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَآءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ
رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَاَمْرٌ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا
خَالِدُوْنَ

Faiz yiyenler, şeytanın çarptığı kimsenin duruşu gibi bir duruş sergilerler. Bunun sebebi, onların: “Alım satım da, faizli işlem gibidir” demeleridir. Allah, alım satımı helâl, faizli işlemi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt ulaşır da faize son verirse, geçmişini kendisine kalmıştır. Onun işi, Allah'a aittir. Kim de faize dönerse, onlar cehennem ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Bakara 2/276)

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اٰثِمٍ

Allah faizli işleri mahveder, sadakaları arttırır. Allah, nankörlük eden günahkârların hiçbirini sevmez.

(Bakara 2/278)

يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

Ey inanınp güvenenler, Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Eğer müminseniz, kalan faiz alacaklarınızdan vazgeçin!

(Bakara 2/279)

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

Bunu yapmazsanız, Allah ve elçisi tarafından açılmış bir savaşın içinde olduğunuzu bilin. Tevbe ederseniz, ana mallarınız sizindir; böylece ne haksızlık edersiniz ne de haksızlığa uğrarsınız.

(Nisa 4/29)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

Ey inanıp güvenenler, mallarınızı aranızda uydurma yollarla değil, karşılıklı rızaya dayalı ticaretle yiyin de kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz ki, Allah'ın size karşı merhameti boldur.

(Rum 30/39)

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبًّا لِيَرْبُوهَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْغِفُونَ

İnsanların malları içinde artsın diye faizden verdikleriniz, Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını isteyerek zekâtı verdikleriniz; işte onlar, kat kat artıranlardır.

(Al-i İmran 3/131)

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

İnkâr edenler için hazırlanan o ateşten kendinizi koruyun.

(Tahrim 66/6)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Ey inanıp güvenenler! Yakıtı insanlar ve taşlar olan bir ateşe karşı kendinizi ve ailenizi koruyun. Orayı iri gövdeli, kaba ve sert tabiatlı melekler yönetirler. Onlar, Allah'ın emrine karşı gelmezler; kendilerine ne emredilmişse onu yaparlar.

(Tahrim 66/7)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ey inkâr edenler! Bugün mazeret üretmeyin. Siz sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

(Al-i İmran 3/132)

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Allah'a ve elçisine itaat edin ki size rahmet edilsin.

(Nisa 4/59)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

Ey inanın güvenenler! Allah'a itaat edin, elçisine itaat edin ve sizden olan yetkililere de. Herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz onu, Allah'a ve elçisine götürün. Allah'a ve ahiret gününe inanıp güveniyorsanız böyle yaparsınız. Böylesi hayırlıdır ve en güzel sonucu verir.

(Muhammed 47/33)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

Ey inanın güvenenler! Allah'a itaat edin, elçisine itaat edin. Yaptıklarınızı boşa çıkarmayın.

(Al-i İmran 3/133)

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

Rabbiniz tarafından bağışlanmak ve genişliği gökler ile yer kadar olan cenneti kazanmak için yarışın. Orası, kendilerini koruyanlar için hazırlanmıştır.

(Bakara 2/148)

وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مَوْلِيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Herkesin bir hedefi vardır ve ona yönelir. Siz, hayırlarda yarışın. Nerede olursanız olun, Allah sizi bir araya getirecektir. Şüphesiz Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Müminun 23/57)

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

Gerçekten Rablerine duydukları derin saygıdan dolayı hassas davrananlar,

(Müminun 23/58)

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Rablerinin âyetlerine inanıp güvenenler,

(Müminun 23/59)

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

Rablerine ortak koşmayanlar,

(Müminun 23/60)

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

Rablerine dönecekleri için verdiklerini, kalpleri titreyerek verenler var ya;

(Müminun 23/61)

أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

işte hayırlarda yarışanlar onlardır. Onlar hep öndedirler.

(Fâtır 35/31)

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

Sana kitaptan vahyettiklerimiz tümüyle gerçeklerden oluşur ve kendinden öncekileri doğrular. Şüphesiz Allah kullarından haberdardır, kullarını görendir.

(Fâtır 35/32)

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ

سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

Sonra, kullarımızdan seçtiğimiz kimseleri, kitaba mirasçı kıldık. Onlardan kimi kendine zulmeder, kimi orta halli davranır. Kimi de Allah'ın izniyle hayırlı işlerde en önde olur ki, işte o büyük bir lütuftur.

(Fâtır 35/33)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

Onlar Adn cennetlerine gireceklerdir. Onlara altın bileklikler ve inciler takılacak, elbiseleri ipekten olacaktır.

(Fâtır 35/34)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

Derler ki: "Her şeyi mükemmel yapmak, bizden her türlü üzüntüyü gideren Allah'a özeldir. Gerçekten Rabbimiz çok bağışlayan, şükürün karşılığını verendir."

(Hadid 57/20)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Bilin ki dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda malların ve çocukların çokluğu hakkında övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan, bereketli bir yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama ahirette hem ağır bir azap, hem de Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Hadid 57/21)

سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Rabbiniz tarafından bağışlanmayı ve genişliği göklerle yer kadar olan cenneti elde etmek için yarışın. Orası, Allah'a ve elçilerine inanıp güvenenler için hazırlandı. İşte Allah'ın lütfu budur; onu, isteyeneye verecektir. Allah, muhteşem lütuf sahibidir.

(Al-i İmran 3/134)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ

Onlar, bollukta ve darlıkta hayra harcayan, öfkesine hâkim olan ve insanları affedenlerdir.
Allah, güzel davrananları sever.

(Araf 7/199)

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir!

(Araf 7/200)

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Şeytandan sana ilişkileri bozacak bir vesvese gelirse hemen Allah'a sığın. Çünkü O, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Araf 7/201)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

Şüphesiz ki kendilerini koruyanlar, şeytandan bir grup onlara dokununca, âyetleri hatırlar, hemen gerçeği görürler.

(Şûrâ 42/36)

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Size verilen şeyler, dünya hayatının geçici menfaatleridir. İnanıp güvenen ve Rabbine dayananlar için Allah katındakiler daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Şûrâ 42/37)

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

Onlar, büyük günahlardan ve utanç verici şeylerden uzak duran kimselerdir. Öfkelendikleri zaman da bağışlarlar.

(Şûrâ 42/38)

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

Onlar, Rablerinin davetini kabul eden, namazı düzgün ve sürekli kılanlardır. Onların işleri, aralarında fikir alışverişiyle ve onları rızıklandırdığımız şeylerden hayra harcarlar.

(Al-i İmran 3/135)

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ
الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Onlar utanılacak bir şey yapar veya kendilerine zulmederlerse hemen Allah'ı hatırlar ve O'ndan günahlarının bağışlanmasını isterler. Günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Bir de bu yaptıklarında, bile bile ısrar etmezler.

(Nisa 4/17)

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah'ın kabul sözü verdiği tevbe, kendini tutamarak kötülük işleyen sonra vakit geçirmeden hatasından dönenlerin tevbesidir. Allah, işte bunların tevbealarını kabul eder. Allah her şeyi bilendir, en doğru hüküm verendir.

(Nisa 4/18)

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ
الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

Kötülükleri işlemeye devam eden, ölüm gelip çatinca da: "Ben şimdi tevbe ettim" diyenlerin tevbesi, tevbe değildir. Kâfir olarak ölenlerin tevbesi de tevbe değildir. Onlar için acıklı bir azap hazırladık.

(Al-i İmran 3/14)

رُزِقَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْأَفْضَةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْمَبَاقِ

Kadınlar, çocuklar, yığınla altın ve gümüş, soylu atlar, büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ve ekinler; insana içi gidecek kadar süslü gösterilmiştir. Bunlar, dünya hayatının geçici menfaatleridir. Kalıcı güzellikler Allah katındadır.

(Al-i İmran 3/15)

قُلْ أُوْنِسْكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ دُلْكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

De ki: "Size bundan daha hayırlısını haber vereyim mi? Kendilerini koruyanlar için Rableri katında; içinde ölümsüz olarak kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah kullarını daima görmektedir."

(Al-i İmran 3/136)

أُولَئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

İşte onların alacağı karşılık, Rablerinin bağışlaması ve içinde ölümsüz olarak kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Çalışanların ödülü ne güzeldir!

(Al-i İmran 3/16)

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlar şöyle derler: "Rabbimiz! Biz îmân ettik, günahlarımızı bağışla, bizi ateşin azabından koru!"

(Al-i İmran 3/17)

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

Onlar sabreden, özü sözü doğru olan, Allah'a içten boyun eğen, mallarından hayra harcayan ve seher vakitlerinde bağışlanma dileyen kimselerdir.

(Al-i İmran 3/137)

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

Sizden öncekilere de aynı kanunlar uygulandı. Yeryüzünü dolaşın da yalancılardan sonu nasıl olmuş bir bakın!

(Nahl 16/36)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ إِعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

Gerçek şu ki, Allah'a kulluk etsinler ve azgınlardan uzak dursunlar diye her ümmetin içinden bir elçi çıkardık. Onların içinden, Allah'ın rehberlik ettiği kimseler de oldu, sapmayı hak edenler de. Yeryüzünü gezip dolaşın da yalancılardan sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

(Kehf 18/55)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

İnsanları, kendilerine gelen rehbera inanıp güvenmekten ve Rablerinden bağışlanma dilemekten engelleyen, sadece öncekilere uygulanan kanunların kendilerine de uygulanmasını veya azabın gelip çatmasını beklemeleridir.

(Mümin 40/82)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ
وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا آغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna baksınlar. Onlar oralarda bunlardan sayıca daha çok, daha kuvvetli ve bıraktıkları eserler daha kalıcıydı. Kazandıkları, onların işlerine yaramadı.

(Mümin 40/83)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ

Elçileri onlara açık belgelerle gelince, kendilerindeki bilgiyle avundular. Alaya aldıkları başlarına geliverdi.

(Mümin 40/84)

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

Şiddetli azabımızı görünce dediler ki: "Allah'ın birliğine îmân ettik; O'na ortak koştuklarımızı inkâr ediyoruz."

(Mümin 40/85)

فَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْكَافِرُونَ

Şiddetli azabımızı gördükleri zaman îmân etmelerinin onlara faydası olmadı. Bu, Allah'ın kulları hakkında, öteden beri yürürlükte olan kanunudur. Kâfirler orada kaybettiler.

(Al-i İmran 3/138)

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

Bu, insanlık için bir açıklama, kendilerini koruyanlar için de bir rehber ve bir öğüttür.

(Hud 11/120)

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ

Elçilerin haberlerinden kalbini kararlı kılacak her şeyi sana anlatıyoruz. Sana gelen bu gerçek, müminler için bir öğüt ve hatırlatmadır.

(Nur 24/34)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Gerçekten de size açıklayıcı âyetler, sizden önce yaşayanlardan örnekler, kendilerini koruyanlar için de öğütler indirdik.

(Al-i İmran 3/139)

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Gevşemeyin ve üzülmevin! Eğer müminseniz en üstün olan sizlersiniz.

(Nisa 4/104)

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Düşman topluluğunu kovalamakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, onlar da sizin gibi acı çekiyorlar. Üstelik sizin Allah'tan bir beklentiniz var. Onların böyle bir beklentileri de yok. Allah her şeyi bilendir, daima en doğru hüküm verendir.

(Muhammed 47/35)

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَاطِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

Öyleyse gevşemeyin ve barışa davet etmeyin; en üstün durumda olan sizsiniz. Allah sizinle beraberdir, işlerinizde sizi asla yalnız bırakmaz.

(Al-i İmran 3/140)

إِن يَمَسَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

Siz bir yara aldıysanız, karşınızdaki topluluk da vaktiyle öyle bir yara aldı. Biz bugünleri insanlar arasında döndürüp dururuz; Allah'ın inanıp güvenenleri bilmesi ve içinizden kimilerini şahit tutması için. Allah, zâlimleri sevmez.

(Ankebut 29/10)

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

İnsanlardan bazıları: “Allah’a îmân ettik” der, Allah uğrunda eziyet gördükleri zaman insanların verdiği sıkıntıyı, Allah'ın azabıymış gibi sayarlar. Rabbinden bir yardım gelse o zaman da: “Biz de sizinle beraberiz!” derler. Allah, herkesin içinde olanı en iyi bilen değil midir?

(Ankebut 29/11)

وَلِيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلِيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

Allah inanıp güvenenleri elbette bilecektir. Münafıkları da elbette bilecektir.

(Muhammed 47/29)

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ

Yoksa kalplerinde hastalık olanlar, kinlerini Allah'ın ortaya çıkarmayacağını mı sanıyorlar?

(Muhammed 47/31)

وَلَنْبَلُوتَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُؤَا أَخْبَارَكُمْ

Şurası kesin ki içinizden, elinden gelen bütün gayreti gösterenleri ve sabredenleri öğreninceye kadar ve gerçek yüzünüzü ortaya çıkarıncaya kadar sizi zorlu bir imtihandan geçireceğiz.

(Al-i İmran 3/141)

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ

Bir de, Allah'ın inanıp güvenenleri arındırması ve kâfirleri mahvetmesi için.

(Tevbe 9/14)

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَتَفَفِّصْ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ

Onlarla savaşın ki, sizin elinizle Allah onlara azap etsin, onları parçalasın, size zafer versin ve müminler topluluğunun içini rahatlatınsın.

(Tevbe 9/15)

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Bir de kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah isteyenin tevbesini kabul eder. Allah, her şeyi bilendir, daima en doğru hüküm verendir.

(Al-i İmran 3/142)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ

Yoksa Allah içinizden, elinden gelen bütün gayreti gösterenleri bilmeden ve sabredenleri de bilmeden cennete gireceğinizi mi sanmıştınız?

(Bakara 2/214)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

Sizden öncekilerin başlarına gelenlerin bir benzeri sizin başınıza da gelmeden cennete girebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Onlara zorluklar, sıkıntılar, zararlar dokunmuş ve öylesine sarsılmışlardı ki, Allah'ın elçisi ve beraberindekiler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyecek hale gelmişlerdi. Bilin ki, Allah'ın yardımı yakındır.

(Tevbe 9/16)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Yoksa Allah içinizden, hem elinden gelen bütün gayreti gösterenleri hem de Allah'ı, elçisini ve müminler dışında birini sırdaş edinmeyenleri bilmeden bırakılacağınızı mı sandınız? Allah, ne yaptığınızdan haberdardır.

(Ankebut 29/2)

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

İnsanlar, sadece “İmân ettik” dediler diye zorlu imtihanlardan geçirilmeden bırakılacaklarını mı sanıyorlar?

(Ankebut 29/3)

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

Biz onlardan öncekileri de zorlu imtihanlardan geçirdik. Allah, özü sözü doğru olanları elbette bilecektir. Elbette yalancıları da bilecektir.

(Al-i İmran 3/143)

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

Ölümle burun buruna gelinceye kadar, gerçekten ölmek istiyordunuz. Ama ölümü görünce bakıp kaldınız!

(Ahzab 33/18)

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هُمْ أَلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا

Allah, içinizden ağır davranan ve kardeşlerine de: “Bize gelin!” diyenleri çok iyi biliyor. Onların pek azı hariç sıkıntıya gelmezler.

(Ahzab 33/19)

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ جَدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

Size karşı kıskançtırlar. Korku gelip çatığında üzerine ölüm baygınlığı çökmüş biri gibi gözleri bir tarafa kaymış olarak sana baktıklarını görürsün. Korku geçince de, mala düşkünlüklerinden dolayı sivri dilleriyle sizi incitirler.

İşte onlar, inanıp güvenmiş değillerdir. Bu yüzden Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a kolaydır.

(Muhammed 47/20)

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذِكْرٌ فِيهَا الْقِتَالُ
رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَى
لَهُمْ

İnanıp güvenenler: "Keşke bir sûre indirilse" derler ama hüküm bildiren bir sûre indirilir ve içinde savaş hatırlatılırsa kalplerinde hastalık olanların ölüm baygınlığına girmiş gibi sana baktıklarını görürsün. Oysa onlara düşen;

(Muhammed 47/21)

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

itaat edip uygun bir söz söylemektir. İş kesinleşince Allah'a verdikleri sözü yerine getirselerdi, onlar için hayırlı olurdu.

(Al-i İmran 3/144)

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَأَنْتَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ
وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

Muhammed sadece bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçmiştir. O şimdi ölse veya öldürülse, gerisin geri mi döneceksiniz? Geri dönenin Allah'a bir zararı olmaz. Allah, şükredenlere karşılığını verecektir.

(Maide 5/54)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Sizden kim dininden dönerse, pek yakında Allah öyle bir topluluk getirecek ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı dik duruşlu olur, Allah yolunda ellerinden gelen bütün gayreti gösterir ve kınayanın kınamasından da korkmazlar. İşte Allah'ın lütfü budur; O lütfunu isteyene verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Enbiya 21/34)

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَأَنْتَ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ

Senden önce hiçbir beşeri ölümsüz yapmadık. Sen ölürsen, onlar ölümsüzleşecekler mi?

(Enbiya 21/35)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

Her can, ölümü tadacaktır. Sizi imtihan etmek için, şerle de hayırla da zor bir denemeden geçireceğiz. Huzurumuza döndürüleceksiniz.

(Zümer 39/30)

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

Şüphe yok ki, sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

(Al-i İmran 3/145)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُوَجَّلاً وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ

Allah'ın izni olmadan kimse ölmez. Ecelleri yazılıdır. Kim dünyalık isterse ona ondan verimiz.
Kim ahiretlik isterse ona da ondan verimiz. Şükredenleri ödüllendireceğiz.

(Bakara 2/200)

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ

İbadetlerinizi yerine getirirken Allah'ı, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha güçlü anın. İnsanlardan kimi der ki:
“Rabbimiz! Bize ne vereceksen, bu dünyada ver!” Onun ahirette bir alacağı olmaz.

(Bakara 2/201)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Kimileri de şöyle der: “Rabbimiz! Bize bu dünyada iyilik ve güzellik ver, ahirette de iyilik ve güzellik ver. Bizi o
ateşin azabından koru!”

(Bakara 2/202)

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

İşte onlardan her birine kazandıklarından bir pay vardır. Allah hesabı çabuk görür.

(Nisa 4/134)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Kim dünya mükâfatını isterse, dünya mükâfatı da ahiret mükâfatı da ancak Allah katındadır. Allah her şeyi
dinleyendir, her şeyi görendir.

(Nuh 71/3)

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

Allah'a kulluk edin! O'ndan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin.

(Nuh 71/4)

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

O zaman Allah günahlarınızı bağışlar ve belirlenmiş ecelinizin sonuna kadar sizi yaşatır. Allah'ın belirlediği ecel gelince ertelenmez. Keşke bunu bilseniz!"

(Al-i İmran 3/146)

وَكَايَيْنَ مِنْ نَبِيِّ قَاتِلٍ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

Kendilerini Rablerine adanmış birçok kişi, nice nebî ile birlikte savaştı. Onlar gevşemediler, Allah yolunda başlarına gelenden ötürü zayıflık göstermediler ve savaşa ara vermediler. Allah, sabredenleri sever.

(Al-i İmran 3/139)

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Gevşemeyin ve üzülmeyin! Eğer müminseniz en üstün olan sizlersiniz.

(Enfal 8/15)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا رَحَقًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ

Ey inanıp güvenenler! Bir askerî düzen halindeyken, kâfirlerle karşılaşınca sakın arkanızı dönmeyin.

(Enfal 8/16)

وَمَنْ يُؤَلَّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Her kim böyle bir günde, savaş için mevzi tutmak ya da bir birliğin yanında yer almak dışında bir sebeple arkasını dönerse, Allah'ın öfkesine uğrar. Onun varacağı yer cehennem olur. Ne kötü hale gelmektir o!

(Enfal 8/45)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِتْنَةً فَانْتَبِهُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler, bir birlikle karşı karşıya geldiğiniz zaman sıkı durun ve Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.

(Al-i İmran 3/147)

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Onların söyledikleri sadece şuydu: "Rabbimiz! Günahlarımızı ve davranışlarımızdaki aşırılıkları bağışla. Ayaklarımızı sağlam tut. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"

(Bakara 2/250)

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Câlut ve ordusunun karşısına çıktıklarında dediler ki: “Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımızı sağlam tut. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.”

(Bakara 2/286)

لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Allah kimseye gücünün üzerinde bir sorumluluk yüklemez. Kişinin kazancının bazıı lehine, bazıı da aleyhinedir. “Rabbimiz! Eğer unuttur veya hata edersek bizi sorumlu tutma! Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin ‘ısr’ yükünü bize de yükleme! Rabbimiz! Güç yetiremeyeceğimiz yükü bize yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize merhamet et! Bizim Mevlamız Sensin! Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!”

(Al-i İmran 3/148)

فَاتَّيَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Allah onlara dünyadaki ödülleri verdi. Ahiretteki ödülleri daha güzeldir. Allah güzel davrananları sever.

(Nahl 16/120)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Kuşkusuz İbrahim tek başına bir ümmetti. Allah’a boyun eğdi, hep yaratılışa yönelirdi. O, Allah’a ortak koşanlardan değildi.”

(Nahl 16/121)

شَاكِرًا لِنِعْمَةِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Nimetlerine şükrettiği için Allah onu seçti ve onu doğru yola iletti.

(Nahl 16/122)

وَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Ona bu dünyada iyilik ve güzellik verdik. O, ahirette de elbette sâlihlerdendir.

(Nahl 16/123)

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sonra sana da şunu vahyettik: “İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uy! O Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Al-i İmran 3/149)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Kâfirlere itaat ederseniz, sizi gerisin geri çevirirler; kaybedersiniz.

(Al-i İmran 3/100)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Kendilerine kitap verilenlerin bir kesimine itaat ederseniz, sizi îmânınızdan döndürerek kâfir yaparlar.

(Ahzab 33/48)

وَلَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذْيَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

Kâfirlere ve münafıklara itaat etme; eziyetlerine de aldırma. Sen Allah’a dayan; vekil olarak Allah yeter.

(Al-i İmran 3/150)

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

Aksine! Sizin Mevlânız Allah’tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

(Enfal 8/39)

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Onlarla savaşın ki fitne yok olsun ve Allah’ın dini tümüyle hâkim olsun. Savaşmayı bırakırlarsa, şüphesiz Allah onların ne yaptıklarını daima görür.

(Enfal 8/40)

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاغْلَمُوا إِنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

Dönerlerse bilin ki, Allah sizin Mevlânızdır. O ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır!

(Al-i İmran 3/151)

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَمَاؤِيَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ

Kâfirlerin kalplerine korku salacağız. Çünkü onlar, Allah'ın indirdiği bir delile dayanmadan O'na ortak koşmuşlardır. Varıp kalacakları yer cehennemdir. Zâlimlerin yerleşecekleri yer ne kötüdür!

(Tevbe 9/31)

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا
لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

İlim ve din bilginlerini Allah ile aralarına koyup Rabler edindiler. Meryem oğlu Mesih'i de öyle. Oysa onlara verilen emir, sadece tek bir ilâha kulluk etmeleridir. O'ndan başka ilâh yoktur. O, onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Zümer 39/3)

إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ
رُفًى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Bilin ki Allah'ın dini, katıksız dindir. Allah ile aralarına evliya/dostlar yerleştirenler şöyle derler: “Bizim bunlara kulluk etmemiz, sırf bizi Allah'a yaklaştırsınlar diyerdir.” Şüphesiz Allah, onların anlaşılmadıkları her konudaki hükmünü verecektir. Doğrusu Allah, yalancı ve nankör birine rehberlik etmez.

(Al-i İmran 3/152)

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِآدْنِيَّةٍ حَتَّى إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
وَعَصَيْتُمْ مَنْ بَعْدَ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ
صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

Kuşkusuz Allah size verdiği sözü tuttu; O'nun izniyle onları kırıp geçiriyordunuz. İsteddiğiniz zaferi göstermesinden sonra gevşediniz, ne yapacağınız konusunda isyan ederek anlaşmazlığa düştünüz. Kiminiz dünyayı istiyor, kiminiz de ahireti istiyordu. Sonra Allah sizi, yıpratıcı bir imtihandan geçirmek için onların karşısında galipken mağluba döndürdü. Yine de sizi affetti. Allah müminlere karşı lütuf sahibidir.

(Enfal 8/67)

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُتْخَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Savaş alanında düşmanı etkisiz hale getirmedikçe, hiçbir nebînin esir almaya hakkı yoktur. Siz, geçici dünya malını istiyorsunuz. Allah ise ahireti istiyor. Daima en üstün olan, en doğru hükmü veren Allah'tır.

(Enfal 8/68)

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah tarafından daha önce kayda geçmiş bir karar olmasaydı, aldığınız şeyden dolayı size kesinlikle dehşetli bir azap dokunurdu.

(Enfal 8/69)

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Artık ganimet olarak aldıklarınızdan helâl ve temiz olanları yiyin. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Kuşkusuz Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Muhammed 47/4)

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخِنْتُمُوهُمْ فَاسُدُّوا السُّيُوفَ بِالنَّصِيفِ فَإِذَا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

Kâfirlerle savaşta karşılaşıncı boyun köklerini vurun. Etkisiz hale getirince de onları sıkı güvenlik çemberine alın. Sonra karşılıksız ya da fide olarak serbest bırakın ki, savaş ağırlıklarını bıraksın. Allah isteseydi onlardan intikamını kendisi alırdı. Böyle olması, birinizi diğerinizle yıpratıcı bir imtihandan geçirmek içindir. Allah, yolunda öldürülenlerin yaptıklarını, hedefinden saptırmaz.

(Al-i İmran 3/153)

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلُونَّ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَايَكُمْ فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بِغَمِّ لَكِنَّا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Elçimiz arkanızdan sizi çağırdığı halde, kimseye bakmadan dağa tırmanıyordunuz. Allah, gam üstüne gam verdi ki elinizden kaçana da başınıza gelene de üzülmeysiniz. Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

(Enfal 8/15)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ

Ey inanıp güvenenler! Bir askerî düzen halindeyken, kâfirlerle karşılaşıncı sakın arkanızı dönmeyin.

(Enfal 8/16)

وَمَنْ يُولِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Her kim böyle bir günde, savaş için mevzi tutmak ya da bir birliğin yanında yer almak dışında bir sebeple arkasını dönerse, Allah'ın öfkesine uğrar. Onun varacağı yer cehennem olur. Ne kötü hale gelmektir o!

(Ahzab 33/15)

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلُونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

Kuşkusuz daha önce arkalarını dönmeyeceklerine dair Allah'a kesin söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz sorumluluk doğurur.

(Ahzab 33/16)

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

De ki: "Ölümden yahut öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmanızın size faydası olmaz. O zaman bile, azınız hariç, yararlandırılmazsınız."

(Al-i İmran 3/154)

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ يَخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

O gamdan sonra, size bir güven duygusu ve bir kesimi rahatlatan tatlı bir uyku verdi. Bir kesim de kendi derdine düşmüştü. Allah hakkında, gerçek dışı zanda, cahilce zanda bulunarak: "Bu işten elimize ne geçti ki?" diyorlardı. De ki: "Bütün işler Allah içindir." Sana açmadıklarını içlerinde gizliyor: "Bu iş lehimize olsaydı burada öldürülmezdik" diyorlardı. De ki: "Evlerinizde bile olsaydınız, öldürülecekleri yazılanlar, düşecekleri yere kadar gelirlerdi." Bunlar, Allah'ın içinizde olanı denemesi ve kalplerinizdekini arındırması içindir. Şüphesiz ki Allah sinelerin özünü bilir.

(Nisa 4/78)

أَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

Nerede olursanız olun, isterseniz sağlam kaleler içinde olun, ölüm sizi yakalayacaktır. Onlara bir iyilik gelse: "Bu, Allah katındandır!" derler. Başlarına bir kötülük gelince de: "Bu senin yüzünden!" derler. De ki: "Hepsi Allah katındandır." Bu topluluğa ne oluyor ki neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar?

(Ahzab 33/9)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; hani üzerinize ordular geldiğinde onların üzerine bir rüzgâr ve göremediğiniz ordular göndermiştik. Allah, sizin ne yaptığınızı görüyordu.

(Ahzab 33/10)

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا

Onlar size yukarıınızdan ve aşağıınızdan gelmişlerdi. Gözler yuvalarından fırlamış, yürekler ağızlara gelmişti;
Allah hakkında türlü türlü zanda bulunuyordunuz.

(Ahzab 33/11)

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

Müminler orada, şiddetli bir sarsıntıyla sarsılarak yıpratıcı bir imtihandan geçirilmişlerdi.

(Al-i İmran 3/155)

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ
عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

İki ordunun karşılaştığı gün geri dönenler, yaptıkları bazı şeylerden dolayı şeytanın ayaklarını
kaydırmak istediği kimseleridir. Yine de Allah onları affetti. Şüphe yok ki, Allah çok bağışlayan,
çok yumuşak davranandır.

(Al-i İmran 3/172)

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا
أَجْرٌ عَظِيمٌ

Savaşta yara aldıktan sonra, Allah'ın ve elçisinin çağırısına koşanlar var ya; onların içinden güzel davranan ve
kendilerini koruyanlar için muhteşem bir ödül vardır.

(Al-i İmran 3/173)

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا
اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

Bunlara bazı kimseler şöyle demişlerdi: "O insanlar size karşı toplandı, onlardan çekinin." Bu söz onların
îmânını artırdı ve dediler ki: "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!"

(Al-i İmran 3/174)

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَهُ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَظِيمٍ

Sonra onlara bir kötülük dokunmadan Allah'ın nimeti ve lütfu ile geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasının
peşindeydiler. Allah muhteşem lütuf sahibidir.

(Al-i İmran 3/175)

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Şeytan, sadece dostlarını korkutur. Eğer müminseniz onlardan korkmayın, Benden korkun!

(Al-i İmran 3/156)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غَزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّ وَيُؤْمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Ey inanınp güvenenler! Kâfirler gibi olmayın. Onlar, sefere çıkan veya savaşa giden kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı ne ölür ne de öldürülürlerdi" derler. Bu, Allah'ın kalplerinde bir hasret oluşturması içindir. Yaşatan da öldüren de Allah'tır. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

(Al-i İmran 3/168)

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Kendileri savaşa gitmeyip oturmuşlar, giden kardeşleri için de şöyle demişlerdi: "Bizi dinleselerdi, öldürülmezlerdi." De ki: "Doğru söylüyorsanız ölümü kendinizden defedin!"

(Al-i İmran 3/169)

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

Sakin, Allah yolunda öldürülenleri ölümler sanmayın! Onlar, diridirler; Rableri katında rızıklandırılırlar.

(Al-i İmran 3/157)

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz Allah'ın bağışlaması ve rahmeti, biriktirebileceğiniz her şeyden hayırlıdır.

(Nisa 4/74)

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

Dünya hayatını ahirete karşılık satanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, Allah ona yakında muhteşem bir ödül verecektir.

(Tevbe 9/111)

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Kuşkusuz Allah, inanıp güvenenlerin canlarını ve mallarını cennete karşılık satın almıştır. Allah yolunda çarpışsınlar; öldürsünler ve öldürülsünler. Bu, Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da verdiği gerçek vaattir. Sözünü Allah'tan daha iyi tutan kimdir? Öyleyse O'nunla yaptığınız alışverişten dolayı sevinin. Bu, muhteşem bir başarıdır.

(Tevbe 9/112)

الَّذِينَ عَابَدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

Onlar tevbe eden, ibadet eden, hamd eden, gezip gören, rükû eden, secde eden, iyiliği emreden, kötülükten meneden ve Allah'ın koyduğu sınırları özenle koruyanlardır. Müminleri müjdele!

(Yunus 10/58)

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

“Onlara, Allah'ın lütfunu ve rahmetini anlat; onunla içleri rahatlasın. Bu, onların biriktirdiği her şeyden daha hayırlıdır.”

(Al-i İmran 3/158)

وَلَيْنَ مُتُّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

Ölseniz de öldürülseniz de, Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

(Enbiya 21/35)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

Her can, ölümü tadacaktır. Sizi imtihan etmek için, şerle de hayırla da zor bir denemeden geçireceğiz. Huzurumuza döndürüleceksiniz.

(Ahzab 33/16)

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

De ki: "Ölümden yahut öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmanızın size faydası olmaz. O zaman bile, azınız hariç, yararlandırılmazsınız."

(Ahzab 33/17)

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سَوْءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

De ki: "Allah size bir kötülük veya bir rahmet dilese, Allah'ı kim engelleyebilir? Onlar, Allah ile aralarına girecek ne bir veli ne de bir yardımcı bulamazlar."

(Mülk 67/2)

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

Hanginiz daha güzel amel işleyecek diye sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek için, ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O daima en üstündür, bağışlaması boldur.

(Al-i İmran 3/159)

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

Allah'ın rahmeti sayesinde, onlara yumuşak davrandın. Kaba ve katı yürekli olsaydın etrafından dağılıp giderlerdi. Onları affet ve bağışlanmaları için dua et. İş konusunda, onlarla fikir alışverişi yapmaya devam et. Bir karar verince de, artık Allah'a dayan! Allah kendisine dayananları sever.

(Tevbe 9/128)

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

Size içinizden öyle bir elçi geldi ki; sizin sıkıntıya düşmeniz ona ağır gelir, size çok düşkündür. Müminlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

(Muhammed 47/19)

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمْ وَمَتَوَلِّكُمْ

Şunu bil ki, Allah'tan başka ilâh yoktur; hem kendi günahın, hem de mümin erkeklerin ve mümin kadınların günahları için bağışlanma dile. Allah, dönüp dolaştığınız yeri de varıp yerleştiğiniz yeri de bilir.

(Al-i İmran 3/160)

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Allah size yardım ederse, sizi kimse yenemez. Ya yüzüstü bırakırsa, O'na rağmen size kim yardım edebilir? Müminler, yalnız Allah'a dayansınlar.

(Maide 5/11)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Ey inanıp güvenenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir gün bir topluluk, içinize elini sokmaya çalıştı da, Allah onların ellerini üzerinizden çekti. Siz, Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Müminler yalnız Allah'a dayansınlar.

(Muhammed 47/7)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

Ey inanıp güvenenler! Siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.

(Al-i İmran 3/161)

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Bir nebînin hainlik etmesi olacak şey değildir. Zira kim hainlik ederse kıyamet günü ihanet ettiği ile gelir. Herkes yaptığıının karşılığını alır ve kimseye haksızlık yapılmaz.

(Al-i İmran 3/162)

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Allah'ın rızasının peşinde olan kimse, hiç Allah'ın öfkesine uğrayan kimse gibi olur mu? Allah'ın öfkesine uğrayanın kalacağı yer cehennemdir. Ne kötü hale gelmektir o!

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasına uyanlara o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir, izniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru yola iletir.

(Tevbe 9/109)

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Binasını Allah'tan korkarak kendini koruma ve rızasını elde etme temeli üzerine kuran mı hayırlıdır, yoksa binasını çökmek üzere olan bir uçurumun kıyısına kurup da onunla birlikte cehennem ateşine yuvarlanan mı? Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Muhammed 47/14)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

Rabbinden gelen açık bir belgeye dayanan kişi, yaptığı kötülükler kendine güzel görünen kişi gibi olur mu? Onlar arzularına uyarlar.

(Muhammed 47/15)

مَثَلُ الْحَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

Kendilerini koruyanlara vadedilen cennetin örneği şöyledir: İçinde bozulmayan su ırmakları, tadı bozulmayan süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları akar. Onlara bütün ürünler ve yüce Rableri tarafından bağışlanma vardır. Böyle bir yerde olan kişi, ateşin içinde ölümsüzleşen ve bağırsaklarını parçalayan kaynar su içirilen kişi ile bir olur mu?

(Al-i İmran 3/163)

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ

Allah katında her birinin dereceleri farklıdır. Yaptıkları her şeyi gören Allah'tır.

(Enam 6/132)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

(Ahkaf 46/19)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Bu, yaptıklarının tam karşılığını vermek içindir. Kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

(Al-i İmran 3/164)

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Gerçek şu ki, Allah içlerinden bir elçi çıkararak bu müminlere iyilikte bulundu. Bu elçi onlara O'nun âyetlerini bağlantılarıyla okur, onları geliştirir, onlara kitabı ve hikmeti öğretir. Onlar daha önce apaçık bir yanlışın içindeydiler.

(Bakara 2/129)

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Rabbimiz! Bunların içinden bir elçi çıkar da onlara Senin âyetlerini bağlantılarıyla okusun. Kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları geliştiresin. Çünkü Sen, daima en üstünsün, en doğru hüküm verensin.”

(Bakara 2/151)

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

Nitekim size içinizden bir elçi gönderdik. O size âyetlerimizi bağlantılarıyla okur, sizi geliştirir, size kitabı ve hikmeti öğretir, size bilmediklerinizi öğretir.

(Cuma 62/2)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kitaptan bilgisi olmayanların içinden bir elçi çıkaran Allah’tır. O elçi onlara, O’nun âyetlerini bağlantılarıyla okur, kitabı ve hikmeti öğretirerek onları geliştirir. Hâlbuki daha önce onlar apaçık bir yanlışın içindeydiler.

(Cuma 62/3)

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bunları, henüz onlara katılmamış başkalarına da öğretecektir. O, daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Al-i İmran 3/165)

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Başınıza bir musibet gelince: “Bu da nereden çıktı?” demeniz mi gerekir? Hâlbuki siz karşı tarafa bunun iki katı sıkıntı vermiştiniz. De ki: “Bunun sebebi sizsiniz! Şüphesiz ki, Allah her şeye bir ölçü koyandır.”

(Şûrâ 42/30)

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

Başınıza ne musibet gelse ellerinizle kazandığınızdan dolayı gelir. O birçoğunu da bağışlar.

(Nisa 4/79)

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

Sana ne iyilik gelse Allah'tandır, ne kötülük gelse senden kaynaklanır. Seni insanlara elçi gönderdik, şahit olarak Allah yeter.

(Al-i İmran 3/166)

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

İki topluluğun karşılaştığı gün başınıza ne geldiyse, mümin olanları bilmesi için, Allah'ın izniyle geldi.

(Al-i İmran 3/140)

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

Siz bir yara aldıysanız, karşınızdaki topluluk da vaktiyle öyle bir yara aldı. Biz bugünleri insanlar arasında döndürüp dururuz; Allah'ın inanıp güvenenleri bilmesi ve içinizden kimilerini şahit tutması için. Allah, zâlimleri sevmez.

(Al-i İmran 3/141)

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ

Bir de, Allah'ın inanıp güvenenleri arındırması ve kâfirleri mahvetmesi için.

(Al-i İmran 3/167)

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

Bir de münafıkları bilmek için. Onlara: "Gelin Allah yolunda savaşın veya savunma yapın!" denince: "Savaşmayı bilsek, elbette peşinizden geliriz!" demişlerdi. O gün, îmândan çok inkâra yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Onların neyi gizlediklerini en iyi bilen Allah'tır.

(Tevbe 9/38)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

Ey inanıp güvenenler! Neyiniz var ki: "Allah yolunda sefere çıkın" denince yere çakılıp kaldınız? Ahirettense, dünya hayatı mı hoşunuza gidiyor? Dünya hayatının geçici menfaatleri ahirettekinin yanında pek azdır.

(Tevbe 9/39)

إِلَّا تَتَفَرُّوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Eğer sefere çıkmazsanız, Allah size acıklı bir azapla azap eder, yerinize de başka bir topluluğu getirir ve siz O'na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Al-i İmran 3/168)

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Kendileri savaşa gitmeyip oturmuşlar, giden kardeşleri için de şöyle demişlerdi: "Bizi dinleselerdi, öldürülmezlerdi." De ki: "Doğru söylüyorsanız ölümü kendinizden defedin!"

(Vakıa 56/83)

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

Ya, can boğaza dayandığında;

(Vakıa 56/84)

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

o vakit siz bakakalırsınız.

(Vakıa 56/85)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

Biz ona, sizden daha yakınız ama siz göremezsiniz.

(Vakıa 56/86)

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

Eğer sizin hesabınız görülmeyecekse,

(Vakıa 56/87)

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

doğru söylüyorsanız, onu geri çevirirsiniz.

(Nisa 4/72)

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

İçinizden ağır davrananlar, başınıza bir musibet gelirse: "Gerçekten Allah'ın üzerimdeki nimeti sayesinde onlarla birlikte olmamışım" diyeceklerdir.

(Nisa 4/73)

وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

Allah'tan size bir lütuf gelirse, bu defa sanki aranızda bir teklif olmamış gibi: "Ah! Keşke ben de onlarla beraber olsaydım da, muhteşem bir başarı gösterseydim" diyeceklerdir.

(Nisa 4/74)

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

Dünya hayatını ahirete karşılık satanlar, Allah yolunda savaşınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, Allah ona yakında muhteşem bir ödül verecektir.

(Al-i İmran 3/169)

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

Sakın, Allah yolunda öldürülenleri ölümler sanmayın! Onlar, diridirler; Rableri katında rızıklandırılırlar.

(Bakara 2/154)

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

Allah yolunda öldürülenlere “ölüler” demeyin! Onlar diridirler, fakat siz farkında değilsiniz.

(Tevbe 9/111)

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ
اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Kuşkusuz Allah, inanıp güvenenlerin canlarını ve mallarını cennete karşılık satın almıştır. Allah yolunda çarpışsınlar; öldürülürler ve ödürülürler. Bu, Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da verdiği gerçek vaattir. Sözünü Allah'tan daha iyi tutan kimdir? Öyleyse O'nunla yaptığınız alışverişten dolayı sevinin. Bu, muhteşem bir başarıdır.

(Hac 22/58)

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ

Allah yolunda hicret edenleri, sonra öldürülen veya ölenleri, elbette Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Doğrusu Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

(Hac 22/59)

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

Onları, razı olacakları bir yere yerleştirecektir. Allah her şeyi bilir, yumuşak davranır.

(Al-i İmran 3/170)

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Allah'ın lütfundan verdikleriyle mutlu olurlar. Arkalarında bıraktıklarından henüz aralarına katılmamış olanlara da; ne bir korku ne de üzüntü duymayacaklarını müjdelemek isterler.

(Al-i İmran 3/171)

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

Allah'ın nimetini, lütfunu ve müminlerin ödülünü asla zayi etmeyeceğini müjdelemek isterler.

(Al-i İmran 3/172)

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

Savaşta yara aldıktan sonra, Allah'ın ve elçisinin çağrısına koşanlar var ya; onların içinden güzel davranan ve kendilerini koruyanlar için muhteşem bir ödül vardır.

(Al-i İmran 3/155)

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

İki ordunun karşılaştığı gün geri dönenler, yaptıkları bazı şeylerden dolayı şeytanın ayaklarını kaydırmak istediği kimseleridir. Yine de Allah onları affetti. Şüphe yok ki, Allah çok bağışlayan, çok yumuşak davranandır.

(Tevbe 9/117)

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ

Gerçek şu ki, Allah nebînin tevbesini ve zor zamanda ona uyan muhacir ve ensardan kalbi kaymak üzere olan, sonra tevbe edenlerin bir kısmının tevbesini kabul etti. Çünkü O; onlara karşı çok şefkatli , çok merhametlidir.

(Tevbe 9/118)

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Geride kalan o üç kişinin de. Öyle ki bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmiş, içleri iyice daralmıştı. Ancak Allah'a yönelmekten başka çare olmadığını anladılar. Sonra O'na döndükleri için Allah tevbelerin kabul etti. Elbette Allah tevbeleri kabul edendir, merhameti boldur.

(Al-i İmran 3/173)

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

Bunlara bazı kimseler şöyle demişlerdi: "O insanlar size karşı toplandı, onlardan çekinin." Bu söz onların îmânını artırdı ve dediler ki: "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!"

(Ahzab 33/22)

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

Müminler düşman birliklerini görünce: "İşte bu, Allah'ın ve elçisinin bize vadettiği şeydir; Allah ve elçisi doğru söylemiş" dediler. Bu sadece onların, îmânını ve teslimiyetini artırdı.

(Ahzab 33/23)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

Müminlerden Allah'a verdikleri söze sâdik kalanlar vardır. Kimi, o uğurda canını vermiş, kimi de beklemektedir. Onlar hiç bir şekilde sözlerini değiştirmemişlerdir.

(Al-i İmran 3/174)

فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

Sonra onlara bir kötülük dokunmadan Allah'ın nimeti ve lütfu ile geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasının peşindeydiler. Allah muhteşem lütuf sahibidir.

(Tevbe 9/72)

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara, altlarından ırmaklar akan ve içinde ölümsüz olarak kalacakları Adn cennetlerinde, temiz ve güzel mekânlar vadetmiştir. Allah'ın rızası ise en büyüktür. Muhteşem başarı işte budur!

(Tevbe 9/73)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Ey nebî! Kâfirlere ve münafıklara karşı elinden gelen bütün gayreti göster. Onlara sert davran! Varıp kalacakları yer cehennemdir. Ne kötü hale gelmektir o!

(Al-i İmran 3/175)

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Şeytan, sadece dostlarını korkutur. Eğer müminseniz onlardan korkmayın, Benden korkun!

(Nisa 4/76)

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

İnanıp güvenenler Allah'ın yolunda savaşırlar, inkâr edenler ise azgınlara yolunda savaşırlar. Siz, şeytanın dostlarıyla savaşın. Şeytanın kurduğu düzen zayıftır.

(Nisa 4/77)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Kendilerine: "Ellerinizi savaştan çekin, namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin" denen kişileri görmedin mi? Savaş farz kılınca da içlerinden bir takımı, Allah'tan çekinir gibi insanlardan çekinmiş, hatta çekinceleri daha da şiddetlenmişti. Dediler ki: "Rabbimiz! Bize savaşı niçin farz kıldın, azıcık daha süre tanısaydın olmaz mıydı?" De ki: "Dünya menfaati pek azdır. Kendilerini koruyanlar için ahiret daha hayırlıdır; size kıl kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Al-i İmran 3/176)

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Kâfirlikte yarışanlar seni üzmesinler; Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah onlara ahirette bir pay vermemek ister. Onlar için dehşetli bir azap vardır.

(Maide 5/41)

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ
وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
بِحَرْفٍ مِنَ الْكَلِمِ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ
لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَزَنٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Ey elçi, kalpten inanıp güvenmedikleri halde ağızları ile: “İmân ettik!” diyenlerin ve yahudilerin, kâfirlikte yarışması seni üzmesin. Onlar yalan için kulak kesilir, sana gelmeyen bir topluluk için dinler, kelimelerin anlamlarını yerlerinden kaydırırlar. “Size şu verilirse alın, verilmezse almayın” derler. Allah, kimi imtihan etmek isterse, sen onun için Allah’tan bir yetki alamazsın. Onlar, Allah’ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Onlara bu dünyada rezillik, ahirette de dehşetli bir azap vardır.

(Muhammed 47/32)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ

Şüphesiz inkâr edenler, Allah yolundan engelleyenler ve doğru yol rehberi onlara iyice açıklandıktan sonra elçinin karşısında yer alanlar, kesinlikle Allah’a zarar veremezler, onların yaptıkları boşa çıkar.

(Al-i Īmran 3/177)

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

İmânı verip küfrü alanlar, Allah’a hiçbir şekilde zarar veremezler. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Bakara 2/13)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ

Onlara: “Diğer insanların îmân ettiği gibi inanıp güvenin! ” denildiğinde: “O akılsızların îmân ettiği gibi mi inanıp güvenelim?” derler. Dikkat edin, asıl akılsızlar onlardır ama bilmezler.

(Bakara 2/14)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُنَ

İnanıp güvenenlerle yüz yüze gelince: “İmân ettik” derler. Şeytanlarıyla baş başa kalınca: “Biz sizin yanınızdayız, onlarla sadece alay ediyoruz!” derler.

(Bakara 2/15)

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara süre vererek onlarla alay eden Allah'tır.

(Bakara 2/16)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَحَتِ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onlar, doğru yolu verip yanlış yolu satın alanlardır. Doğru yolda olmadan yaptıkları alışveriş kazanç getirmez.

(Al-i İmran 3/178)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Kâfirler, onlara fırsat vermemizin kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Fırsatı, günahlarını artırsınlar diye veriyoruz. Onların hak ettiği alçaltan bir azaptır.

(İbrahim 14/42)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Sakın Allah'ı, zâlimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Sadece, onları gözlerin dona kalacağı güne kadar erteliyor.

(İbrahim 14/47)

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَغَدِهِ رَسُولُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

Sakın, Allah'ın elçilerine verdiği sözden cayacağını sanma! Allah daima en üstündür, intikam sahibidir.

(Fâtır 35/36)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

İnkâr edenlerin payına düşen cehennem ateşidir. Ölümlerine hükmedilmez ki ölsünler; kendilerinden cehennemin azabı da hafifletilmez. Nankörlük eden herkesi işte böyle cezalandırırız.

(Fâtır 35/37)

وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ

Orada şöyle feryat ederler: "Rabbimiz! Bizi çıkar da iyi işler yapalım; daha önce yaptıklarımızdan başka işler!"
"Size, hatırlanması gerekeni hatırlayabileceğiniz kadar ömür vermedik mi? Size uyarıcı da geldi, değil mi? Öyleyse azabı tadın! Zâlimlerin yardımcısı olmaz!"

(Al-i İmran 3/179)

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

Allah, siz inanıp güvenenleri, bu halde bırakmayacak, pis olanı temizden ayıracaktır. Allah, gizli bilgilerini size açmaz ama elçilerinden istediğini seçer. Siz, Allah'a ve elçilerine inanıp güvenin. Eğer inanıp güvenir ve kendinizi korursanız, sizin için muhteşem bir ödül vardır.

(Maide 5/100)

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

De ki: “Pis ile temiz bir olmaz!” İsterse pis olanların çokluğu seni etkilemiş olsun. Ey aklıselim olanlar! Siz Allah korkusuyla kendinizi koruyun ki kurtuluşa eresiniz.

(Cin 72/26)

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا

Bütün gizli bilgileri bilen O’dur. O, gizli bilgilerini kimseye açmaz;

(Cin 72/27)

إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

razı olduğu bir elçi olursa başka. Onun da önüne ve arkasına gözcüler diker ki;

(Cin 72/28)

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

Rabbi tarafından gönderilenlerin ona tam olarak ulaştığını, getirdiklerinin hepsini kavradığını ve her şeyi tek tek saydığını bilsin.

(Al-i İmran 3/180)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Allah'ın lütfundan verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun onların hayrına olacağını sanmasınlar. Aksine, bu onların şerrinedir. Cimrilik ettikleri şeyler kıyamet günü boyunlarına dolandırılır. Göklerin ve yerin bütün mirası Allah’ındır. Allah ne yaptığınızdan haberdardır.

(Nisa 4/36)

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

Allah'a kulluk edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, yakınlara, yetimlere, çaresizlere, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaş, yolcuya ve hâkimiyetiniz altında bulunanlara da iyilik edin. Allah, kendini beğenen ve övünen hiç kimseyi sevmez.

(Nisa 4/37)

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

Onlar hem cimrilik ederler, hem de insanlara cimrilik etmelerini emrederler. Allah'ın kendilerine lütfundan verdiğini de gizlerler. Biz, nankörler için aşağılayıcı bir azap hazırladık.

(Nisa 4/38)

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ
الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

Onlar mallarını insanlara gösteriş yapmak için harcarlar. Allah'a ve ahiret gününe de inanıp güvenmezler. Şeytan kime arkadaş olursa onun arkadaşlığı pek kötü olur.

(Nisa 4/39)

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

Onlar Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenselerdi de Allah'ın verdiği rızıktan hayra harcasalardı ne olurdu? Allah, onların durumunu bilir.

(Al-i İmran 3/181)

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

"Allah fakir, biz zenginiz!" diyenlerin sözünü, elbette Allah duydu. Söyledikleri bu sözü, nebîlerini haksız yere öldürme suçuna ekleyecek ve şöyle diyeceğiz: "Şu yakıcı ateş azabını tadın!"

(Lokman 31/26)

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. O; hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, her yaptığını mükemmel yapandır.

(Fatır 35/15)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Ey insanlar! Allah'a ihtiyacı olan sizsiniz. Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve her yaptığını mükemmel yapan Allah'tır.

(Muhammed 47/38)

هَآ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ
عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا
أَمْثَلَكُمْ

Sizler, Allah yolunda harcama yapmaya davet edilen kimselersiniz ama cimrilik edenleriniz var. Kim cimrilik ederse cimriliği kendine eder. Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur, muhtaç olan sizsiniz. Yüz çevirerseniz yerinize başka bir topluluk getiririz; onlar sizin gibi olmazlar.

(Hadid 57/24)

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Onlar, cimrilik eden ve insanlara da cimrilik etmelerini emreden kimselerdir. Kim yüz çevirirse, bilsin ki Allah; kimseye ihtiyacı olmayan, her yaptığını mükemmel yapandır.

(Al-i İmran 3/182)

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

Bu, ellerinizle yaptıklarınıza karşılıktır. Allah asla, kullar için bir zulmedici değildir.”

(Nisa 4/40)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

Allah, zerre kadar haksızlık yapmaz; bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve katından ona muhteşem bir ödül verir.

(Fussilet 41/46)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

İslah eden iyi bir iş yapan, kendi için yapar. Kötülükler yapan da kendi aleyhine yapar. Rabbin kullara karşı zâlim değildir.

(Al-i İmran 3/183)

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدَ الْبَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ
جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلَمَّ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Öyle ki onlar: “Allah bizden, ateşin yiyeceği bir kurban getirmediği, bir elçiye inanmama sözü aldı” dediler. Onlara de ki: “Benden önce birçok elçi hem açık belgelerle, hem de bu dediğinizle gelmişti. Doğru söylüyorsanız, onları niçin öldürdünüz?”

(Bakara 2/91)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Onlara: "Allah'ın indirdiğine inanıp güvenin!" denince: "Biz bize indirilene inanıp güveniriz!" der, gerisini inkâr ederler. Hâlbuki o, tümüyle gerçektir ve yanlarındakini doğrular. De ki: "Eğer müminseniz Allah'ın nebîlerini niçin öldürüyordunuz?"

(Bakara 2/108)

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Yoksa size gelen elçiden, daha önce Musa'dan istenene benzer bir talepte mi bulunmak istiyorsunuz? Kim inkârı, îmâna değişirse düzgün yoldan sapmış olur.

(Al-i İmran 3/81)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Allah nebîlerden kesin söz aldığında: "Size kitap ve hikmet verdikten sonra, elinizde olanı doğrulayan bir elçi gelirse, kesinlikle ona inanacaksınız ve destek vereceksiniz. Bunu kabul ettiniz mi? Bu 'ısr'ı yüklediniz mi?" dedi. Onlar: "Kabul ettik." dediler. Allah: "Siz buna şahit olun, sizinle beraber ben de şahidim" dedi.

(Al-i İmran 3/82)

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Artık kim dönerse, işte onlar sınırı aşanlardır.

(Al-i İmran 3/184)

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

Seni yalanlarlarsa yalanlasınlar, senden önceki elçiler de yalanlanmıştı. Onlar; açık belgelerle ve zeburlarla ve aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi.

(Fatır 35/25)

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ

Eğer seni yalanlıyorlarsa bil ki, onlardan öncekiler de yalanlanmışlardı. Hâlbuki elçileri onlara belgelerle, zeburlarla ve aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi.

(Fatır 35/26)

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

Sonra inkâr edenleri yakaladım. İnkâr etmek nasılmış?

(Kamer 54/43)

اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

Sizin kâfirleriniz bunlardan daha mı hayırlı? Yoksa zeburlarda sizin beraat ettiğinize dair bir şey mi var?

(Nahl 16/44)

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Onları açık belgelerle ve zeburlarla gönderdik. Bu zikri de sana indirdik ki kendilerine indirilenin ne olduğunu o insanlara açık açık anlatsın, belki düşünsünler.

(Enbiya 21/105)

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

Andolsun ki, zikirden sonra zeburda da şunu yazdık: “Yeryüzü mutlaka sâlih kullarıma kalacaktır.”

(Şuara 26/196)

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

Elbette o, öncekilerin zeburlarında da vardır.

(Al-i İmran 3/185)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Her can ölümü tadar ve yaptıklarınızın karşılığı size, sadece kıyamet günü tam olarak ödenir. Kim ateşten çıkarılır da cennete sokulursa gerçekten kurtulmuş olur. Bu dünya hayatı, aldatıcı bir menfaatten başka bir şey değildir.

(Meryem 19/68)

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

Rabbine yemin olsun ki, onları ve şeytanları toplayacağız. Sonra alevli ateşin çevresinde diz çöktüreceğiz.

(Meryem 19/69)

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

Sonra, her gruptan Rahman’a en fazla başkaldıranları çekip ayıracağız.

(Meryem 19/70)

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

Zaten oraya yaslanmayı kimin hak ettiğini iyi biliriz.

(Meryem 19/71)

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

Sizden oraya uğramayacak yoktur. Bu, Rabbinin uygulamayı üstlendiği kesin hükmüdür.

(Meryem 19/72)

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

Sonra, kendilerini koruyanları kurtaracağız, zâlimleri de orada diz üstü çökmüş olarak bırakacağız.

(Tur 52/17)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

Kendini koruyanlar cennetlerde ve nimetler içinde...

(Tur 52/18)

فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقِيلَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

Rablerinin verdikleriyle keyif sürerler. Rableri onları cehennemin azabından korumuştur.

(Tur 52/21)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

Soylarından inanıp güvenmiş olarak kendilerini takip etmiş olanları da onlara katarız. Onların yaptıklarından bir şey de eksiltmeyiz. Çünkü herkesi, kendi kazandığı bağlar.

(Hadid 57/20)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرِيَهُ مُسْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Bilin ki dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda malların ve çocukların çokluğu hakkında övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan, bereketli bir yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama ahirette hem ağır bir azap, hem de Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Al-i İmran 3/186)

لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَدَى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

Mallarınız ve canlarınız konusunda yıpratıcı bir imtihandan geçirileceğiniz kesindir. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah’a ortak koşanlardan çok üzücü sözler işiteceğiniz de kesindir. Kendinizi koruyarak sabrederseniz bilin ki bu, kararlılık gerektiren işlerdendir.

(Bakara 2/155)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

Sizi mutlaka korku ve açlık türünden bir şeyle; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle yıpratıcı bir imtihana sokacağız. Sabredenleri müjdele!

(Enam 6/33)

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Onlar seni yalanlamıyorlar, aslında o zâlimler Allah’ın âyetlerini bile bile inkâr ediyorlar.

(Enfal 8/28)

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız sadece bir imtihandır. Muhteşem ödül, yalnız Allah katındadır.

(Enfal 8/29)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Ey inanıp güvenenler! Allah’tan korkarak kendinizi korursanız, O sizde doğruyu yanlıştan ayırma yeteneği oluşturur, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah muazzam lütuf sahibidir.

(Yunus 10/65)

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Onların sözleri seni üzmesin, bütün üstünlük kesinlikle Allah’a aittir. O her şeyi dinleyendir, her şeyi bilendir.

(Sebe 34/37)

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ

Size katımızda derece kazandıracak olan ne mallarınız ne de evlatlarınızdır. Ama kim inanıp güvenir ve ıslah eden iyi işler yaparsa böylelerine yaptıklarının karşılığı kat kat verilir. Onlar üstün konumlarda ve güven içinde olurlar.

(Al-i İmran 3/187)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُيِّنَ مَا يَشْتَرُونَ

Allah, kendilerine kitap verilenlerden kesin söz aldığı anda: “Bu kitabı insanlara açık açık anlatacaksınız, asla gizlemeyeceksiniz!” dedi. Verdikleri sözü arkalarına attılar ve karşılığında geçici bir çıkar aldılar. Aldıkları şey, ne kötüdür!

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah’ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Al-i İmran 3/77)

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Doğrusu, Allah’a verdikleri sözü ve ettikleri yemini, geçici bir çıkara karşılık satanların ahirette alacağı bir şey olmaz. Kıyamet günü Allah, onlarla konuşmaz, yüzlerine bakmaz ve onları arındırmaz. Onlara acıklı bir azap vardır.

(Al-i İmran 3/188)

لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Yaptıklarına sevinen, yapmadıklarıyla da övülmek isteyen bu kişilerin azaptan kurtulacaklarını sanma; onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Bakara 2/159)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

İndirdiğimiz açık ve yol gösterici ayetleri, insanlar için bu kitapta açıkça ortaya koymamızdan sonra gizleyenler var ya! İşte Allah onları dışlar, dışlayacak olanlar da dışlarlar.

(Bakara 2/160)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Ancak tevbe ederek kendini düzelten ve gizlediklerini açıklayanlar hariç; onların tevbesini kabul ederim. Tevbeleri kabul eden ve merhameti bol olan Benim.

(Bakara 2/161)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

Şüphe yok ki, kâfir olan ve kâfir olarak ölenleri; Allah, melekleri ve bütün insanlar dışlayacaktır.

(Bakara 2/162)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Sürekli dışlanmışlık içinde kalırlar. Azapları hafifletilmez ve yüzlerine bakılmaz.

(Al-i İmran 3/189)

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerde ve yerde tüm yetkiler Allah'ındır. Allah, her şeye bir ölçü koyandır.

(Nur 24/41)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

Göklerdekilerin, yerdekilerin ve sıra sıra dizili kuşların Allah'a ibadet ettiklerini görmedin mi? Kuşkusuz her biri görevini ve ibadetini bilir. Allah da onların ne yaptıklarını bilir.

(Nur 24/42)

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Göklerde ve yerde tüm yetkiler Allah'ındır. Dönüp varılacak yer, Allah'ın huzurudur.

(Al-i İmran 3/190)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, akılselim olanlar için âyetler vardır.

(Bakara 2/164)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Gerçekten göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyleri denizde taşıyıp götüren gemilerde, Allah'ın gökten indirdiği suda, onunla ölü toprağı diriltmesinde, bütün canlıları yeryüzüne yaymasında, rüzgârların farklı yönlere esmesinde, gök ile yer arasında görevli bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için âyetler vardır.

(Yunus 10/5)

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Güneşi bir ışık kaynağı, ayı da bir yansıtıcı yapan O'dur. Yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için onu evre evre ölçülendirmiştir. Allah'ın yarattığı şeyler, sadece gerçektir. O, âyetlerini bilen bir topluluk için açıklar.

(Yunus 10/6)

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ

Gerçek şu ki gece ile gündüzün art arda gelişinde, Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı her şeyde kendilerini koruyan bir topluluk için âyetler vardır.

(Furkan 25/47)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

Geceyi size örtü, uykuyu dinlenme, gündüzü de yeniden başlama vakti yapan O'dur.

(Al-i İmran 3/191)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlar; ayakta, oturuşlarda ve yanları üzerinde iken Allah'ı anarlar. Bir de göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Derler ki: "Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın, Sen her türlü eksiklikten uzaksın, bizi o ateşin azabından koru!

(Nisa 4/103)

فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا

Namaz kılarken; ayakta, oturuşlarda ve yanlarınız üzerinde iken Allah'ı anın. Güvene kavuştuğunuzda namazı tam ve vaktinde kılın. Çünkü namaz, müminlere, vakitle sınırlı olarak farz kılınmıştır.

(Enbiya 21/16)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَا عِبِينَ

Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

(Enbiya 21/17)

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَا تَتَّخِذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

Eğer bir eğlence edinseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Yapsak böyle yapardık.

(Müminun 23/115)

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

Ne sandınız, sizi boşuna mı yarattık; huzurumuza dönmeyecek miydiniz?”

(Sad 38/27)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

Göğü, yeri ve ikisinin arasındakileri boşuna yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. İnkâr edenlerin, ateşten çekecekleri var.

(Sad 38/28)

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ
كَالْفُجَّارِ

Yoksa inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları, doğal düzeni bozanlarla bir mi tutacaktık? Yoksa kendini koruyanlarla, günaha batanları bir mi tutacaktık?

(Sad 38/29)

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu, hem âyetlerini derinlemesine düşünmeleri hem de akliselim olanların hatırlamaları için sana indirdiğimiz bereketli bir kitaptır.

(Al-i İmran 3/192)

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

Rabbimiz! Sen kimi o ateşe sokarsan gerçekten onu rezil edersin. Zâlimlerin yardımcıları olmaz.

(Al-i İmran 3/193)

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

Rabbimiz! Bize çağrıda bulunan birini dinledik; ‘Rabbimize inanıp güvenin’ diyerek îmâna çağırıyordu, hemen îmân ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört. Ruhumuzu erdemlilerin yanına al.”

(Nisa 4/69)

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse onlar, Allah'ın nimet verdiği; nebîler, sâdıklar, şahitler ve sâlihlerle beraber olacaklardır. Onlarla eşlik etmek ne güzeldir!

(Nisa 4/70)

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلِيمًا

Bu, Allah'tan bir lütuftur. Allah'ın her şeyi bilmesi yeterlidir.

(Al-i İmran 3/194)

رَبَّنَا وَاتِّمَامًا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Rabbimiz! Elçilerin aracılığı ile vadettiklerini bize ver. Kıyamet günü bizi rezil etme. Çünkü Sen sözünden dönmezsin."

(Araf 7/43)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ
تَلَٰكُمُ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

İçlerindeki kötü duyguları söküp atarız. Alt taraflarından ırmaklar akar ve şöyle derler: “Her şeyi mükemmel yapmak Allah’a özeldir. Allah rehberlik etmeseydi biz doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler.” Onlara şöyle seslenilecektir: “İşte Cennet! Yaptıklarınıza karşılık olarak size miras bırakıldı.”

(Araf 7/44)

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا
وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذِنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Cennet ahalisi, cehennem ahalisine seslenir: “Doğrusu biz Rabbimizin bize vadettiklerini gerçekleştirmiş bulduk. Siz de Rabbimizin size vadettiklerini gerçekleştirmiş buldunuz değil mi?” “Evet!” derler. Aralarında bir tellâl şöyle haykırır: “Allah zâlimleri dışlasın!”

(Al-i İmran 3/8)

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

Rabbimiz! Bizi yoluna kabul ettikten sonra, kalplerimizin eğrilmesine izin verme. Bize katından bir rahmet bağışla! Çünkü Sen, karşılık beklemeden bol bol verensin.

(Al-i İmran 3/9)

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Rabbimiz! Geleceğinde şüphe olmayan bir günde, insanları bir araya getirecek olan Sen'sin. Sen asla sözünden dönmezsın.

(Al-i İmran 3/195)

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
لَا أَكْفِرُنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

Rableri onlara şöyle cevap verdi: Erkek olsun, kadın olsun, sizden kim iyi bir çaba gösterirse çabasını boşa çıkarmam. Birinizin diğerinden farkı yoktur. Hele hicret eden, yurdundan çıkarılan, yolumda eziyet gören, savaşan ve öldürülenler var ya; onların kötülüklerini örter, onları, katımdan bir mükâfat olarak, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Güzel mükâfat Allah katındadır.

(Bakara 2/186)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

Kullarım Beni sana sorarlarsa, kesinlikle Ben çok yakıным. Beni davet edenin davetini kabul ederim. Onlar da Benim davetimi kabul etsinler ve Bana inanıp güvensinler ki, olgunlaşabilsinler.

(Nisa 4/124)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا
يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

İster erkek ister kadın olsun, kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, cennete işte onlar gireceklerdir. Onlara zerre kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Tevbe 9/71)

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostudur. İyiliği emreder, kötülükten meneder, namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, Allah'a ve elçisine itaat ederler. Allah, işte onlara rahmet edecektir. Şüphesiz Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nahl 16/97)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Erkek olsun, kadın olsun, kim inanıp güvenerek ıslah eden iyi işler yaparsa, ona temiz ve güzel bir hayat yaşatırız. Ödüllerini de yaptıklarının en güzeline göre veririz.

(Ahzab 33/35)

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

Şüphesiz ki Allah'a tam teslim olan erkeklerle Allah'a tam teslim olan kadınlar, Allah'a inanıp güvenen erkeklerle Allah'a inanıp güvenen kadınlar, Allah'a içten boyun eğen erkeklerle Allah'a içten boyun eğen kadınlar, özü sözü doğru olan erkeklerle özü sözü doğru olan kadınlar, sabırlı erkeklerle sabırlı kadınlar, Allah'a derin saygı duyan erkeklerle Allah'a derin saygı duyan kadınlar, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar, edep yerlerini koruyan erkeklerle edep yerlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çokça hatırlayan erkeklerle Allah'ı çokça hatırlayan kadınlar; işte Allah, onlar için bağışlanma ve muhteşem bir ödül hazırlamıştır.

(Mümin 40/40)

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

Kim kötü bir iş yaparsa, asla onun dengi dışında ceza görmez. İster kadın, ister erkek olsun; kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, işte onlar da cennete girer; onlara orada hesapsız rızık verilir.

(Al-i İmran 3/196)

لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ

Kâfilerin diyar diyar gezip dolaşmaları seni yanıltmasın.

(Mümin 40/4)

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ

Allah'ın âyetleri hakkında tartışanlar, onları inkâr edenlerden başkası değildir. Kâfirlerin diyar diyar dolaşmaları seni yanıltmasın.

(Hicr 15/3)

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Bırak onları yiyip içip hayatın tadını çıkarsınlar, beklentileri kendilerini oyalasın; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Al-i İmran 3/197)

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

Bu, kısa süreli bir menfaattir. Sonra varıp kalacakları yer cehennemdir. Ne kötü yerleşim yeri!

(Araf 7/41)

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

Onlar için cehennem döşeği ve üzerlerinde örtüler olacaktır. Zâlimleri işte böyle cezalandırırız.

(Ahkaf 46/20)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

Ateşin karşısına getirildikleri gün, kâfirlere: “Siz bütün güzelliklerinizi dünya hayatınızda tükettiniz, onunla sefa sürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyüklenmenize ve sınırı aşmanıza karşılık bugün alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız” denir.

(Al-i İmran 3/198)

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُرُؤْ لَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ

Fakat Rablerinden korkanlara; Allah katından bir ikram olarak, içinde ölümsüz olarak kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Erdemliler için, Allah katında olan hayırlıdır.

(Rad 13/35)

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ

Kendilerini koruyanlara vadedilen cennetin örneği; altlarından ırmaklar akan, yiyecekleri ve gölgeleri bitmez tükenmez bir bahçe gibidir. Bu, kendilerini koruyanların mutlu sonudur. Kâfirlerin sonu ateştir.

(Muhammed 47/15)

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ

Kendilerini koruyanlara vadedilen cennetin örneği şöyledir: İçinde bozulmayan su ırmakları, tadı bozulmayan süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları akar. Onlara bütün ürünler ve yüce Rableri tarafından bağışlanma vardır. Böyle bir yerde olan kişi, ateşin içinde ölümsüzleşen ve bağırsaklarını parçalayan kaynar su içirilen kişi ile bir olur mu?

(Al-i İmran 3/199)

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kitaplarında uzman olanların içinde; Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilmiş olana inanıp güvenen, Allah'a karşı derin saygı duyanlar da vardır. Onlar Allah'ın âyetlerini geçici bir çıkara karşılık değişmezler. Onların Rableri katında ödülleri vardır. Doğrusu Allah hesabı çabuk görür.

(Bakara 2/121)

الَّذِينَ اتَّبَعُوا الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَةٍ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Kendilerine verdiğimiz kitabı bağlantılarıyla birlikte hakkını vererek okuyanlar var ya! Onlar bu kitaba da inanıp güvenirler. Onu inkâr edenler ise kaybedenlerdir.

(Maide 5/82)

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بَآنٌ مِنْهُمْ قَسِبَاسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

İnsanlar içinde, inanıp güvenenlere düşmanlığı en şiddetli olanları, yahudiler ve Allah'a ortak koşanlar olarak bulacaksın. İnanıp güvenenlere sevgide en yakın davrananları ise: “Biz hristiyanız” diyenler olarak bulacaksın. Bunun sebebi; içlerindeki bazı keşişler ve rahiplerdir, çünkü onlar kibirlenmezler.

(Maide 5/83)

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

Onlar, elçiye indirileni dinlediklerinde tanıdıkları gerçeklerden dolayı gözleri yaşarır. Derler ki: "Rabbimiz! İmân ettik; bizi de şahitlerle birlikte yaz.

(Maide 5/84)

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

Rabbimizin bizi sâlihler topluluğuna katmasını umarken, Allah'a ve bize gelen bu gerçeğe neden inanıp güvenmeyelim?"

(Maide 5/85)

فَاتَّبَعَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

Böyle demelerinden dolayı Allah da onlara, altlarından ırmaklar akan ve ölmek üzere içinde kalacakları cennetler verecektir. Güzel davrananların alacağı karşılık işte budur.

(Al-i İmran 3/113)

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

Hepsi aynı değildir; Kitaplarında uzman olanların içinde dik duruşlu bir ümmet vardır. Onlar gecenin bölümlerinde, Allah'ın âyetlerini okuyarak secde ederler.

(Al-i İmran 3/114)

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenir, iyiliği emreder, kötülükten meneder, hayırlarda yarışır. İşte bunlar sâlihlerdendir.

(Al-i İmran 3/115)

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

Yaptıkları hiçbir hayır inkâr edilmez. Allah, kendilerini koruyanları bilir.

(Al-i İmran 3/200)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Sabredin, sabırda yarışın, uyanık olun. Allah korkusuyla kendinizi koruyun ki kurtuluşa eresiniz.

(Maide 5/35)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Allah korkusuyla kendinizi koruyun! O'na ulaşmaya bir vesile arayın ve Allah yolunda elinizden gelen bütün gayreti gösterin ki, kurtuluşa eresiniz.

(Enfal 8/46)

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Allah'a ve elçisine itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin yoksa dağılırsınız ve rüzgârınız gider. Sabredin! Allah sabredenlerle beraberdir.
